SVJETLOST SUNNETA

SVJETLOST SUNNETA I TAMA BID'ATA

Dr. Seid El Kahtani

أهل الحديث - الفرقة الناجية

SVJETLOST SUNNETA

I

TAMA BID'ATA

SVJETLOST SUNNETA I TAMA BID'ATA

Dr. Seid El Kahtani

KOMENTAR TEMELJA SUNNETA

El Velid Muhammed Nebijjuhu

ODRICANJE EHLUS - SUNNETA VEL DŽEMA'ATA OD NOVOTARIJA I SLJEDBENIKA NOVOTARIJA

Dr. Ahmed Abdul-Kerim Nedžib

Prijevod: Emir Demir

Šerijatska recenzija prijevoda:

Hafiz mr. Muhammed Fadil Porča

Izdavač : Mektebetu El Guraba

e-mail: ehlisu@yahoo.co.uk

Sarajevo, Juni 2005 godine.

SADRŽAJ:

Predgovor

U ime Allaha Milostivog Samilosnog
Elhamdu lillah vessalatu vesselamu ala resulillah

Uzvišeni Allah, Subhanehu ve Teala, poslao je Svoga časnog Poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, u nizu poslanika i vjerovjesnika sa jasnom Uputom i Pravim putem da ljude izvede iz tmina neznanja i neznaboštva na svjetlo Upute i spasa. Najbolje generacije ovog Ummeta, ashabi i oni koji ih slijediše u dobročinstvu prihvatili su čistu i izvornu Uputu i ljubomorno je čuvali, te sa Allahovom, Subhanehu ve Teala, pomoći očuvali je i nenatrunjenu prenijeli kasnijim generacijama. Uspjeh ovoga Ummeta vezan je za pridržavanje izvornih principa Islama kao i njegovih savršenih propisa, zasnovanih na Kur'anu i Sunnetu, što se pokazalo u praksi muslimana koji postaše u kratkom vremenu predvodnicima i uzorom cijelom čovječanstvu. Nije se tome čuditi kada znamo da je Mudri i Sveznajći Allah, Subhanehu ve Teala, objavio ovu Vjeru i garantovao njeno očuvanje, te obećao pomoć onima koji je se pridržavaju.

Ovaj Ummet bio je neprestano jak i čvrst pred mnogobrojnim iskušenjima i neprijateljima sve dok nije napadnut iznutra raznim podjeljenostima i neslogama kroz mnogobrojne sekte koje su uvele svakojake novotarije u Islam i promjenile ono na čemu su bile prve generacije muslimana. Nakon toga muslimani su postali lahkim plijenom drugima, tako da su i mnogobrojna mjesta i zemlje pali u ruke din dušmana. Tako je i do današnjeg dana.

Nažalost, mnogi od Islama imaju samo ime, mnogi ga znaju preko drugih, a ne iz svojih izvora, Kuran se uči mrtvima, a živi se zapostavljaju, Sunnet je sveden na nekoliko neobaveznih propisa i većinom se ne poznaje, a generacijama dokazana ispravna islamska ulema zamjenjena je drugim autoritetima među orjentalistima, filozofima, zapadnim i istočnim misliocima i sličnima.

Oni koji još uvijek pozivaju u izvorno vjerovanje i striktno i dosljedno primjenjivanje islamskih propisa nailaze na mnogobrojne poteškoće i prepreke i bivaju sprječavani u radu i djelovanju, proganjani, nazivani svakojakim imenima … nebi li se promjenili i popustili.

Put je jasan i Islam je očuvan. Treba ljude naučiti njihovoj vjeri, kako vjerovanju tako i radu i djelovanju u pokornosti Uzvišenom Stvoritelju, Subhanehu ve Teala. Ovo je jedno nastojanje na tom putu.

Sunnet je jedan od dva izvora Islama. On tumači i pojašnjava Kur'an. To je njegova praktična strana koja sprječava zlonamjerne i neznalice da se poigravaju sa ovom Vjerom. Slijeđenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i prihvatanje njegovog pravca i sistema života je ugrađeno u drugi dio šehadeta – Muhammedun resulullah. Na Sudnjem danu će ljudima biti po tome suđeno, jer je to uz Kur'an Zakon ove Vjere koju je Uzvišeni objavio cijelom čovječanstvu do kraja ovog svijeta. Suprotno Sunnetu jeste bid'at, novotarija u vjeri koja predstavlja falsifikat njenih propisa i koju Uzvišeni Allah, Subhanehu ve Teala, prezire i ne prima.

Važnost i vrijednost Sunneta, svojstva po kojima se poznaju njegovi sljedbenici, štetnost i negativne posljedice novotarija u vjeri, uzroci njihovog nastanka, vrste i savremeni oblici, kakav su odnos prema novotarijama i novotarima imali poznati učenjaci Ummeta i drugo vezano za ovu važnu tematiku, nalazi se među koricama ove vrijedne knjige. Oni koji je pročitaju sa iskrenim nijjetom osjete jačinu i snagu koju u sebi nosi Islam i daje poticaj onima koji se natječu u svakom dobru.

Neka nam Uzvišeni pomogne i učini nas istrajnim na putu Istine.

Hafiz mr. Muhammed Fadil Porča

UVOD

Zahvala pripada samo Allahu. Njemu zahvaljujemo, od Njega pomoć i oprost tražimo. Utječemo se Allahu od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga neće u zabludu odvesti, a koga On u zabludu odvede, niko ga neće uputiti. Svjedočim da nema drugog Boga osim Allaha Jedinoga, Koji sudruga nema i svjedočim da je Muhammed Njegov rob i Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem.Neka je salavat i selam na njega, njegove ashabe i sve one koji ih slijede do Sudnjeg dana.

U ovoj skraćenoj brošuri „Svjetlost Sunneta i tama bid'ata" pojasnio sam pojam Sunneta, nazive sljedbenika Sunneta, te da je Sunnet apsolutna blagodat. Pojasnio sam poziciju Sunneta, kao i poziciju i znakove njegovih sljedbenika. Spomenuo sam poziciju bid'ata (novotarije) i njenih sljedbenika, te njen pojam, uslove primanja djela, pokuđenost novotarija u vjeri, razloge nastanka novotarija, njene podjele, propise, vrste novotarija kod kaburova i dr., kao i savremene rasprostranjene novotarije, propis o pokajanju novotara, posljedice i štete novotarija.

Nema sumnje da je Sunnet život i svjetlo koji predstavljaju sreću i uputu roba. Sunnet je vezan za njegove sljedbenike, pa makar rezultat njihovih djela došao kasnije.

***„Na dan kada će neka lica pobijeljeti, a neka pocrnjeti."* (Ali Imran, 106)**

Ibn Abbas, radijAllahu anhu, kaže: ***„Pobijeljet će lica sljedbenika Sunneta i Džemata, a pocrnjet će lica sljedbenika novotarija i razjedinjenja."***

Sljedbenik Sunneta ima živo i osvijetljeno srce i potčinjava se Allahovoj naredbi slijedeći Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, vanjštinom i nutrinom.

Sljedbenik novotarije je mrtva i zatamnjena srca. Tama je ovladala sljedbenicima novotarija. Srca su im zamračena a i sva stanja su im zamračena. Kome Allah želi sreću, izvede ga iz ovih tmina na svjetlo Sunneta.

Ovaj moj rad sam podijelio na dva dijela. Prvi dio: „Svjetlo Sunneta“, a drugi: „Tama bid’ata“. Svaki dio sadrži nekoliko manjih poglavlja.

Molim Allaha, Azze ve Dželle, da ovo djelo učini blagoslovljenim, iskrenim u ime Njegovog Časnog Lica, korisnim za mene u mome životu poslije moje smrti. Molim Ga da okoristi svakoga ko do njega dođe. On je Najbolji Koji može biti upitan i najčasniji od Koga se može nadati. On nam je dovoljan i divan je On zaštitnik. Nema stanja i nema snage osim sa Allahom Uzvišenim i Velikim. Neka Allah donese blagoslov, mir i bereket na Svoga roba i Poslanika, Odabranika među svim stvorenjima, našeg vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ih slijede po dobru do Sudnjeg dana.

Autor: Dr. Seid El Kahtani

17. 10. 1419. g. h.

SVJETLOST SUNNETA

Pojam i definicija Sunneta

Sunnet ima svoje sljedbenike, a oni imaju svoje uvjerenje i okupljaju se oko Istine. Bilo bi umjesno da se spomenu definicije ove tri riječi: „Akida Ehlis-Sunneta vel-Džema'ata."

Prvo: Akida u arapskom jeziku i šerijatskoj terminologiji

Akida vodi porijeklo od riječi „akd", što označava vezivanje, učvršćivanje ili stezanje. (Ibn Munziri, 296/3; Ibn Faris, 679)

U šerijatskoj terminologiji pod akdom se misli na nedvojbeno vjerovanje i kategoričku presudu kojoj ne prilazi nikakva sumnja. Akida je ono u što čovjek vjeruje i za što je čovjek vezan svojim srcem i nutrinom, te ono što uzima kao pravac svoga vjerovanja kojeg ispoljava. Ako su ovo nedvojbeno vjerovanje i ova kategorička presuda ispravni i akida je ispravna, kao što je akida Ehlis-Sunneta vel-džema'ata. Ako su neispravni, neispravna je i akida, kao što su akide zalutalih sekti.

(Mebahisu fi aqideti Ehli sunnet vel džemat,šejh Nasir Abdulkerim Uqla, 9-10)

Drugo: Pojam Ehlis-Sunneta

Sunnet u arapskom jeziku označava pravac ili put, bio on dobar ili loš, a u terminologiji učenjaka islamskog vjerovanja označava uputu na kojoj je bio Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovi ashabi, znanjem, uvjerenjem, govorom i djelom. To je Sunnet koji je obavezno slijediti, a sljedbenici tog Sunneta su pohvaljeni. Prekoreni se oni koji mu se suprostavljaju. Zbog toga je rečeno: Taj i taj čovjek je od Ehlus-Sunneta, tj., on slijedi ispravan i pohvalan pravac.

(Mebahisu fi aqideti Ehli sunnet vel džemat, šejh Nasir Abdulkerim Uqla, 13)

Hafiz Ibn Redžeb , Allah mu se smilovao, kaže: „Sunnet je pravac kojim se hodi. Taj pojam obuhvata pridržavanje onoga na čemu je bio Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovi ispravni nasljednici u vidu uvjerenja, djela i izreka. Ovo je potpuni Sunnet.“ (Džamiul ulum vel hikem, Ibn Redžeb el Hanbeli, 120/1)

Šejhul-islam Ibn Tejmijje, Allah mu se smilovao, kaže: „Sunnet je ono o čemu postoji šerijatski dokaz. To je pokornost Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, svejedno činio ga Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili su to drugi činili u njegom vremenu, ili ga nije činio i drugi ga nisu činili u njegovom vremenu. Zato što nije postojalo ono što bi iziskivalo rad po njemu, ili je postojala zapreka za to.“

(Medžmu'u fetava, šejhul-islam Ibn Tejmijje, 317/21)

U ovom značenju Sunnet bi se mogao definisati kao: Slijeđenje predaja Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nutrinom i vanjštinom. Slijeđenje prvih generacija prethodnika iz reda muhadžira i ensarija. (Medžmu'u fetava, šejhul-islam Ibn Tejmijje, 157/3)

Treće: Pojam Džema'ata, odnosno zajednice

Džema'at u arapskom jeziku označava okupljanje i sastajanje. U suprotnom je značenju od razilaženja. Ibn Faris, Allah mu se smilovao, kaže: „Temeljni harfovi (ove riječi) ukazuju na sjedinjenje određene stvari.“

Džema'at u terminologiji učenjaka islamskog vjerovanja predstavlja prethodnike ovog Ummeta, bili oni ashabi, tabi'ini ili oni koji ih slijede sve do Sudnjega dana. Oni koji su se ujedinili oko jasne Istine iz Kur'ana i Sunneta.

(Šerh el Aqidetu Tahavijje, Ibn Ebi Izz, 68; Šerh Aqidetu Vasitijje Ibn Tejmijje, Muhammed Halil Harasi, 61)

Abdullah ibn Mes'ud, radijAllahu anhu, kaže: „Džema'at je ono što je u saglasnosti sa Istinom, pa makar čovjek bio sam.“

Nuajm ibn Hammad kaže: „To znači: Ako se Džema'at iskvari, pridržavaj se onoga na čemu je Džema'at bio prije nego što se iskvario, pa makar bio i sam. Tada si ti sam Džema'at.“

(Imam Ibnul Qajjim fi Igaseti el lehfani, 70/1; Azahu ila el Bejheqi)

Nazivi sljedbenika Sunneta i njihove osobine

1. Ehlus-Sunnet vel-Džema'at su oni, koji su na onome na čemu su bili Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovi ashabi. Oni se pridržavaju Vjerovjesnikovog, sallallahu alejhi ve sellem, Sunneta..

Oni su ashabi, tabi'ini i vođe Upute koji ih slijede. To su oni koji su bili istrajni u slijeđenju i udaljavali se od uvođenja novotarija, u bilo kojem prostoru ili vremenu. Oni ostaju i potpomognuti su sve do Sudnjeg dana.

(Mebahisu fi aqideti Ehlisunnet vel džemat,šejh Nasir Abdulkerim Uqla,13-14)

Nazvani su tim imenom zato što se pripisuju Vjerovjesnikovom, sallallahu alejhi ve sellem, Sunnetu i što se ujedinjuju oko njegovog prihvatanja, javno i tajno, govorom i djelom, te uvjerenjem (akidom).

(Fethu Rabbi el berijeti bitahlisi, šejh El Usejmin,10; Šerh aqidetu Vasitijje,šejh El Fevzan,10)

Od Avfa ibn Malika, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Židovi su se razišli na 71 skupinu. Jedna je u Džennetu, a 70 u Vatri. Kršćani su se razišli na 72 skupine. 71 je u Vatri, a jedna je u Džennetu.***[(x)] ***Tako mi Onoga u čijoj je ruci Muhammedova duša, moj Ummet će se razići na 73 skupine. Jedna je u Džennetu, a 72 u Vatri.“ Rečeno je: „Allahov Poslaniče, a ko su oni? Odgovorio je:Džemat.“***

(Ibn Madže, Kitabu el fiten, 321/2,3992; Ebi Davud, Kitabu Sunne, 197/4,4596; Ibn ebi Asim, Kitabu sunne, 32/1,63; Sahih El Albani fi Sahihu Ibn Madže, 364/2.

x (prim. rec. Židovi i kršćani koji će u Džennet, su oni koji su ispravno i izvorno slijedili poslane im poslanike i Objave, ne čineći širk, sve dok se nije pojavio sljedeći poslanik koji im je došao.Ukoliko bi ga odbacili, makar radili po ispravnom iz vjerozakona prije poslanog poslanika, postali bi nevjernici i od stanovnika Vatre. Isti je slučaj sa današnjim, koji ne priznaju Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, niti ga slijede, pored toga što je u mnogome iskrivljeno ono što danas rade.)

U Et-Tirmizijevoj predaji od Abdullaha ibn Amra prenosi se da su rekli: ***„A ko je ta skupina, Allahov Poslaniče?“ Odgovorio je. „Ona koja se pridržava onoga na čemu sam ja i moji ashabi.“*** (Sunnen Tirmizi, Kitabu iman, Ma džae fi iftiraq hazihi umme, 26/5,2641)

2. Spašena grupa, tj., spašena od Vatre.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ju je izdvojio kada je spominjao skupinu, rekavši: ***„Sve su u Vatri osim jedne.“***, tj., ona nije u Vatri. (Min usuli ehlis sunnet vel džemat, El šejh Salih el Fevzan,11)

3. Potpomognuta skupina.

Od Muavije, radijAllahu anhu, prenosi se da je čuo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori: ***„Neprestano će jedna grupa iz moga Ummeta izvršavati Allahovu naredbu. Neće im naštetiti onaj ko ih napusti ili im se suprostavi, sve dok ne dođe Allahova odredba, a oni su prepoznatljivi među ljudima.“***

(El Buhari, Kitabu el menaqibi, 225/4,3641; Muslim Kitabu imare, 1524/2,1037)

Od El-Mugire ibn Šu'be se prenosi slična predaja.
(El Buhari, Kitabu el menaqibi, 225/4,3641; Muslim Kitabu imare, 1524/2,1037)

Od Sevbana , radijAllahu anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Neprestano će jedna grupa iz moga Ummeta pomagati Istinu. Neće im naštetiti onaj ko ih napusti sve dok ne dođe Allahova odredba, a oni će biti takvi.“*** (Sahih Muslim, Kitabu imare, 1523/2,1920)

Od Džabira ibn Abdullaha prenosi se slična predaja.
(Sahih Muslim, Kitabu imare, 1523/2,1923)

4. Oni koji se pridržavaju Allahove Knjige i Sunneta Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, te onoga na čemu su bile prve prethodne generacije iz reda muhadžira i ensarija.

Zato je Vjerovjesnik,sallallahu alejhi ve sellem, o njima rekao: ***„Ona na čemu sam ja i moji ashabi.“***, tj., oni su na istome na čemu sam ja i moji ashabi.

(Sunnen Tirmizi, Kitabu iman, Ma džae fi iftiraq hazihi umme, 26/5,2641)

5. Oni su lijep uzor koji upućuje na Istinu i po njoj postupaju.

Ejjub Es-Sihtijani , Allah mu se smilovao, kaže. **„** U sreću mladića i nearapa spada da ih Allah uputi na učenjaka od sljedbenika Sunneta.**“**

(Šerh usulu ittiqad ehlis sunneti vel džemat, Imam Lalikai, 66/1,30)

El-Fudajl ibn Ijad , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Allah ima Svoje robove kojima će oživjeti pokrajine, a oni su sljedbenici Sunneta. Ko shvata šta mu ulazi u njegov stomak od onoga što mu je dozvoljeno, spada u Allahovu stranu.**“**

(Šerh usulu ittiqad ehlis sunneti vel džemat, Imam Lalikai, 72/1,51)

6. Sljedbenici Sunneta su odabranici među ljudima, koji zabranjuju novotarije i sprječavaju sljedbenike novotarija da ih čine.

Ebu Bekr ibn Ajjaš upitan je: **„**Ko je Sunnija?“ Odgovorio je: „Onaj, kada se spomenu strasti on se ni za jednu od njih fanatično ne veže.**“**

(Šerh usulu ittiqad ehlis sunneti vel džemat, Imam Lalikai, 72/1,53)

Šejhul-islam Ibn Tejmijjje , Allah mu se smilovao, spominje: **„**Sljedbenici Sunneta su najbolji ljudi među Ummetom i oni su umjereni na ispravnom putu, putu Istine i sredine.**“**

(Medžmu'u fetava, šejhul-islam Ibn Tejmijje, 368-369/3)

7. Sljedbenici Sunneta su usamljenici (pojedinci) kada se ljudi iskvare.

Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Islam je počeo sa usamljenicima (sa pojedincima) i ponovno će biti usamljen kao što je počeo, pa blago li usamljenicima !“***

(Sahih Muslim, Kitabu iman, 130/1,145)

U predaji od Imama Ahmeda , Allah mu se smilovao, od Abdullaha ibn Mesuda , radijAllahu anhu, prenosi se da je rečeno: ***„Ko su usamljenici?“ Rekao je. „Ljudi tuđinci u svojim plemenima.“***

(Imam Ahmed ibn Hanbel, El Musned,398/1)

U predaji od Imama Ahmeda , Allah mu se smilovao, od Abdullaha ibn Amra ibn El-Asa , radijAllahu anhu, prenosi se da je rečeno: ***„Ko su usamljenici, Allahov Poslaniče?“ Odgovorio je: „Dobri ljudi među lošim ljudima. Više im se ljudi protivi nego što im se pokorava.“***

(Imam Ahmed ibn Hanbel, El Musned, 177/2,222)

U predaji, koja dolazi drugim putem (prenosiocima), kaže se: ***„Oni koji su ispravni kada se ljudi pokvare.“***

(Imam Ahmed ibn Hanbel, El Musned, 173/4)

Sljedbenici Sunneta su usamljenici među mnoštvom sljedbenika novotarija, strasti i sekti.

Sljedbenici Sunneta nose znanje i ljudi su tužni zbog rastanka s njima.

Sljedbenici Sunneta nose znanje i štite ga od iskrivljavanja ekstremista, svojatanja besposličara i tumačenja neznalica.

Zbog toga je Ibn Sirin, Allah mu se smilovao, rekao: „Oni (ashabi) nisu pitali za lance prenosilaca, ali kada se desila smutnja, rekli su: „Naslovite vaše prenosioce!“ Gledalo bi se u sljedbenike Sunneta i njihov hadis bi se uzimao. Gledalo bi se u sljedebnika novotarija, pa se njihov hadis ne bi uzimao.“

(Sahih Muslim, fi El muqadimeh, 15/1)

Sljedbenici Sunneta su oni za kojima ljudi žale ako ih napuste. Zato je Ebu Ejjub Es-Sihtijani, Allah mu se smilovao, rekao: „Kada budem obaviješten o smrti nekog čovjeka od sljedbenika Sunneta, kao da sam izgubio jedan od svojih tjelesnih organa.“

Rekao je također: „Oni koji priželjkuju smrt sljedbenika Sunneta žele da ugase Allahovo svjetlo svojim ustima. Allah će upotpuniti Svoje svjetlo, pa makar nevjernicima bilo krivo.“

(Šerh usulu ittiqad ehlis sunneti vel džemat, Imam Lalikai, 66/1,29; 68/1,35)

Sunnet je apsolutna blagodat

Dvije su vrste blagodati: Apsolutna i ograničena.

1. Apsolutna blagodat vezana je za vječnu sreću, a to je blagodat Islama i Sunneta.

Sreća na dunjaluku i Ahiretu sazdana je na tri temelja: Islamu, Sunnetu i spasu na dunjaluku i Ahiretu. Blagodat Islama i Sunneta je blagodat za koju nam je Allah , Azze ve Dželle, naredio da Ga molimo u našim namazima kako bi nas uputio na put onih koji ih slijede, onih koje je njima odlikovao i učinio ih pripadnicima Najvišega društva. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„ Oni koji su pokorni Allahu i Poslaniku, bit će u društvu onih koje je Allah blagodario, vjerovjesnika, pravednika, šehida i dobrih ljudi, a divno li je to društvo.“ ***(En-Nisa,69)***

Ove četiri kategorije pripadnici su ove apsolutne blagodati. Ovi pripadnici su označeni riječima Uzvišenog, u prijevodu značenja ajeta:

„ Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera.“ ***(El Maide, 3)***

Usavršavanje se odnosi na vjeru, a upotpunjenje na blagodati. Omer ibn AbdulAziz , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Vjerovanje ima svoje granice, obaveze, Sunnete i propise. Ko ih upotpuni, upotpunio je iman.**“** (El Buhari, Kitabu iman, 9/1)

Allahova vjera je Njegov zakon, **koji podrazumijeva Njegovu naredbu**, **zabranu i ono što On voli. Želi se reći da je apsolutna blagodat isključivo data vjernicima**, **a ona je blagodat Islama i Sunneta.** Ovoj blagodati uistinu može se radovati. Radovanje ovoj blagodati označava radovanje onome što Allah voli i čime je zadovoljan. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„Reci: ‘Neka se zato Allahovoj blagodati i milosti raduju, to je bolje od onoga što gomilaju.’“ ***(Junus,58)***

U opticaju su različite izreke ispravnih prethodnika (selefu salih) o Allahovim blagodatima i Njegovoj milosti: Islamu i Sunnetu. Shodno životnosti srca čovjek se raduje ovim dvjema stvarima. Što god je čvršći u njima, njegovo je srce radosnije. Čak, srce poigrava od radosti kada izvršava Sunnet i kada su ljudi najtužniji. Takav je ispunjen sigurnošću kada se ljudi plaše.

(Ibnul Kajjim, Idžtimau el džujuši islamijjeti ala gazvi el mu’attileti vel džehmijjeh, 33,36/2)

2. Ograničena blagodat, kao što je blagodat zdravlja, bogatstva, pozicije, mnoštva djece, lijepih žena i slično. Ova blagodat je zajednička i za dobročinitelja i za grješnika, i za vjernika i za nevjernika. Kada se kaže: „Allah nevjerniku daje blagodat“, prema ovom tumačenju je to istina. Ograničena blagodat je postepeno navođenje nevjernika i grješnika. Konačno ishodište ove blagodati je patnja za onoga kome nije darovana apsolutna blagodat.

(Ibnul Kajjim, Idžtimau el džujuši islamijjeti ala gazvi el mu'attileti vel džehmijjeh, 33,36/2)

Pozicija Sunneta

Sunnet je Allahova čvrsta tvrđava i ko u nju uđe bit će siguran.

Ko uđe na Njegova najveća vrata stići će na odredište. Sunnet će podići svoje sljedbenike Sunneta, pa makar sjedila njihova djela. Svjetlost Sunneta će sjati ispred njih kada se sljedbenicima novotarija i licemjerja pogase njihova svjetla.

(Imam Ibnul Qajjim, Idžtimau el džujuši islamijjeti ala gazvi el mu'attileti vel džehmijje,36/2)

Sunnet je život i svjetlost u kojima je sreća, Uputa i spas roba. Allah , Azze ve Dželle, kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„Na dan kada će neka lica pobijeljeti, a neka pocrnjeti.“ (Ali Imran,106)

Ibn Abbas , radijAllahu anhu, kaže: „ Pobijeljet će lica sljedbenika Sunneta i Džemata, a pocrnjet će lica sljedbenika novotarija i razjedinjenja.“ Allah daje Uputu.

(Ibn Kesir fi Tefsir, 369/1; Ibn Džerir, Džamiul bejan, 93/7.; Idžtimau el džujuši, 39/2)

Pozicija sljedbenika Sunneta i sljedbenika novotarija

Pozicija sljedbenika Sunneta

Sljedbenik Sunneta je živa i osvijetljena srca. Allah , Azze ve Dželle, spominje život i svjetlost u Svojoj Knjizi na više mjesta. Učinio ih je osobinom onih koji posjeduju iman. Živo i svijetlo srce je ono koje shvata od Allaha, koje se pokorava Njegovoj Jednoći i slijedi ono s čime je poslan Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. .

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, molio je Allaha, Azze ve Dželle, da mu dadne svjetlo u njegovom srcu, sluhu, vidu, jeziku, iznad njega, ispod njega, zdesna, slijeva, otpozada, sprijeda. Također, da mu dadne svjetlo, da ga učini svjetlom, u njegovoj koži, mesu, kostima i krvi. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, tražio je svjetlo za sebe i za svoje organe, za svoja vanjska i unutrašnja čula, te za šest strana. Ulaz vjernika je svjetlo, a izlaz je svjetlo, njegov govor je svjetlo i njegovo djelo je svjetlo. Ovo svjetlo je shodno veličini njegove snage ili slabosti, a to će se pokazati vlasniku svjetla na Sudnjem danu. Ići će pred njim, s njegove desne strane, neki će ljudi imati svjetlosti poput sunca, drugi poput zvijezde, treći poput duge palme, neki poput noge, a neki i manje od toga. Čak će biti onih koji će dobiti svjetla na vrhu svoga nožnog palca koje će se ponekad paliti, a ponekad gasiti, kao što je bilo njegovo svjetlo i slijeđenje na dunjaluku. Tamo će se to svjetlo pokazati jasnim i vidjet će se.

(Ibnul Qajjim, Idžtimau el džujuši islamijjeti ala gazvi el mu'attileti vel džehmijje, 38-41/2)

Znakovi po kojima se raspoznaju sljedbenici Sunneta su mnogobrojni. Shvataju ih pametni ljudi, a najvažniji od tih znakova su:

1. **Pridržavanje Kur'ana i Sunneta i čvrsta ustrajnost u tome.**

2. Traženje presude u Kur'anu i Sunnetu u primarnim i sekundarnim propisima.

3. Ljubav prema Ehlis-Sunnetu i onima koji se za njega pridržavaju, te mržnja prema sljedbenicima novotarija.

4. Ne treba biti čudan, mali broj onih koji slijede Sunnet, jer je Istina izgubljena stvar vjernika koju on prihvata, pa makar mu se ljudi suprostavili.

5. Iskrenost u riječima i djelima uz ispravno prakticiranje Kur'ana i Sunneta. Uzimanje Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, za uzor, a njegov moral bio je Kur'an.

(Aqidetu selef ve ashabul hadis, Imam Ebi Usman Ismail ibn Abdurrahman es-Sabuni, 147; Tenbihu uli ebsari ila kemal el din ve ma fi el bid'a min ahtar, šejh Salih Seid es-Suhejmi, 264)

Pozicija sljedbenika novotarija

Srce sljedbenika novotarije je mrtvo i zamračeno.

Allah je smrt i tamu učinio opisom za onoga koji izlazi iz imana. Mrtvo i tamno srce ne shvata od Allaha niti se pokorava onome s čime je poslan Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Zato je Allah Uzvišeni ovu vrstu ljudi opisao kao da su mrtvi, a nisu živi. Oni su u tminama i iz njih ne izlaze. Zato je tama njima ovladala tokom cijeloga života. Njihova srca su zatamnjena i vide istinu u slici neistine, a neisitnu u slici istine.

Njihova djela su zamračena, a i govor im je zamračen. Sva njihova stanja su mračna i kaburovi su im ispunjeni tamom. Kada se budu dijelila svjetla na Sudnjem danu prije Sirat-ćuprije, kako bi se preko nje prešlo, ostat će u tami. Njihov ulaz u Vatru je mračan. Ovo je tama u kojoj su stvorenja prvo stvorena. Kome

Allah, Subhanehu ve Te'ala, želi Uputu, izvest ga na svjetlo. Kome želi nesreću, ostavit će ga u tami.

(Ibnul Qajjim, Idžtimau el džujuši islamijjeti ala gazvi el mu'attileti vel džehmijje,39-40/2)

TAMA NOVOTARIJA (BID'ATA)

Pojam novotarije

Novotarija u jeziku označava inoviranje vjere poslije upotpunjenja, ili ono što je izumljeno poslije Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u vidu različitih strasti i djela.

(Medžmu'u fetava, šejhul-islam Ibn Tejmijje, 414/35)

Kaže se: 'Izumio sam nešto', bilo ono govor ili djelo, kada se dotična stvar otpočne bez postojanja prethodnoga primjera.

(Mu'džemu el maqajisu fi el lugati Ibn Faris, 119)

U osnovi novotarstvo označava činjenje nečeg novog bez prethodnoga primjera.

Ima više definicija novotarija u šerijatskoj terminologiji učenjaka koje jedne druge upotpunjuju. Od njih su:

1. Šejhul-islam Ibn Tejmijje, Allah mu se smilovao, kaže: „Novotarija u vjeri je ono što nije propisao Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili ono što nije naređeno kao obaveza ili pohvalno djelo."

I kaže, šejhul-islam Ibn Tejmijje:„**Dvije su vrste novotarija: Prva vrsta se odnosi na izreke i uvjerenja**, a **druga na djela i ibadete.** Druga vrsta podrazumijeva prvu, kao što prva poziva u drugu." (Medžmu'u fetava, 107-108/4; 306/22)

Ahmed i drugi su svoj pravac sazdali na činjenici: Djela su ibadeti i običaji. **Temeljno pravilo za ibadete je da se u njima ne može ništa propisati, osim što je Allah propisao,** a temeljno pravilo za običaje da se od njih ne može ništa zabraniti,osim što je Allah zabranio. (Medžmu'u fetava, Ibn Tejmijje, 196/4)

Također, rekao je: **„**Novotarija je ono što je suprotno Knjizi i Sunnetu ili koncenzusu učenjaka Ummeta, vezanom za uvjerenje i ibadete, kao što su izreke haridžija, **rafidija – šija** [1], kaderija i džehmija, kao i onih koji ibadet čine putem plesa i pjesme u džamijama. Ili, onih koji to čine brijanjem brada, jedenjem trave i drugim novotarijama koje predstavljaju obredoslovlja grupacija koje se suprostavljaju Knjizi i Sunnetu. Allah najbolje zna.**“** (Medžmu'u fetava, šejhul-islam Ibn Tejmijje, 346/18;414/35)

---

[1] Kaže **Imam Buharija** o rafidijama – šijama,: **„Svejedno mi je da li klanjao za džehmijom i rafidijom - šijom, ili klanjao za Židovom i kršćaninom. Njima se ne naziva selam, niti ih je dozvoljeno posjećivati. Nije dozvoljeno ženiti njihove žene. Njihovo svjedočenje se ne prihvata, niti je dozvoljeno jesti njihovo meso (koje oni zakolju).“**

(Halku ef`alil-ibad, Imam Buharija, 125)

Kaže Ibn Hazm El-Endelusi u svom poznatom djelu **„**El-Fisal**“**: **„A što se tiče tvrdnje kršćana koji se brane tvrdnjom da rafidije - šije tvrde da je Kur`an promijenjen, treba znati da rafidije nisu muslimani. Rafidije su sekta koja se pojavila 25 godina nakon smrti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem,…I to je grupacija koja ide putem Židova i kršćana u laži i kufru (nevjerstvu).“** (Ibn Hazm, El-Fisal, 2/213)

Imam Šafija , Allah mu se smilovao, kaže: **„Od sljedbenika zablude nisam vidio ljude koji više svjedoče lažju od rafidija - šija. “** (Šerh usulu ittiqad Ehlis Sunnet, Imam El-Lalikai, 2811.)

Utbe ibn Abdullah el-Hemedani el-Kadi kaže**: Da je u njegovom prisustvu bio neki čovjek koji je spomenuo Aišu , radijAllahu anha, ružnim spomenom razvrata. Rekao je: „O dijete, udri ga po vratu." Tada mu Alevije rekoše: „Ovo je čovjek iz naše skupine." Odgovorio je: „Allahu se utječem! Ovo je čovjek koji vrijeđa Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Allah , Azze ve Dželle, je rekao, u prijevodu značenja ajeta: „*Nevaljale žene su za nevaljale muškarce, a nevaljali muškarci su za nevaljale žene, čestite žene su za čestite muškarce, a čestiti muškarci za čestite žene.*" *(En-Nur, 26)***

Ako je Aiša razvratna, onda je i Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, razvratan. Taj čovjek je nevjernik. Izvršite nad njim smrtnu kaznu." Nad njim je izvršena smrtna kazna.

(Šerh ittiqad Ehlis Sunnet vel džemat, Imam El-Lalikai, 2402)

Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta: ***„Allah je oprostio Vjerovjesniku, i muhadžirima i ensarijama, koji su ga u teškom času slijediti, u vrijeme kada se srca nekih od njih zamalo nisu pokolebala: On je poslije i njima oprostio, jer je On prema njima Blag i Milostiv. " (Et-Tevbe, 117)***

„I siromašnim muhadžirima koji su iz rodnog kraja svoga protjerani i imovine svoje lišeni, koji žele Allahovu dobrotu i zadovoljstvo steći, i Allahu i Poslaniku Njegovu pomažu, to su, zaista pravi vjernici. " (El-Hašr, 10)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Nemojte grditi moje ashabe! Nemojte grditi moje ashabe! Tako mi Onoga u čijoj je Ruci moja duša, kada bi jedan od vas podijelio zlata koliko je brdo Uhud ne bi dostigao vrijednost pregršta jednog od njih, a ni njegovu polovinu."*** (El-Buhari, 3673. Muslim, 2541)

Kada si to spoznao, onda ti je jasno kolika je zabluda i zastranjivanje rafidija-šija, koji su podcijenili Vjerovjesnikove, sallallahu alejhi ve sellem, ashabe, vrijeđajući ih i proklinjući ih.

Njihova srca su se ispunila zlobom i prezirom prema ashabima. Oni hilafet i namjesništvo pripisuju samo Alijinoj porodici.

Prenosi se od Šabija da je rekao: „O Malik, izučio sam sve zablude i nisam vidio ljudi da su glupi poput daske, da su životinje bili bi magarci, a da su ptice bili bi lešinari.
Upozoravam te na zablude, a najgora od njih su rafidije - šije, zato što od njih ima Židova koji zatiru Islam kako bi živjela njihova zabluda.
U Islam nisu ušli iz želje i straha od Allaha, nego iz mržnje prema sljedbenicima Islama i želje da ih vrijeđaju.
Alija ibn Ebi Talib ih je spalio vatrom i protjerao ih u daleke krajeve.
Iskušenje sa rafidijima – šijama, je kao iskušenje sa Židovima.
Židovi su rekli: Kralj može biti samo iz Davudove porodice, a rafidije su rekle: Namjesnici mogu biti samo iz Alijine porodice.
Židovi su rekli: Nema džihada na Allahovom putu sve dok se ne pojavi Mesihi dedždžal ili ne siđe Isa sa neba.
Rafidije su rekle: Nema džihada sve dok se ne pojavi El-Mehdi i dok ne pozove pozivač sa neba.
Židovi spuštaju svoju odjeću ispod članaka, a isto i rafidije.
Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je prošao pored čovjeka koji je spustio svoju odjeću ispod članaka, pa mu ju je prekrojio.
Židovi ne smatraju da ima priček nakon razvoda, a isto i rafidije.
Židovi preziru Džibrila, govoreći on je naš neprijatelj iz reda meleka, a također dio rafidija govori: Pogriješio je donoseći Objavu Muhammedu.

Židovi su iskrivili Tevrat, a i rafidije – šije, Kur’an.

Židovi i kršćani su odlikovani nad rafidijima s dvije odlike.

Židovi su upitani ko su najbolji ljudi iz vaše vjere, pa su odgovorili Musaovi sljedbenici.
Rafidije su upitane: Ko su najgori ljudi iz vaše vjere, pa su odgovorili: Muhammedovi sljedbenici.

Kršćani su upitani ko su najbolji ljudi iz vaše vjere, pa su odgovorili: Isaovi pomagači.
Rafidije su upitane: Ko su najgori ljudi iz vaše vjere, pa su odgovorili Muhammedovi pomagači.
Naređeno im je da traže oprosta za njih, a oni ih grde.

Sablja je protiv rafidija – šija, isukana sve do Sudnjeg dana. Ne trebaju čvrsto na zemlji stajati niti podignute zastave imati, a niti zajedničke riječi iznijeti.
Njihov poziv je obesnažen, njihova skupina razjedinjena.**“**
(Šerh usulu ittiqad Ehlis Sunnet vel džema, Imam El-Lalikai, 4/146. En-Nihaje ibn-Esir, 2/212)

Neka se boje Allaha oni ljudi koji pozivaju na približavanje Sunija i šija.

Njihov primjer je kao primjer onih o kojima Allah , Azze ve Dželle, kaže u prijevodu značenja ajeta:

„Oni koji u Allaha i poslanike Njegove ne vjeruju i žele između Allaha i poslanika Njegovih u vjerovanju napraviti razlike te govore: “U neke vjerujemo, a u neke ne vjerujemo“, i žele između toga dvoga iznaći put neki, oni su zbilja pravi nevjernici...“ ***(En-Nisa, 150)***

Stoga, postoji samo jedan Pravi put. Samo je jedna Skupina spašena, pomognuta i pobjedonosna sve do Sudnjega dana. Oko čega će se onda približavati takvi ljudi.

„Kolebaju se između toga, niti su sa ovima niti sa onima. A onoga koga Allah u zabludu odvede nećeš mu naći puta ka Uputi. “ ***(En-Nisa, 143)***

Njihov primjer se navodi u riječima Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem,:

„Primjer licemjera je kao primjer ovce koja se nalazi između dva stada. Jedanput pređe u jedno, a drugi put u drugo stado. Ne zna koje bi slijedila.“ (Muslim, 2784)

Ko želi dodatni govor o ovom pitanju, i saznanje kako dati odgovor na njihove sumnje, neka pogleda knjigu ‘’Pitanje približavanja između Ehli Sunneta i šija’’, od Dr. Nasira El-Kaffarija. Ovo je veoma korisna knjiga o ovoj tematici.

---

2. Imam Eš-Šatibi , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Novotarija je izumljeni put u Vjeri kojim se oponaša ono što je propisano u Vjeri. Tim putem se namjerno ide i želi se pretjerati u ibadetu Allahu Uzvišenom.**“**

Ovo je mišljenje onih koji ne svrstavaju običaje u značenje novotarije, nego novotariju samo specifično određuju za ibadete. Prema mišljenju onih koji djela običaja uvode u značenje novotarije, novotarija bi značila izumljeni pravac u Vjeri kojim se oponaša ono što je propisano u Vjeri. Uzimanjem toga puta želi se postići novi šerijatski put.

(El Itisam, Imam Ebi Ishaq Ibrahim ibn Musa Eš-Šatibi, 53/1)

Zatim je Imam Eš-Šatibi, Allah mu se smilovao, prema drugoj definiciji zaključio da u običajima nema novotarija, a oni običaji putem kojih se čini ibadet ili se stavljaju u poziciju ibadeta tek tada postaju novotarija. Time su objedinjene obje definicije. Primjer za obične stvari koje su nužno vezane za ibadet su kupovina, prodaja, brak, puštanje iz braka, iznajmljivanje, prijestupi itd.. Sve ovo je ograničeno uslovima i šerijatskim mjerilima u kojima, onaj koji je zadužen propisima Islama, nema izbora.

(El Itisam, Imam Ebi Ishaq Eš-Šatibi, 50-56/1)

3. Hafiz Ibn Redžeb , Allah mu se smilovao, kaže: „Pod novotarijom se misli na ono što je nanovo uvedeno, a nema utemeljenja u Šerijatu koje bi se uzelo kao dokaz. Ono što ima utemeljenje u Šerijatu s dokazom, ne smatra se novotarijom, pa makar to bila novotarija samo u jezičkom izrazu. Svaki onaj koji nešto nanovo uvede i pripiše ga vjeri, a to nema utemeljenja u vjeri, to mu se odbacuje i to je zabluda. Vjera se njega odriče, svejedno radilo se o pitanjima uvjerenja, djela, govora, u vanjštini i nutrini. Navodi koji se prenose od ispravnih prethodnika o uzimanju nekih novotarija lijepim, odnose se na novotarije u jezičkom, a ne u šerijatskom značenju. Od tih navoda je i izreka Omera , radijAllahu anha, kada je okupio ljude na teravih-namazu u džamiji oko jednog imama. Izašao je i vidio ih kako tako zajedno klanjaju, rekavši: „Lijepa li je ova novotarija."

Omer , radijAllahu anhu, ovim je želio reći da ovaj postupak nije bio na ovakav način prije dotičnog vremena. Međutim, isti postupak ima utemeljenje u Šerijatu na koje se može povratiti. Od njih su: Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je podsticao na teravih-namaz i afirmirao ga. Ljudi su u njegovo doba klanjali u džamijama kao razbijene grupice i pojedinačno. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je jedne ramazanske noći predvodio ashabe u tom namazu. Zatim je prestao sa ovim namazom bojeći se da im ne bude propisan kao obaveza, pa ga neće moći izvršavati. Međutim, poslije Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, bili su sigurni da se to neće desiti.(jer je prestala Objava)

(Sahih El Buhari, Kitabu salatu teravih, 309/2,2012)

Od njih je: „Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, naredio je slijeđenje Sunneta ispravnih halifa, a ovaj namaz je postao Sunnet njegovih ispravnih halifa.""

(Džamiul ulum vel hikem, Ibn Redžeb el Hanbeli, 127-128/2.;129/2)

Novotarija je dvojaka: Novotarija koja izvodi iz Islama i novotarija koja čovjeka čini grješnikom i ne izvodi ga iz Islama.

(El Itisam, Imam Ebi Ishaq Ibrahim ibn Musa Eš-Šatibi, 516/2)

Uslovi primljenosti djela

Nijedno djelo kojim se približava Allahu , Azze ve Dželle, neće biti primljeno osim sa dva uslova.

Prvi uslov je: Iskrenost djela u ime Allaha Jedinoga Koji nema sudruga. Vjerovjesnik, alejhis-sellam, kaže: ***„Djela se cijene prema namjerama. Svakom čovjeku pripada ono što je namjeravao.“***

(El Buhari, Kitabu bed'i el vahj, 9/1,1; Muslim, Kitabu imare, 1515/2,1907)

Drugi uslov je: Slijeđenje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer on kaže: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi (Islamom), ono se odbacuje.“***

(Muslim, Kitabu iqdijeh, 1344/3,1718; El Buhari, 2697)

Onaj ko iskreno bude radio djela radi Allaha i u tome slijedi Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, njegovo djelo će biti primljeno.

Ko ne bude imao iskrenosti i ne bude slijedio Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili ne bude imao jedno od to dvoje, djelo mu se odbacuje i svrstan je u riječi Uzvišenog, u prijevodu značenja ajeta:

„ Mi ćemo pristupiti djelima njihovim koja su učinili, u prah i pepeo ih pretvoriti.“ ***(El-Furkan,23)***

Ko objedini obje stvari, potpada pod govor Uzvišenog, u prijevodu značenja ajeta:

„Ko je bolje vjere od onoga ko je predao svoje lice Allahu, a dobročinitelj je i slijedi vjeru Ibrahimovu, koji je bio vjere čiste? A Allah je uzeo Ibrahima za prijatelja.“ ***(En-Nisa,125)***

„A nije tako! Onome ko se bude Allahu predao i usto dobra djela činio, pripada nagrada kod Gospodara njegova, takvi se neće ničega bojati, niti će za bilo čime tugovati.“ ***(El-Bekare,112)***

Hadis kojeg prenosi Omer , radijAllahu anhu,: ***„Djela se cijene prema namjerama.“***, vaga je za djela koja se obavljaju srcem.

Također i hadis Aiše , radijAllahu anha,: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu s onim na čemu smo (Islamom), ono se odbacuje.“***, vaga je za djela koja se čine vanjštinom.

Ovo su dva velika hadisa u koje ulazi cijela Vjera, njeni temelji, sekundarni propisi, javno i tajno, govorom i djelima.

(Behdžetu qulub ibrari ve quretu ujun ihjar, El šejh Es-Sadi, 10)

Imam En-Nevevi rekao je o hadisu Aiše , radijAllahu anha, veoma vrijedan govor. Kaže En-Nevevi: „Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, riječi: ***„Ko u našu vjeru uvede ono što nije od nje, to mu se odbacuje.“***,

ili u drugoj predaji: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu s onim na čemu smo mi (Islamom), ono mu se odbacuje.“***

Učenjaci arapskog jezika pod ovom riječju „odbacuje“, smatraju da znači da je ‘’neispravno i da se ne uzima u obzir’’. Ovaj hadis je jedno od velikih pravila Islama i ulazi u kategoriju onih hadisa u kojima Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, govori sažetim govorom (malo riječi, a puno značenja). On je sasvim jasan u odbacivanju svih novotarija i izuma u vjeri.

U drugoj predaji postoji i dodatak u kome se kaže da nekada oni koji rade novotarije mogu biti inadžije. Kada neko argumentira prvom predajom onda može reći: ‘’Ja nisam ništa novo uveo!’’. Onda se protiv njega treba argumentirati drugom predajom u kojoj se jasno kaže da se odbacuju sve izmišljene stvari, svejedno uveo je onaj koji je čini ili je uveo neko prije njega.“

(Šerh Nevevi ala Sahihu Muslim, 257/14; El Mufhemu lima eškeli min telhisi kitabu Muslim, lil Qurtubi, 171/6)

Pokuđenost novotarije u Vjeri

O pokuđenosti novotarije postoje mnogi tekstovi iz Kur'ana i Sunneta. Na nju su upozorili ashabi i njihovi nasljednici po dobru. Ukratko ćemo spomenuti neke navode.

1. **Iz Kur'ana:** Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta :

„On tebi objavljuje Knjigu, u njoj su ajeti jasni, oni su glavnina Knjige, a drugi su manje jasni. Oni čija su srca pokvarena - željni smutnje i svoga tumačenja – slijede one što su manje jasni. A tumačenje njihovo zna samo Allah. Oni koji su dobro u nauku upućeni govore:"Mi vjerujemo u njih, sve je od Gospodara našeg!"- A samo razumom obdareni shvaćaju." ***(Ali Imran,7)***

Imam Eš-Šatibi, spominje predaje koje ukazuju da se ovaj ajet odnosi na one koji se raspravljaju o Kur'anu, na haridžije i one koji su sa njima u saglasnosti. (El Itisam, Imam Šatibi, 70-76/1)

2. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„... i doista, ovo je Pravi put Moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova, eto, to vam On naređuje, da biste se grijeha klonili." ***(El-En'am,153)***

Pravi put je Allahov put na koji On poziva, a to je Sunnet, a stranputice su putevi kojima idu oni koji se razilaze i koji su zastranili sa pravoga puta, tj., sljedbenici novotarija.

Ovaj ajet obuhvata zabranu svih puteva sljedbenika novotarija. (El Itisam, Imam Šatibi, 76-78/1)

3. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„ Allahovo je usmjeravanje na Pravi put, a ima ih i krivih, a da On hoće, sve bi vas uputio." ***(En-Nahl,9)***

Put sredine ovdje je put Istine, a sve što je mimo njega, zastranilo je od Istine. To su putevi novotarija i zabluda.

4. Allah , Azze ve Dželle, kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„Tebe se ništa ne tiču oni koji su vjeru svoju raskomadali i u stranke se podijelili, Allah će se za njih pobrinuti. On će ih o onome što su radili obavijestiti.“ ***(El-En'am,159)***

Ovo su sljedbenici strasti, zabluda, i novotarija iz ovoga Ummeta. (El Itisam, Imam Šatibi, 179/1)

5. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„Predano Mu se obraćajte! Bojte se Njega i obavljajte namaz, i ne budite od onih koji mu druge ravnim smatraju, od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili, svaka stranka radosna onim što ima.“ ***(Er-Rum,31-32)***

6. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju njegovu, da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih bolna patnja ne snađe.“ ***(En-Nur,63)***

7. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„Reci:”On je kadar poslati protiv vas kaznu iznad vaših glava ili ispod vaših nogu ili vas u stranke podijeliti i učiniti da silu jedni drugih iskusite. Pogledajte samo kako Mi potanko iznosimo dokaze da bi se oni urazumili.“ ***(El-En'am,65)***

8. Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„A da je Gospodar tvoj htio, sve bi ljude sljedbenicima jedne vjere učinio. Međutim, oni će se uvijek u vjerovanju razilaziti,

osim onih kojima se Gospodar tvoj smiluje. A zato ih je i stvorio. I ispunit će se riječ Gospodara tvoga: Napunit ću, zaista, Džehennem džinima i ljudima zajedno.“ ***(Hud,118-119)***

Drugo: Iz Vjerovjesničkog Sunneta

Prenose se mnogobrojni hadisi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, o pokuđenosti novotarija i upozorenju na njih. Od njih su sljedeći:

1. Hadis Aiše, radijAllahu anha, od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u kome kaže: ***„Ko u ovu našu vjeru uvede ono što nije od nje, to mu se odbacuje.“*** (El Buhari, 2697; Muslim, 1718)

U predaji od Muslima stoji: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi (Islamom), ono mu se odbacuje.“*** (Muslim, Kitabu iqdijeh, 1344/3,1718)

2. Od Džabira , radijAllahu anhu, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u svojoj hutbi govorio:

„Najbolji govor je Allahova Knjiga, najbolja uputa je Muhammedova Uputa. Najgore stvari su novotarije. Svaka novotarija je zabluda.“ (Muslim, Kitabu džumu'a, 592/1,867)

3. U predaji od En-Nesaija stoji da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, u svojoj hutbi najprije govorio zahvaljujući Allahu i iznoseći Njegove pohvalne osobine, čega je On i dostojan. Zatim bi rekao:

„Koga Allah uputi, niko ga neće odvesti u zabludu. A koga u zabludu odvede niko ga neće uputiti. Najistinitiji govor je Allahova Knjiga, najbolja uputa je Muhammedova, sallallahu alejhi ve sellem, Uputa. Najgore su uvedene stvari, a svaka uvedena stvar je novotarija, svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda vodi u Vatru.“

(Sahih Muslim, En-Nesaija, Kitabu salatu i'dejn, 188/3,1578)

4. Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Ko poziva na Uputu, imat će nagradu poput nagrada onih koji ga slijede, ali im se time neće umanjivati njihove nagrade. Ko poziva u zabludu imat će grijeh poput grijeha onih koji ga slijede, ali to neće ništa umanjivati njihove grijehe.“

(Muslim, Kitabu ilm, 2060/4,2674)

5. Od Džabira ibn Abdullaha , radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Ko u Islamu uvede jedan lijep običaj imat će nagradu za njega kao i nagradu onoga koji bude poslije njega po njemu postupao, ali se od njihovih nagrada neće ništa oduzimati. Ko u Islam uvede ružan običaj, snosit će teret za njega kao i teret onih koji po njemu postupaju poslije njega, ali se od njihovih tereta ništa neće oduzimati.“

(Muslim, Kitabu zekat, 705/2,1017)

6. Od El-Irbada ibn Sarije , radijAllahu anhu, prenosi se da je rekao:

„Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nas je posavjetovao tako da su se naša srca pobojala, a oči zasuzile. Rekli smo: „Allahov Poslaniče, kao da je ovo savjetovanje onoga koji odlazi, pa nam daj preporuke.“

Rekao je, sallallahu alejhi ve sellem,:***„ Oporučujem vam bogobojaznost, poslušnost i pokornost, pa makar vam za nadređenog bio postavljen rob. Ko od vas poslije mene poživi vidjet će mnoga razilaženja. Pridržavajte se moga Sunneta i Sunneta ispravnih i upućenih halifa. Svojim se očnjacima za njih prihvatite! Čuvajte se uvedenih stvari, jer je svaka novotarija zabluda.“***

(Ebi Davud, Kitabu Sunneh, 201/4,4707; Tirmizi, Kitabu ilm, 44/5,2676; Ibn Madže fi Muqadime, 15-16/1,42-44; Imam Ahmed, Musned, 46-47/4)

7. Bilježe Buharija i Muslim, od Huzejfe ibn Jemana, radijAllahu anhu, prenosi se da je rekao:

„Ljudi su pitali Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, o dobru, a ja sam ga pitao o zlu, iz bojazni da me ono ne snađe. Rekao sam: ***„Allahov Poslaniče, mi smo bili u paganstvu i zlu. Allah nam je donio ovo dobru, pa da li će poslije ovog dobra biti zla?“ Odgovorio je: „Da.“ Upitao sam: „A da li će poslije toga zla biti dobra?“ Odgovorio je: „Da. Ali će biti primjesa zla.“ Pitao sam: „A šta je primjesa zla?“ Odgovorio je: „Ljudi koji se povode za drugim običajima mimo moga Sunneta, koji uzimaju drugu uputu mimo moje. Kod njih je nešto od poznatog a negirati ćeš nešto.“ Upitao sam: „Da li će poslije toga dobra biti ponovo zla?“ Odgovorio je: „Da. Pozivači na vratima Džehennema. Ko im se odazove, bace ga u njega.“ Pitao sam: „Allahov Poslaniče, opiši nam ih.“ Rekao je: „Da. To su ljudi naše kože i govore našim jezicima.“ Upitao sam: „Allahov Poslaniče, šta treba učiniti ako me to doba sustigne?“ Odgovorio je: „Pridržavaj se Džema'ata muslimana (prim. rec.: koji su okupljeni oko Sunneta, a nikako novotara okupljenih oko ogavnih novotarija) i njihovog imama (halife).“ Rekao sam: „Ako ne budu imali Džema'at ili imama (halife)?“ Odgovorio je: „Izdvoji se iz svih tih sekti, pa makar se zubima uhvatio za korijen drveta sve dok ti ne dođe smrt, a ti budeš na tome.“***

(El Buhari, Kitabu el fiten, 119/8,7084; Muslim, Kitabu imare, 1475/3,1847)

Imam En-Nevevi , Allah mu se smilovao, kaže: „Koji će uzimati uputu mimo moje Upute. Uputa označava pravac i životopis. Za riječi „***...pozivači na vratima Džehennema. Ko im se odazove na njih, ubace ga u njega.***“, učenjaci kažu da su ovo oni namjesnici koji pozivaju u zabluđujuće novotarije, kao haridžije, karamiti i učesnici iskušenja (prim.rec.: na kojeg su stavili imama Ahmeda koji se suprostavio novotariji ilmul kelama).“

(Šerh Nevevi Sahihu Muslim, 479/12)

8. U hadisu od Ubejda ibn Erkama prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„O ljudi, ja sam samo čovjek, a samo što mi ne dođe izaslanik moga Gospodara, pa mu se ja odazovem. Ostavljam vam dvije stvari. Prva je Allahova Knjiga, u njoj je uputa i svjetlost. To je Allahovo čvrsto uže. Ko je bude slijedio bit će na uputi, a ko je ostavi bit će u zabludi. Prihvatite se Allahove Knjige i čvrsto je se pridržavajte.“ Podstakao je i afirmirao slijeđenje Allahove Knjige. (Muslim, Kitabu fadailu el sahabeh, 12/1,2408)

9. Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Na isteku ovoga svijeta bit će varalica, lažaca. Donosit će vam hadise koje niste čuli ni vi, ni vaši očevi. Čuvajte se vi njih, čuvajte ih se da vas ne odvedu u zabludu ili vas uvedu u smutnju.“

(Muslim, fi El muqadimeh, 12/1,6-7; Ibn Vedah, El bid'a ve nahia anha, 65-67)

Treće: Izreke ashaba, o pokuđenosti novotarija

1. Ibn Sa'd , Allah mu se smilovao, prenosi, da je Ebu Bekr , radijAllahu anhu, rekao: „O ljudi, ja samo slijedim a ne uvodim novotarije. Ako budem dobro postupao, pomozite me, a ako zastranim, ispravite me.“ (El tabaqatu el kubri, 136/3)

2. Omer ibn Hattab, radijAllahu anhu, rekao je : „Čuvajte se racionalista (prim.rec.: koji daju prednost razumu nad Objavom) jer su oni neprijatelji Sunneta. Zamorilo ih je pamćenje hadisa, pa su govorili po mišljenju, a onda su zalutali i druge odveli u zabludu.“

(Šerh usulu ittiqad ehlis sunneti vel džemat, Lalikai, 139/1,201; Ed-Darimi, Sunnen, 47/1,121; Ibn Abdulberr, Džamiu bejan el ilm ve fedaleh, 1041/2,2001)

3. Abdullah ibn Mes'ud , radijAllahu anhu, kaže: „Slijedite, a nemojte unositi novotarije. To će vam biti dovoljno. Svaka novotarija je zabluda.“ (Ibn Vedah, El bid'a ve nahia anha, 43,12-14; Taberani, El me'džimu el kebir, 154/9,8770; Šerh usulu ittiqad ehlis sunneti vel džemat, Imam Lalikai, 96/1,102)

Četvrto: Izreke tabi'ina i onih koji ih slijede po dobru

1. Omer ibn AbdulAziz, napisao je nekom čovjeku rekavši: „Oporučujem ti bogobojaznost, umjereno slijeđenje Allahove naredbe, slijeđenje Sunneta Njegovog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, te ostavljanje onoga što su uveli novotari nakon što je njegov Sunnet raširen."

(Ebi Davud, Kitabu Es-Sunneh, 203/4,4612; Sahihu Ebi Davud, Albani, 873/3)

2. El-Hasan el-Basri kaže: „Govor nije ispravan bez djela, a ni govor ni djelo nisu ispravni bez nijjeta. Ni govor ni djelo ni nijjet nisu ispravni bez Sunneta." (Šerh, Imam Lalikai, 63/1,18)

3. Imam Eš-Šafija, Allah mu se smilovao, kaže:
„Moja presuda za apologetičare[x] je da se izbičuju i postave na deve, te se sa njima obiđu sva plemena uz govor: Ovo je kazna za onoga ko ostavi Kur'an i Sunnet i prihvati se apologetike." [x](prim. rec.: koji raspravljaju o akidetskim pitanjima po svom razumu oponašajući filozofe zabludjele) (Ebi Neim fi El hilajeh, 116/9)

4. Imam Malik, Allah mu se smilovao, kaže:
„Ko u Islam uvede novotariju smatrajući da je ona dobra, tvrdi da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, iznevjerio poslanstvo, jer Allah kaže:***„Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera.***" Ono što tada nije bilo vjera ne može biti vjera ni danas." (El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 65/1)

5. Imam Ahmed, Allah mu se smilovao, kaže:
„Temelji Sunneta kod nas su pridržavanje onoga na čemu su bili ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Slijeđenje njihovog primjera i ostavljanje novotarija. Svaka novotarija je zabluda. Ostavljanje razmirica, druženja sa sljedbenicima strasti, ostavljanje rasprave, polemike i razmirica u Vjeri."

(Šerh usulu ittiqad Ehlis sunnet, Imam Lalikai, 176/1)

Peto: Novotarije su pokuđene sa nekoliko aspekata

1. Praksom je potvrđeno da umovi nisu samostalni odrediti sami sebi istinsku korist bez Objave. Unošenje novotarija suprotno je ovoj činjenici.

2. Šerijat je došao upotpunjen, ne podnosi dodavanje ili oduzimanje.

3. Novotar se opire i protivi Šerijatu.

4. Novotar slijedi svoju strast, jer kada razum ne slijedi Šerijat, onda mu preostaje da slijedi isključivo strast.

5. Novotar je sebe stavio na poziciju oponašanja Zakonodavca, jer je Zakonodavac postavio pravila i obavezao one koji su zaduženi Šerijatom da postupaju prema njihovim Sunnetima. (El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 61-70/1)

Uzroci nastanka novotarija

Novotarije imaju svoje uzroke, a od njih su sljedeći:

Prvi: Neznanje, a neznanje je opasan nedostatak.
Allah , Azze ve Dželle, kaže, u prijevodu značenja ajeta:
„Ne govori ono što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati.“ ***(El-Isra,36)***

Od Abdullaha ibn Amra ibn El-Asa , radijAllahu anhu, prenosi se da je čuo Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kako govori: ***„Allah neće najedanput od ljudi oduzeti znanje, nego će usmrtiti učenjake i sa njima podići znanje. Među ljudima će ostaviti poglavare neznalice koji će davati fetve bez znanja, pa će tako zalutati i druge odvoditi u zabludu.“***
(Buhari, Kitabu el itisam bil kitabi ves sunneh, 187/8,7307; Muslim, Kitabu ilm, 2058/4,2673

Drugo: Slijeđenje strasti je jedan od opasnih uzroka koji ljude odvode u novotarije i zablude.

Allah , Azze ve Dželle, kaže, u prijevodu značenja ajeta:
„.. i ne povodi se za strašću da te ne odvede sa Allahovog puta, one koji skreću s Allahova puta čeka teška patnja na onom svijetu zato što su zaboravljali na Dan u kome će se račun polagati.“ ***(Sad,26)***

I kaže, u prijevodu značenja ajeta:
„Budi strpljiv uz one koji se Gospodaru svome mole ujutro i navečer u želji za licem Njegovim, i ne skidaj očiju svojih s njih iz želje za sjajem u životu na ovome svijetu, i ne slušaj onoga čije smo srce da Nas spominje nehajnim učinili, koji strast svoju slijedi i čiji su postupci daleko od razboritosti.“ ***(El-Kehf,28)***

„Šta misliš o onome koji je svoju strast za boga svoga uzeo, onoga koga je Allah, a on svjestan bio, u zabludu skrenuo, i sluh njegov, i srce njegovo zapečatio, a pred oči njegove koprenu stavio? Ko će ga, ako neće Allah, na Pravi put uputiti? Zašto se ne opametite?“ ***(El-Džasije,23)***

„Pa ako ti se ne odazovu, onda znaj da se oni povode jedino za strastima svojim, a ne Allahovom uputom! Allah, doista, neće uputiti na Pravi put narod koji sam sebi nepravdu čini.“ ***(El-Kasas,50)***

„...oni se povode samo za pretpostavkama i onim za čim duše žude, a već im dođe od Gospodara njihova Uputa.“ ***(En-Nedžm,23)***

Treće: Vezivanje za sumnje. Novotari se vežu za sumnje i zapadaju u novotarije.

Allah, Azze ve Dželle, kaže, u prijevodu značenja ajeta:

„On tebi objavljuje Knjigu, u njoj su ajeti jasni, oni su glavnina Knjige, a drugi su manje jasni. Oni čija su srca pokvarena - željni smutnje i svoga tumačenja – slijede one što su manje jasni. A tumačenje njihovo zna samo Allah. Oni koji su dobro u nauku upućeni govore:"Mi vjerujemo u njih, sve je od Gospodara našeg!"- A samo razumom obdareni shvaćaju" ***(Ali Imran,7)***

Četvrto: Isključivo oslanjanje na razum. Onaj ko se osloni na svoj razum, a ostavi tekst iz Kur'ana i Sunneta ili jednog od njih, zalutao je.

Allah , Azze ve Dželle, kaže u prijevodu značenja ajeta :

„Ni vjernik ni vjernica nemaju izbora da, kada Allah i Poslanik Njegov nešto odrede, po svome nahođenju postupe. A ko Allaha i Njegova Poslanika ne posluša, taj je očito skrenuo s Pravog puta." ***(El-Ahzab,36)***

Peto: Slijepo slijeđenje i fanatizam. Većina sljedbenika novotarija slijepo slijedi svoje očeve i šejhove. Fanatično se pridržavaju svojih pravaca.

Allah , Azze ve Dželle, kaže u prijevodu značenja ajeta :

„A kada im se kaže:"Slijedite ono što je Allah objavio!" – oni odgovaraju:"Ne, nego ćemo slijediti ono na čemu smo naše pretke zatekli." Zar i onda kada im preci nisu ništa shvaćali, niti su na Pravom putu bili." ***(El-Bekare,170)***

„Oni čak govore:"Mi smo zatekli pretke naše kako ispovije- daju vjeru i prateći njihove tragove mi smo na Pravom putu." ***(Ez-Zuhruf,22)***

Sljedbenicima novotarija su uljepšana njihova djela, pa zato Uzvišeni kaže u prijevodu značenja ajeta :

„Zar pomoći možeš onome kome su njegova ružna djela prikazana lijepim, a i on ih smatra lijepim? Allah doista u zabludu skreće onoga koga hoće, a na Pravi put upućuje koga hoće, pa ne izgaraj od žalosti za njima, Allah, doista, dobro zna sve što oni rade.“ ***(Fatir,8)***

Allah , Azze ve Dželle, pojašnjavajući stanje sljedbenika novotarija i zabluda kaže u prijevodu značenja ajeta:

„Na Dan kad se njihova lica u Vatri budu prevrtala, govorit će:”Kamo sreće da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slušali! I govorit će:”Gospodaru naš, mi smo prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas oni sa Pravog puta odveli, Gospodaru naš, podaj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim.“ ***(El-Ahzab,66-68)***

Šesto: Miješanje i druženje sa sljedbenicima zla je jedan od uzroka koji vode u zapadanje u novotarije i njihovo širenje među ljudima. Allah , Azze ve Dželle, pojašnjava da će se kajati onaj koji se druži sa zlim ljudima.

„ Na Dan kada zalim prste svoje bude grizao govoreći:”Kamo sreće da sam se uz Poslanika Pravog puta držao! Kamo sreće, teško meni, da toga i toga za prijatelja nisam uzeo! On me je od opomene (Kur’ana) odvratio nakon što mi je priopćen bio! – a šejtan čovjeka uvijek ostavlja na cjedilu.“ ***(El-Furkan, 27-29)***

„ Kada vidiš one koji se riječima Našim rugaju, neka si daleko od njih sve dok na drugi razgovor ne prijeđu. A ako te šejtan navede da zaboraviš, onda ne sjedi sa zalimima kad se sjetiš.“ ***(El-En’am,68)***

„On vam je već u Knjizi objavio:”Kada čujete da se Allahove riječi poriču i da im se izruguje, ne sjedite s njima dok ne stupe u drugi razgovor, inače, bit ćete kao oni. Allah će sigurno sastaviti u Džehennemu sve licemjere i nevjernike.“ ***(En-Nisa,140)***

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Primjer lijepoga sagovornika (druga) i lošega sagovornika je kao primjer onoga koji nosi miris mošusa i koji puše u kovački mijeh. Onaj koji nosi miris mošusa ili će te namirisati, ili ćeš od njega kupiti, ili ćeš od njega osjetiti lijep miris. Onaj koji puše kovački mijeh ili će ti zapaliti odjeću, ili ćeš osjetiti ružan miris.“***

(El Buhari, 287/6,5534; Muslim, 2026/4,2628)

Sedmo: Šutnja učenjaka i skrivanje znanja jedan je od razloga širenja novotarija i nereda među ljudima.

Allah , Azze ve Dželle, kaže u prijevodu značenja ajeta: ***„One koji budu tajili jasne dokaze koje smo Mi objavili, i Uputu (Pravi put) nakon što smo ga pojasnili ljudima u Knjizi, njih će Allah prokleti, a proklet će ih i oni koji imaju pravo da proklinju. Oprostiću samo onima koji se pokaju i poprave, i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv.“***

(El-Bekare,159)

„ Doista oni koji taje ono što je Allah u Knjizi objavio i to prodaju za bagatelnu cijenu – ti u trbuhe svoje samo vatru trpaju, na Sudnjem danu Allah ih neće ni osloviti, niti ih očistiti, njima pripada kazna bolna.“ ***(El-Bekare,174)***

„ A kada Allah uze obavezu od onih kojima je data Knjiga da će to sigurno ljudima objašnjavati i ništa iz nje neće kriti, pa su je oni za leđa svoja bacili, prodajući je za bagatelnu cijenu! A ružno li je to što za to kupuju.“ ***(Ali Imran,187)***

Allah, Azze ve Dželle, obavezao je grupaciju iz Ummeta da se bavi pozivom ka Allahu, i da naređuje dobro a sprječava zlo.

Uzvišeni kaže u prijevodu značenja ajeta :

„ I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvraćati, oni će šta žele postići.“ ***(Ali Imran, 104)***

Od Ebu Seida , radijAllahu anhu, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Ko od vas vidi kakvo loše djelo neka ga promijeni svojom rukom, ako ne može, onda svojim jezikom. Ako ni to ne može, onda svojim srcem, a to je najslabiji iman.“

(Muslim, Kitabi iman, 69/1,49)

Ovaj hadis pojašnjava da je naređivanje dobra i odvraćanje od zla obaveza svakoj osobi prema ovim nabrojanim stepenima.

Od Abdullaha ibn Mes'uda prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Svaki vjerovjesnik kojeg je Allah slao određenom ummetu prije mene imao je iz svoga ummeta pomagače i drugove koji su se pridržavali njegovog sunneta i slijedili njegovu naredbu. Zatim bi poslije njih došle generacije koje bi govorile ono što nisu radile. Radile bi ono što im nije bilo naređeno. Ko se protiv njih bude borio svojom rukom, on je vjernik. Ko se protiv njih bude borio svojim jezikom, on je vjernik. Ko se protiv njih bude borio svojim srcem, on je vjernik.Poslije toga nema imana ni koliko je zrno gorušice.“

(Muslim, Kitabi iman, 70/1,50)

Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„ Ko bude upitan o nekom znanju koje poznaje, a onda ga prikrije, bit će na Sudnjem danu zauzdan uzdama od vatre.“

(Tirmizi, Kitabu ilm, 29/5,2649; Ebi Davud, Ilm, 321/3,3658; Ibn Madže fi muqadimeh, 98/1,266; Ahmed ibn Hanbel, Musned, 263/2,305; Sahih Albani, Sahihu Sunnen Tirmizi, 336/2; Sahihu Sunne Ibn Madže, 49/1)

Osmo: Oponašanje i slijepo slijeđenje nevjernika jedan je od najvećih uzroka nastanka novotarija među muslimanima. Na to ukazuju hadis Ebu Vakida El-Lejsija , radijAllahu anhu, koji kaže: „Izašli smo sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve

sellem, na Hunejn. Tek smo nedavno prešli na Islam. Prešli su na Islam na dan oslobođenja Mekke. Prošli smo pored nekog drveta i rekli Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem,: „Napravi nam Zatu Envat kao što oni imaju Zatu Envat!“ Nevjernici su imali drvo oko kojeg su boravili i svoje oružje za njega okačivali. Nazivali su ga Zatu Envat. Kada smo to rekli Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **„**Allahu ekber! Rekli ste, tako mi Onoga u čijoj je ruci moja duša, ono što su rekli i sinovi Israilovi Musau: ***„ Napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove! Vi ste, uistinu, narod koji nema znanja,- reče on“ (El-Ea'raf, 138)*** Vi ćete sigurno postupati po običajima onih prije vas.**“** (Ebi Asim, Kitabus sunneh, 37/1,76; Hasen, Albani, Kitabus sunneh, 37/1; Tirmizi, Kitabu el fiten, 475/4,2180, hasen sahih)

U ovom hadisu je jasan dokaz da je oponašanje nevjernika podstaklo sinove Israilove da upute ovaj ružan zahtjev. Isto to je navelo ashabe Vjerovjesnika Muhammeda , sallallahu alejhi ve sellem, da ga pitaju da im odredi jedno drvo u kojem će tražiti bereket mimo Allaha , Azze ve Dželle. Tako je većina ljudi iz reda muslimana oponašala nevjernike u djelima novotarija i širka, mnogoboštva, kao što su praznici i rođendani, novotarije na dženazama i zidanje turbeta. Nema sumnje da je slijeđenje običaja drugih jedno od poglavlja strasti i novotarija.

(Tenbihu uli ebsari ila kemal el din ve ma fi el bid'a min ahtar, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 147; Kitabu tevhid, El šejh Salih el Fevzan, 87; Ehvae vel iftiraq vel bid'a ve mevqafus selefu minha, El šejh Nasir Abdulkerim Uqla, 170/2)

To je još jasnije iz hadisa Ebu Seida El-Hudrija u kojem kaže da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Sigurno ćete slijediti običaje onih prije vas, pedalj po pedalj, lakat po lakat. Čak i kada bi ušli u gušterovu rupu, vi biste ih slijedili.“ Rekli smo: „Allahov Poslaniče, jesu li to židovi i kršćani? Odgovorio je: „Ko bi drugi bio?“

(Muttefekun alejhi, El Buhari, Kitabu el itisam bil kitabi ves sunneh, 191/8,7320; Muslim, Kitabu ilm, 2054/4,2669).

Imam En-Nevevi , Allah mu se smilovao, kaže: „Običaji su pravci ili putevi, a pedljem, podlakticom i gušterovom rupom želi se dočarati ogromna suglasnost u nepokornostima i prekršajima, ali ne i suglasnost u nevjerstvu. Ovo je očito nadnaravno djelo Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer se desilo ono o čemu je i obavijestio.“ (Šerh Nevevi Sahihu Muslim, 460/16)

Očituje se da su pedalj, podlaktica, put i ulazak u rupu, vid dočaravanja slijeđenja nevjernika u svemu onome što Šerijat zabranjuje ili smatra pokuđenim. (Fethul bari, Ibn Hadžer, 301/13)

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, upozorio je na oponašanje sljedbenika drugih vjera, rekavši:

„Poslan sam pred sami Sudnji dan sa sabljom, sve dok ne bude obožavan Allah Jedini Koji nema sudruga. Učinio je moju opskrbu pod sjenom moga koplja, a poniženje je dao onome ko se suprostavlja mojoj naredbi. Ko se poistovijeti sa nekim narodom, on je od njih.“

(Imam Ahmed ibn Hanbel, Musned, 50/2,92. Hadis prenosi od Ibn Omera)

Deveto: Oslanjanje na slabe i apokrifne hadise jedan je od uzroka koji vodi u novotarije i njihovo širenje. Mnogi sljedbenici novotarija oslonili su se na isprazne, slabe hadise koji su izmišljeni kao laž na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Takve hadise, hadiski stručnjaci ne prihvataju za izgradnju šerijatskih pravila. Odbacili su ispravne hadise koji se suprostavljaju novotarijama kojih se oni pridržavaju. Time su zapali u propast i teškoću. Nema stanja, i nema snage osim uz pomoć Allaha.

(Medžmu'u fetava Ibn Tejmijje, 361-363/22; El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 287-294/1)

Deseto: Ekstremizam i pretjerivanje jedan je od najvećih uzroka širenja novotarija i njihove pojave. To je uzrok i pojave mnogoboštva (širka) među ljudima. Ljudi su poslije Adema,

alejhissellam, bili u čistom tevhidu (ispovijedali jednoću Allahu) deset stoljeća. Poslije toga su se vezali za dobre ljude i pretjerali u tome, sve dok ih nisu počeli obožavati mimo Allaha , Azze ve Dželle. Allah Uzvišeni poslao je Nuha da poziva u tevhid. Zatim su se jedan za drugim smjenjivali poslanici, a.s. (El bidaje ven nihaje, Ibn Kesir, 106/1)

Pretjerivanje i ekstremizam može biti vezano za ličnosti, kao što je smatranje vođa i evlija svetima, njihovo uzdizanje iznad stepena koji zaslužuju. To, na kraju, vodi u obožavanje. Pretjerivanje u vjeri može biti i dodavanjem na ono što je Allah , Azze ve Dželle, propisao, ili pretjeranom žestinom i nepravednim izvođenjem drugih iz Islama. Pretjerivanje u suštini označava prelazak granice u vjerovanjima i djelima, tako da se nešto previše pohvali ili pokudi izvan činjeničnog stanja.

(Iktidau es-siratil musteqim, šejhul-islam Ibn Tejmijje, 289/1)

Allah Uzvišeni upozorio je na pretjerivanje rekavši sljedbenicima Knjige:

„O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svom vjerovanju, i o Allahu govorite samo istinu. Mesih, Isa sin Merjemin, samo je Allahov poslanik,... “ ***(En-Nisa, 171)***

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, upozorio je na pretjerivanje u vjeri. Od Ibn Abbasa , radijAllahu anhu, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Čuvajte se pretjerivanja u vjeri, jer je pretjerivanje u vjeri one prije vas u propast odvelo.“

(Ibn Madže, Kitabu el menasik, 1008/2; Imam Ahmed, Musned, 347/1; En-Nesaji, 268/5 ; Iktidau es-siratil musteqim, Ibn Tejmijje, 289/1., sahih).

Očituje se da je pretjerivanje u vjeri jedan od najvećih uzroka širka, novotarija i strasti.

(Iktidau es-siratil musteqim, Ibn Tejmijje, 289/1; El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 329-331/1; Ehvae vel iftiraq vel bid’a ..., El šejh Nasir Abdulkerim Uqla, 171/1,183)

Zbog opasnosti pretjerivanja u vjeri Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, zabranio je pretjerano hvaljenje, rekavši:

„Nemojte me uzdizati kao što su kršćani uzdigli Isaa sina Merjemina. Ja sam samo Njegov rob. Recite: 'Allahov rob i Njegov poslanik'.“ (El Buhari, Kitabu enbija, 171/4,3445)

Podjela novotarija

Novotarije imaju različite podjele s obzirom na različita tumačenja. Evo ti sažetog ali podrobnog pojašnjenja:

Prva podjela: Osnovna novotarija i novotarija dodavanja

1. Osnovna novotarija (tj. novotarija iz osnove) je ona za koju nema šerijatskog dokaza ni iz Kur'ana ni iz Sunneta, ni konsenzusa učenjaka, niti argumentacije koja se može uzeti u obzir kod islamskih učenjaka, ni općenito ni podrobno. Zbog toga je nazvana novotarijom, jer je izum u vjeri koji nije imao sličnog prethodnika. (El Itisam, Imam Šatibi, 367/1)

Od primjera za to su približavanje Allahu , Azze ve Dželle, putem monaštva, tj., izdvajanjem od ljudi u brdima, odbacivanjem ovog svijeta i njegovih naslada, radi ibadeta Allahu , Azze ve Dželle. Oni koji su to učinili sami od sebe su unijeli novotariju takvog ibadeta i sami sebe njome obavezali.

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 370/1; Tefsir Ibn Kesir, 316/4; Tejsiru, Es-Sadi,782)

Jedan od primjera jeste i zabranjivanje lijepih stvari koje je Allah dozvolio radi ibadeta Allahu i drugi primjeri.

2. Novotarija dodavanja (tj. ona koja nije bila novotarijom ali je promjenom propisanog to postala).

Primjer za to je zikr poslije namaza, ili u bilo kojem vremenu uz okupljanje i izgovaranje u jedan glas. Ili da imam i ljudi aminaju iza namaza. Zikr je utemeljen u Šerijatu. Međutim, njegovo obavljanje na ovakav način nije utemeljeno i to je novotarija oprečna Sunnetu. **(El Itisam, 367/1)**

Od primjera jeste i odabir petnaeste noći ša'bana za poseban post i klanjanje. Isto se odnosi i na namaz er-regaib u prvoj noći dana petka u mjesecu redžebu. Ovo su negativne novotarije, tj., dodatne novotarije. Ibadeti namaza i posta su utemeljini. Međutim, novotarstvo se sada ogleda u odabiru vremena ili mjesta ili načina. To se ne navodi ni u Kur'anu ni u Sunnetu. Ona je utemeljena s obzirom na osnovu, ali je novotarija s obzirom na ono što joj je dodato.

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 452/1; Tenbihu uli ebsari ila kemal el din ve ma fi el bid'a min ahtar, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 96).

Druga podjela: Novotarija djelovanja i ostavljanja

1. Novotarija djelovanja ulazi u definiciju novotarije. To je izmišljeni pravac u vjeri koji je sličan šerijatskom pravcu s ciljem njegovog izvršavanja, a njenim izvršavanjem se misli na pretjerivanje i ibadet Allahu, Subhanehu ve Te'ala.

(Usulu fil bid'a ves-sunnen, El šejh El Adevi, 30; Tenbihu uli ebsari ila kemal el din ve ma fi el bid'a min ahtar, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 96).

Primjer za to je dodavanje Allahovom Zakonu onoga što nije od njega, kao npr., da neko doda namazima po jedan rek'at, ili da uvede u vjeru ono što nije od nje, ili da čini ibadet na način koji je suprotan Vjerovjesnikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, Uputi.

Ili da odredi posebno vrijeme za propisani ibadet, a to vrijeme Šerijat nije odredio, kao što je određivanje petnaestog dana i noći mjeseca ša'bana za post i klanjanje.

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 50-56/1, 367-445/1; Tenbihu uli ebsari, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 99; Haqiqatu el bid'a ve ahkamuha, Es-Seid el Gamidi, 37/2).

2. Novotarija ostavljanja općenito ulazi u definiciju novotarije zato što je „izumljeni pravac u vjeri“.

(Kitabu tevhid, El šejh Salih el Fevzan, 82).

Od dokaza da je ostavljanje ovakvih i sličnih stvari novotarija jeste kazivanje o trojici koji su došli u kuće Vjerovjesnikovih, sallallahu alejhi ve sellem, žena pitajući o njegovom ibadetu. Kada su obaviješteni o Poslanikovim, sallallahu alejhi ve sellem, ibadetima, kao da su smatrali malim, pa su rekli: „Šta smo mi u odnosu na Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem? Njemu je Allah oprostio i prethodne i buduće grijehe.“ Jedan od njih je rekao: „Ja ću noću stalno klanjati.“ Drugi je rekao: „Ja ću stalno postiti i neću prekidati post.“ Sljedeći je rekao: „Ja neću prilaziti ženama i nikada se neću ženiti.“ Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je došao i rekao: ***„Jeste li vi oni što su rekli tako i tako? Tako mi Allaha, ja se najviše bojim Allaha i najbogobojazniji sam od vas, ali postim i prekidam post. Klanjam, ali i spavam. Ženim se ženama. Ko se udalji od moga Sunneta, nije od mene.“***

(El Buhari, Kitabu en-nikah, 142/6,5063; Muslim, Kitabu en-nikah, 1020/2,1401)

Pod Sunnetom se misli na pravac, a ne na Sunnet u poređenju sa farzom. Želi se reći: Ko ostavi moj pravac i uzme pravac nekoga drugoga mimo mene, nije od mene.

(Fethul bari, Ibn Hadžer, 105/9)

Iz prethodnog se jasno očituje da se novotarija dijeli na dva dijela: Novotarija djelovanja i novotarija ostavljanja. Kao što je pojašnjeno i da se Sunnet dijeli na dva dijela: Sunnet djelovanja i Sunnet ostavljanja. Vjerovjesnikov, sallallahu alejhi ve sellem, Sunnet kao što biva djelom biva i ostavljanjem djela, kao što nas je Allah zadužio slijeđenjem Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u njegovim djelima kojima se približavamo Allahu, pod uslovom da to nije samo njegova posebnost. Isto tako od nas traži da ga slijedimo u ostavljanju određenih dijela. Tako je ostavljanje djela Sunnet, kao što je i određeno djelo Sunnet. Kao što se Allahu , Azze ve Dželle, ne možemo približiti

ostavljanjem onoga što je on učinio, isto tako ne možemo Mu se približiti činjenjem onoga što je ostavio. Onaj ko čini ono što je on ostavio je kao onaj koji ostavlja ono što je činio. Nema razlike među njima.

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 57-60/1; Haqiqatu el bid'a ve ahkamuha, Es-Seid el Gamidi, 37/2; Usulu fil bid'a, El šejh El Adevi, 70).

Treća podjela: Govorna novotarija u uvjerenju (akidi) i praktična novotarija

1. Govorna novotarija u uvjerenju je kao novotarija izreka džehmija, mu'tezila, rafidija-šija, i ostalih zalutalih sekti i njihovih uvjerenja. U to ulaze i sekte koje su se pojavile kao kadijanije, behaije i sve ezoterijske sekte poput ismailija, nusajrija, druza, rafidija-šija, i drugih sekti.

2. Praktičnih novotarija ima više vrsta.

Prva vrsta: Novotarija u temelju ibadeta, kao da se uvede novi ibadet koji nema osnove u Šerijatu.
Npr., da uvede novi neutemeljeni namaz, post, ili praznik, kao što su rođendani i slično.

Druga vrsta: Dodatak utemeljenom ibadetu, kao npr., da se doda peti reka'at na podnevski ili ikindijski namaz.

Treća vrsta: Da propisani ibadet ima određeni opis, ali se izvrši neutemeljenim opisom, kao što je izvršavanje propisanih zikrova zajedničkim glasovima i u ritmu, kao što je, također, posvećivanje ibadetu otežavanjem nefsu u ibadetima do granice kada to izlazi iz okvira Sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Četvrta vrsta: Određivanje vremena za propisani ibadet, a Šerijat ga nije odredio, kao da se petnaesti dan mjeseca ša'bana odredi za post, a noć za namaz. U osnovi su namaz i post

utemeljeni. Međutim, određivanje posebnog vremena u potrebi je za argumentom.

(Medžmu'u fetava Ibn Tejmijje, 346/18,414/35; Kitabu tevhid, El šejh Salih el Fevzan, 81; Tenbihu uli ebsari, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 100).

Propis o novotariji u vjeri

Nema sumnje da je svaka novotarija u vjeri zabluda i da je zabranjena, jer Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže:

„Čuvajte se uvedenih stvari, jer je svaka uvedena stvar novotarija, a svaka novotarija je zabluda.“

(Ebi Davud, 201/4,4607; Tirmizi, 44/5,2676)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, također kaže: ***„Ko u ovu našu vjeru uvede ono što nije od nje to mu se odbacuje.“***

A u predaji od Muslima stoji: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi,ono mu se odbacuje.“***

(Muttefekun alejhi, El Buhari, 222/3,2697; Muslim, 1343/3,1718)

Oba hadisa ukazuju da je svaka uvedena stvar u vjeri novotarija i da je svaka novotarija zabluda i da se odbacuje. Novotarije u ibadetima su zabranjene. Međutim, zabrana se razlikuje shodno vrsti novotarije.

Od njih su neke nevjerstvo (kufr), kao što je kruženje oko kaburova iz približavanja onima koji u njima leže, te prinošenje žrtava i zavjetovanje kaburovima, dozivanje onih koji su u kaburovima, traženje pomoći od njih. Ovdje spadaju i izreke ekstremnih džehmija, mu'tezila i rafidija-šija.

Neke od njih su sredstva i put do širka, kao što je izgradnja turbeta na kaburovima, te namaz i dova kod kaburova.

Neke od tih novotarija su od ostalih grijeha, kao što je novotarija celibata, posta uz stajanje na suncu, kastriranje s ciljem prekidanja strasti i slično. (Kitabu tevhid, El šejh Salih el Fevzan, 82)

Eš-Šatibi spominje da grijeh novotara nije na jednom stepenu, nego na različitim stepenima, a ta različitost dolazi iz nekoliko aspekata, prema sljedećem poretku:

1. s obzirom da li se novotar predstavlja da čini idžtihad ili se povodi za nekim.
2. povezanost novotarije sa jednom od nužnih stvari, a to su vjera, život, čast, razum i imetak, ili nešto drugo.
3. da li novotar prikriva novotariju ili je javno propagira.
4. da li poziva u nju ili ne poziva.
5. da li se bori protiv sljedbenika Sunneta ili ne bori.
6. s obzirom da li je novotarija iz osnove ili je postala promjenom propisanog.
7. da li je novotarija jasna ili komplicirana.
8. da li je novotarija nevjerstvo (kufr) ili nije.
9. da li ustrajava u novotariji ili ne ustrajava.

Pisac, Imam Eš-Šatibi, pojašnjava da se ovi stepeni razlikuju i u grijehu shodno stepenu novotarije. Pojašnjava da su neki stepeni ovih novotarija zabranjeni a neki pokuđeni. Svojstvo zablude stalno je vezano za novotariju i obuhvata sve njene vrste.

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 216-224/1, 530/2)

Nema sumnje da se novotarije dijele shodno njihovim stepenima u grijehu i to na tri dijela:

1. Očito nevjerstvo.
2. Jedan od velikih grijeha.
3. Jedan od manjih grijeha.

A mala novotarija ima svoje uslove:

1. da se stalno ne čini, jer ustrajnost u njenom činjenju čini je velikom novotarijom u pogledu njenog počinioca.
2. da ne poziva u nju, zato što se time uvećava grijeh jer se mnogo

postupa po njoj.
3. Da se ne čini na mjestima okupljanja ljudi niti na mjestima gdje se uspostavljaju Sunneti.
4. Da malu novotariju ne smatra malom ili prezrenom, jer se na takav način potcjenjuje. Potcjenjivanje grijeha je veće od samog grijeha.

Ime zablude obuhvata ove sve tri podjele, jer je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, svaku novotariju nazvao zabludom. To obuhvata novotariju koja izvodi iz Islama i novotariju koja čovjeka čini grješnikom, svejedno bila ona velika ili mala. (El Itisam, Imam Šatibi, 551,559/2,517/2,539/2,516/2)

Ima i onih koji su podijelili novotarije prema podjeli pet islamskih propisa, pa su rekli: Jedan dio novotarija je vadžib, drugi je zabranjen, treći je mendub, četvrti mekruh i peti proizvoljan. Međutim, ova podjela je suprotna riječima Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem,: **„Svaka izmišljena stvar je novotarija, a svaka novotarija je zabluda.“**

(Ebi Davud, 201/4,4607; Tirmizi, 44/5, 2676)

Imam Eš-Šatibi odbacio je ovu podjelu nakon što ju je spomenuo, a i onoga koji je zastupa: Odgovor je, da je ova podjela izmišljena i nema šerijatskog argumenta. Čak je i sama kontradiktorna, jer u suštini novotarija nema šerijatskog dokaza, niti iz šerijatskih tekstova niti iz pravila šerijata. Da postoji dokaz za nju iz Šerijata za obaveznost, pohvalnost, dozvoljenost onda ne bi ni postojala novotarija. Tako bi djelo novotarije ulazilo pod propis općenitih djela koja su naređena, ili u kojima je dat izbor. Spajanje pojmova da su te stvari novotarije i da postoje dokazi za njihovu obaveznost, pohvalnosti ili dozvoljenost je spajnje dvije kontradiktorne stvari. Što se tiče pokuđenih (mekruh) i zabranjenih (haram) novotarija, to se može prihvatiti iz aspekta što su novotarije, a ne iz nekog drugog aspekta. (El Itisam, Eš Šatibi, 246/1)

Vrste novotarija kod kaburova

Prva vrsta: Onaj ko moli mrtvoga za svoju potrebu. Oni ulaze u kategoriju obožavatelja kipova. Uzvišeni kaže: ***„Reci:"Molite se onima koje, pored Allaha, smatrate bogovima, pa, oni vas neće moći nevolje osloboditi niti je preusmjeriti""Oni kojima se oni mole sami traže načina kako će se što više Gospodaru svome približiti, i nadaju se milosti Njegovoj i plaše se kazne njegove. A kazne Gospodara tvoga svako treba da se čuva."*** ***(El-Isra,56-57)***

Svakog onog koji doziva Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, evliju, ili dobrog čovjeka pridajući mu nešto od božanstvenosti, ovaj ajet obuhvata. Ovaj ajet je općenit za svakoga onoga koji doziva druge mimo Allaha ili se putem dozivanog želi približiti Allahu, nada se Njegovoj milosti, boji se Njegove kazne. Svako ko doziva mrtvoga ili odsutnoga iz reda vjerovjesnika i dobrih, svjedeno bilo to riječima traženja pomoći ili slično, počinio je veliki širk kojeg Allah neće oprostiti osim sa pokajanjem. Svako ko pretjera u pogledu veličanja vjerovjesnika ili dobrog čovjeka i prida mu određenu vrstu ibadeta, govoreći: O sejjide, pomozi me! Spasi me! Opskrbi me! Ja sam u tvojoj moći!. I druge slične izjave, sve je ovo širk i zabluda. Od njega se traži pokajanje, a ako se ne pokaje bit će ubijen. Allah Uzvišeni je poslao poslanike i objavio knjige da bi bio jedini obožavani i da Mu se ne bi pripisivao drugi bog.

Druga vrsta: Da moli Allaha Uzvišenog mrtvim, a to je jedna od uvedenih novotarija u Islam. Ova vrsta nije poput prethodne i ne dolazi na stepen velikoga širka. Većina u svojim dovama uzima sredstvo do Allaha putem vjerovjesnika i dobrih ljudi, kao da kažu: Tebi se približavamo tvojim vjerovjesnikom ili tvojim vjerovjesnicima, ili Tvojim melecima, ili dobrim ljudima među Tvojim robovima, ili s pravom tog i tog šejha, ili njegovom svetošću, ili da kaže: približavam Ti se Levhi mahfuzom, kalemom i druge slične izjave u njihovim dovama.

Sve ove stvari su izmišljene novotarije, a u Sunnetu se navodi približavanje i okretanje Allahu Allahovim imenima i Njegovim uzvišenim osobinama, te dobrim djelima kao što je potvrđeno u oba Sahiha u kazivanju o trojici koji su bili zatočeni u pećini. Ili putem živog i prisutnog muslimana koji moli za svoga brata muslimana.

Treća vrsta: Da osoba misli da je dova kod kaburova uslišana, ili da je bolja od dove u džamiji. Zato ide na kaburove. To je jedno od loših djela, prema konsenzusu i nije nam poznato razilaženje među vođama ove vjere u pogledu toga. Allah , Azze ve Dželle, ovo nije propisao, a ni Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, niti je to činio iko od ashaba, tabiina, a ni vođa muslimana. Ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, su nekoliko puta doživjeli sušu i snalazile su ih poteškoće, ali nisu išli na Vjerovjesnikov kabur, nego je Omer , radiAllahu anhu, doveo El-Abbasa ibn Abdulmuttaliba, i tražio kišu njegovom dovom. Ispravni prethodnici (selefu salih) su zabranjivali dove kod kaburova. Alijj ibn El-Husejn vidio je nekog čovjeka kako dolazi do otvora na kaburu Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, pa u njega uđe i tamo moli. Tada je rekao: „Hoćete li da vam ispričam hadis kojeg sam čuo od moga oca, a on od moga djeda, a on od Allahovog Poslanika:

„Nemojte moj kabur uzimati za svetost (praznovanje). Nemojte vaše kuće činiti kaburovima. Donosite salavat i selam na mene, gdje god bili, jer će do mene doći vaši selami i vaši salavati.“ (Tearifu el bidate ve istilahan, 27. Fadlu es-salah, 34, sahih Albani).

Argument u ovom hadisu jeste da je Vjerovjesnikov, sallallahu alejhi ve sellem, kabur najbolji kabur na zemlji, a on je zabranio da se uzima za svetinju i praznovanje. Stoga je preče da se ostali kaburovi obuhvate tom zabranom, bez obzira na koga se odnose. (Ed-durerus sunnijeti fi adžvebeti en-nedždijje, Abdurrahman Qasim, 165/6)

Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„Nemojte vaše kuće načiniti kaburovima, a nemojte ni moj kabur uzeti za svetost (praznovanje)** (prim.rec.: koja se obilazi u određeno vrijeme i koja se veliča ili se kod nje rade Islamom neutemeljene stvari)**. Donosite salavat na mene, jer vaš salavat mi dolazi gdje god vi bili.“ (Ebi Davud, Kitab el menasik, 218/2,2042; Imam Ahmed, Musned 367/2)

Savremene rasprostranjene novotarije

Savremene rasprostranjene novotarije su veoma mnogobrojne. Navest ćemo neke radi primjera, a ne da bi ih sve pobrojali.

Prvo: **Novotarija proslavljanja Vjerovjesnikovog, sallallahu alejhi ve sellem, rođenja (mevlud).**

Proslavljanje mevluda (rođendana) je ružna novotarija. Prvi su je uveli Abidijjuni (Fatimije-jedna od šitskih grupa) u četvrtom hidžretskom stoljeću. Učenjaci u starijem i novijem dobu pojasnili su neispravnost ove novotarije i replicirali onima koji su je izmislili i po njoj postupali. Zato nije dozvoljeno proslavljati mevlud zbog nekoliko sljedećih dokaza:

1. Proslavljanje mevluda spada u izmišljene novotarije u vjeri o kojima Allah nije objavio nikakvoga dokaza. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ga nije propisao ni govorom ni djelom, ni potvrdom, a on je naš uzor i naš vođa.

„Ono što vam dadne Poslanik to uzmite, a što vam zabrani ostavite!“ ***(El-Hašr, 7)***

„Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onom svijetu, i koji često Allaha spominje.“ ***(El-Ahzab,21)***

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ko u ovu našu vjeru uvede nešto što nije od nje, to mu se odbacuje.“***

2. Ispravne i upućene halife, a sa njima i ashabi Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, nisu proslavljali mevlud niti pozivali na njegovu proslavu. Oni su najbolji pripadnici Ummeta poslije njihovog Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, govoreći o ispravnim halifama kaže: ***„Pridržavajte se moga Sunneta i sunneta ispravnih i upućenih halifa poslije mene. Svojim se očnjacima za njih prihvatite. Čuvajte se izmišljenih stvari, jer je svaka izmišljena stvar novotarija, a svaka novotarija vodi u zabludu.“***

(Ebi Davud, 4607; Tirmizi, 2676)

3. Proslavljanje mevluda je običaj onih koji su zastranili i zalutali. Fatimije-šije su prve uvele proslavljanje mevluda i Abidijjuni u četvrtom hidžretskom stoljeću. Pripisivali su se Fatimi , radiAllahu anha, nepravedno i lažno, i iz potvore, a u suštini su Židovi. Rečeno je da su bili medžusije, a također je rečeno da su bili ateisti.

(Tenbihu uli ebsari, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 232; El ibdai fi medar el ibtidai, El šejh Ali Muhfaz, 251).

Da li pametan musliman može slijediti rafidije-šije, i njihove običaje koji su u suprotnosti sa Uputom Vjerovjesnika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem.

4. Allah , Azze ve Dželle, je upotpunio vjeru i kaže u prijevodu značenja ajeta:***„Danas sam vam vjeru vašu usa-vršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera.“*** ***(El-Maide, 3)***

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je dostavio vjeru na jasan način. Iza sebe nije ostavio ni jedan put koji vodi u Džennet, a udaljava od Vatre, a da ga nije pojasnio Ummetu. Poznato je da

je naš Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, najbolji vjerovjesnik, pečat svih vjerovjesnika i poslanika i najpotpunijeg dostavljanja poslanice i savjetovanja Allahovih robova.

Da je proslavljanje mevluda dio vjere s kojom je zadovoljan Allah , Azze ve Dželle, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, bi ga činio tokom svoga života i preporučio bi ga za svoj Ummet. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže:

„Allah nije poslao nijednog vjerovjesnika, a da njegova dužnost nije bila da uputi na ono najbolje što on za njih zna i da ih upozori na zlo koje za njih zna."(Muslim, Kitabu imare, 1473/2,1844)

5. Iz uvođenja ovih novotarskih mevluda shvata se kao da Allah Uzvišeni nije upotpunio vjeru ovom Ummetu, pa je stoga, navodno, potrebno uspostaviti ono čime bi se vjera upotpunila. Također, shvata se da Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, navodno nije dostavio ono što je bilo potrebno da dostavi Ummetu, sve dok nisu došli novotari iz zadnjih generacija uvodeći u Allahov Šerijat ono što On nije dozvolio i tvrdeći da ih to približava Allahu. Nema sumnje da u ovome leži velika opasnost i suprostavljanje Allahu , Azze ve Dželle, i Njegovom Poslaniku, alejhi sellam. Allah , Azze ve Dželle, upotpunio je vjeru i usavršio Svoju blagodat nad Svojim robovima.

6. Učenjaci Islama, valorizatori (koji provjeravaju vjerodostojnost nečega), jasno su osudili mevlude i upozorili na njih, radeći po dokazima iz Kur'ana i Sunneta koji upozoravaju na novotarije u vjeri i naređuju slijeđenje Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i upozoravaju na suprostavljanje Poslaniku riječju, djelom ili postupkom.

7. Proslavljanje mevluda ne ostvaruje ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, nego se ljubav očituje putem njegovog slijeđenja, prakticiranja njegovog Sunneta, i pokornošću njemu.

Allah , Azze ve Dželle, kaže u prijevodu značenja ajeta:

„ Reci: Ako vi Allaha volite, onda mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehe vam oprostiti! A Allah prašta i milostiv je.“ ***(Ali Imran,31)***

Ovaj ajet se naziva „ ajet iskušenja “, jer su ljudi tvrdili da vole Uzvišenog Allaha, pa je On, Azze ve Dželle, objavio ovaj ajet. Onaj ko se poziva na ljubav prema Allahu, moramo pogledati u njegovo djelo. Ako bude slijedio Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi we sellem, onda je iskren, a u suprotnom laže..

8. Proslavljanje Vjerovjesničkog mevluda i njegovo činjenje praznikom je vid oponašanja Židova i kršćana u njihovim praznicima. Zabranjeno nam je da se s njima poistovjećujemo i da ih slijedimo.

(Iktidau essiratil musteqim, Ibn Tejmijje, 614-/2; Zadul mead, Ibnul Kajjim, 95/1)

9. Pametan čovjek neće biti obmanjen mnoštvom ljudi koji proslavljaju mevlud u raznim islamskim krajevima.

Istina se ne prepoznaje po brojnosti onih koji je prakticiraju, nego se prepoznaje po šerijatskim dokazima.

Allah Uzvišeni kaže u prijevodu značenja ajeta:

„ Ako bi se ti pokoravao većini onih koji žive na Zemlji, oni bi te od Allahova puta odvratili, oni se samo za pretpostavkama povode, i oni samo neistinu govore.“ ***(El-En'am,116)***

„ A većina ljudi, ma koliko ti želio, neće biti vjernici.“ ***(Jusuf,103)***

„ A malo je zahvalnih među robovima Mojim.“ ***(Sebe,13)***

10. Postoji šerijatsko pravilo koje kaže: Vraćanje onoga u čemu se ljudi razilaze na Allahovu Knjigu i Sunnet Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Kao što Uzvišeni Allah kaže u prijevodu značenja ajeta:

„ O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i nadležnim između vas! A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i drugi svijet! To je bolje i posljedice su ljepše.“ ***(En-Nisa,59)***
„ A u čemu god se vi razišli, presuda za to u Allaha je.“(Šura,10)

Nema sumnje da onaj koji se vrati u pogledu proslavljanja mevluda, Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, naći će da Allah naređuje slijeđenje Vjerovjesnika, alejhi sellam. ***„Ono što vam dadne Poslanik to uzmite, a što vam zabrani ostavite! “*** ***(El-Hašr, 7)***

Uzvišeni pojašnjava da je upotpunio vjeru i usavršio blagodat nad vjernicima. Također naći će da Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, nije naredio proslavljanje mevluda, da ga nije činio i da ga nisu činili ni njegovi ashabi. Time se zna da proslavljanje mevluda nije od vjere, nego da je uvedena novotarija.

11. Utemeljeno je da musliman posti ponedjeljak, ako to želi, jer je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitan o postu ponedjeljkom, pa je rekao: ***„To je dan u kome sam rođen, dan u kome sam poslan kao Poslanik.“, ili je rekao „Dan u kome mi je došla Objava.“*** (Muslim, Kitabu sijam, 819/2,1162)
Znači, propisano je uzimanje uzora u Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, postom ponedjeljka a ne proslavljanje njegovog rođenja, mevluda.

12. Praznik mevluda većinom nije lišen različitih zala i neispravnosti. To se može vidjeti iz posmatranja mevluda, a neki od ovih grijeha ćemo navesti za primjer, a ne da bi ih sve nabrojali:

1. Većina ilahija, kasida i hvalospjeva, koje pjevaju oni koji slave mevlud nije lišena (u sebi ima) izraza širka, te pretjerivanja i pretjeranog uzdizanja kojeg je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi

ve sellem, zabranio rekavši: ***„Nemojte me prekomjerno uzdizati kao što su kršćani neograničeno uzdizali sina Merjeminog. Ja sam samo Njegov rob. Nego recite: Allahov rob i Njegov Poslanik.“*** (El Buhari, Kitabu el-enbija, 171/4, 3445)

2. Na većini proslava mevluda dešavaju se i druge zabrane, kao što je miješanje muškaraca i žena, pjesma i upotreba instrumenata, te konzumiranje opojnih sredstava.

Nekada se desi i veliki širk, tako što se traži pomoć od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili drugih vjerovjesnika. Potcjenjuje se Allahova , Azze ve Dželle, Knjiga, puši duhan na mjestima učenja Kur’ana. Uspostavljaju se halke iskrivljenog zikra u džamijama za vrijeme mevluda, uz podizanje glasova pjevača i uz jak pljesak vođe zikra. Sve je to neutemeljeno i bidat je, prema konsenzusu učenjaka, sljedbenika Istine.

(El ibdai fi medar el ibtidai, El šejh Ali Muhfaz, 251-257)

3. Dešavaju se ružna djela na proslavama Vjerovjesnikovog rođendana, tako što neki ustaju prilikom spomena njegovog rođenja iz počasti i respekta prema njemu i uvjerenja da Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prisustvuje mevludu, tj., na njegovom mjestu okupljanja.
Zato pozdravljajući ga izražavajući mu dobrodošlicu. (‘’dobro nam doš’o hej mili gostu...”). Ovo je najveća neistina i najružnije neznanje. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, neće izaći iz svoga kabura prije Sudnjega dana, niti ima kontakta ni sa jednim čovjekom, ne prisustvuje njihovim okupljanjima, nego će boraviti u svom kaburu sve do Sudnjega dana. Njegova duša je u najvišim Ilijjinima kod njegovog Gospodara u Kući počasti.

(Et-tahzir minel bid’a, El šejh Adulazziz Abdullah ibn Baz, 13)

Uzvišeni kaže, u prijevodu značenja ajeta:
„ Vi ćete, poslije toga, pomrijeti, a zatim ćete, na onom svijetu, oživljeni biti.“ ***(El-Muminun,15-16)***

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ja sam prvak Ademovog potomstva na Sudnjem danu, prvi nad kojim će se rascijepiti kabur, prvi zalagač (šefadžija) i prvi kome će se zalaganje primiti.“*** (Muslim, Kitabu el fedail, 1782/4,2278)

Ovo je ajet i časni hadis. Sve što je u ovom značenju od ajeta i hadisa ukazuje da Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, a i drugi mrtvi neće izaći iz svojih kaburova sve do Sudnjeg dana.

Učenjak AbdulAziz ibn Abdullah ibn Baz, Allah mu se smilovao, kaže. „Ovo je činjenica oko koje su svi muslimanski učenjaci izrazili saglasnost i nema među njima razilaženja.“
(Et-tahzir minel bid’a, Adulazziz Abdullah ibn Baz, 14; El ibdai fi medar el ibtidai, El šejh Ali Muhfaz, 250-258).

Novotarija proslavljanja prve noći uoči petka mjeseca redžeba

Proslavljanje prve noći petka u mjesecu redžebu je ružna novotarija. Imam Ebu Bekr Et-Tartuši , Allah mu se smilovao, kaže da ga je obavijestio Ebu Muhammed El-Makdisi: „Namaz u redžebu kod nas nije uveden u Bejtul-Makdisu sve do 480-e god. h.. Nismo ga ni vidjeli ni za njega čuli prije ovoga.“
(El havadis vel bid’a, Ebi Bekr et-Tartuši, 267)

Hafiz Ibn Redžeb kaže: „Poseban namaz u mjesecu redžebu nije potvrđen. Hadisi koji se prenose o namazu regaiba u noći prvoga petka u mjesecu redžebu su laž, neistina i nisu vjerodostojni. Ovaj namaz je novotarija kod velike većine učenjaka.“ (Taifu el-mearifi fima lemvasim el ami minel ve taif, 228)

Hafiz Ibn Hadžer kaže: „O vrijednostima mjeseca redžeba nije ništa navedeno, kao ni o njegovom postu, niti postu jednog određenog dana, kao ni o klanjanju u posebnoj noći. Nema ispravnog hadisa kojim bi se moglo argumentovati.“

(Tebjinu el adžeb bima verede fi šehri redžeb, Ibn Hadžer, 23)

Potom je pojasnio da hadisi koji se prenose o vrijednosti redžeba, ili vrijednostima njegovog posta, ili posta nekih dana u njemu dijele se na dvije vrste: Slabe i lažne. (Tebjinu Ibn Hadžer, 23)

Imam Ibn Es-Salah , Allah mu se smilovao, o namazu u noći regaiba kaže: „Hadis o ovome je apokrifan i izmišljen na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. To je novotarija koja je uvedena poslije četvrtog hidžretskog stoljeća.“

(Kitab el baas ala inkar el bid'a vel havadis, Imam Ebi Šame, 145)

Imam El-'Izz ibn Abdus-Selam izdao je Fetvu 637.g.h., „Da je namaz regaib ružna novotarija i da je hadis koji se o njemu prenosi laž na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.“

(Kitab el baas ala inkar el bid'a vel havadis, Imam Ebi Šame, 149)

Završit ćemo govor imama sažetkom govora imama Ebu Šameh o neispravnosti i štetama namaza regaiba. Imam Ebu Šameh, Allah mu se smilovao, je to pojasnio na sljedeći način:

Prvo: Uvođenje ovoga namaza kao novotarije. Učenjaci su kao tumači ove vjere i vođe muslimana, ashabi, tabiini i sljedebnici tabiina i drugi napisali knjige u Šerijatu svojski nastojeći da poduče ljude farzovima i sunnetima. Nijedan od njih nije spomenuo ovaj namaz, niti njemu nešto slično u svojim knjigama. Ovaj namaz nije spomenut na mjestima gdje se stiče znanje. Nemoguće bi bilo da ovo bude Sunnet, a da ga ovakve vođe vjere ne poznaju.

Drugo: Ovaj namaz je suprotan Šerijatu sa tri aspekta:

1. Suprotan je hadisu Ebu Hurejre , radijAllahu anhu, u kome Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže:

„Nemojte posebno odrediti noć uoči petka za klanjanje između ostalih noći. Nemojte posebno odrediti petak za post

između ostalih dana, osim da on bude jedan od dana koji vi postite (zaredom)."

(El Buhari, Kitabu es-savm, 303/2,1985; Muslim, Kitabu es-sijam, 801/2,1144)

Zato nije dozvoljeno noć uoči petka posebno odrediti za dodatni namaz u odnosu na ostale noći zbog ovoga hadisa. Ovo svakako obuhvata prvu noć petka mjeseca redžeba i druge noći.

(Kitab el baas ala inkar el bid'a vel havadis, Imam Ebi Šame, 156)

2. Posebni namazi redžeba i ša'bana su novotarija i laž su na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, tako što je izmišljeno ono što nije od njegovog hadisa. Također, to je laž na Allaha zbog određenja nagrade za djela o kojima nije objavljen nikakav dokaz.

Onaj ko ljubomorno čuva svoj odnos prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, treba ostaviti (negirati) ono što je iznešeno kao laž na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, te ga izbjegavati i smatrati ružnim, kao i ljude odvraćati od toga. Saglasnost sa ovim stvarima ima više negativnih posljedica, a od njih su:

Prva: Obični ljudi će se osloniti na vrijednosti ovih noći i mnogi od njih će biti podstaknuti na dvije stvari:

a) Zapostavljanje strogih islamskih obaveza.

b) Zapadanje u grijehe uz očekivanje dolaska ove noći i klanjanje spomenutog namaza, tako će smatrati da su ovim ibadetima nadomjestili ono što su ostavili i da im je dozvoljeno ono što su činili. Onaj koji je izmislio ovaj hadis o namazu u noći regaiba, želeći da podstakne na što više pokornosti, ustvari podstakao je na činjenje nepokornosti i loših dijela.

Druga: Činjenje novotarija odvodi novotare u zabluđivanje ljudi, kada vide da se proširilo ono što su izmislili

i da su ljudi u to zapali. Tako će ih voditi iz novotarije u novotariju. Ostavljanjem novotarija odvraćaju se novotari i lašci od izmišljanja novotarija.

Treća: Kada čovjek znalac (učenjak) počini novotariju onda on pogrešno običnim ljudima pokazuje da je ta novotarija Sunnet i tako laže na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, svojim postupkom. Postupak je nekada dovoljan u odnosu na govor. Većina ovih novotarija je prihvaćena od ljudi zbog ovog razloga.

Četvrta: Kada učenjak klanja ovaj izmišljeni namaz bit će razlogom da ljudi slažu na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i da kažu: ''Ovo je jedan od Sunneta.''

3. Ovaj novotarski namaz obuhvata suprostavljanje šerijatskim sunnetima u namazu iz nekoliko razloga:

a) Suprostavljanje Sunnetu Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, u namazu zbog broja sedždi, tesbiha, i broja učenja sure El-Kader, El-Ihlas na svakom reka'atu.

b) Suprostavljanje Sunnetu u pogledu skrušenosti, poniznosti i prisustva srca u namazu, te potpunoj predanosti Allahu i razmišljanje o značenjima Kur'ana.

c) Suprostavljanje dobrovoljnim namazima zabilježenim u Sunnetu koji se obavljaju u kućama, jer činjenje ovih namaza u kućama i pojedinačno je preče nego njihovo činjenje u džamijama, osim teravih namaz u ramazanu.

d) Upotpunjenost ovog novotarskog namaza kod onih koji su ga izmislili je u postu četvrtka.Time se opovrgavaju dva Sunneta: Iftar i Sunnet olakšavanja srcu od teškoće gladi i žeđi.

e) Dvije sedžde u ovom namazu poslije završetka su sedžde koje nemaju nikakvoga povoda.

(Kitab el baas ala inkar el bid'a vel havadis, Imam Ebi Šame, 153-196)

Svi dokazi koji su prethodno izneseni, izreke imama, vidovi neispravnosti i raznovrsne štete, pojašnjavaju pametnom čovjeku da je namaz u noći regaiba negativna ružna novotarija i uvedena stvar u Islam.

Novotarija proslavljanja Israa i Mi'radža

Noć Israa i Mi'radža je jedan od Allahovih velikih dokaza koji ukazuju na iskrenost Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu visoku poziciju kod Allaha i veličinu Allahove moći i Njegovu uzvišenost nad svim Njegovim stvorenjima. Allah , Azze ve Dželle, kaže u prevodu značenja ajeta:

„Uzvišen neka je Onaj Koji je u jednom času noći preveo Svoga roba iz Mesdžidi-Harama u Mesdžidi-Aksa, čiju smo okolicu blagoslovili kako bismo mu neka znamenja Naša pokazali. On, uistinu, sve čuje i sve vidi.“ ***(El-Isra,1)***

Od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prenosi se predaja u koju zbog broja prenosilaca kategorički nema sumnje (mutevatire) da je on podignut na nebo, da su mu se otvorila nebeska vrata i da je prešao sedmo nebo. Njegov Gospodar , Azze ve Dželle, sa njim je razgovarao kao što je htio, u obavezu mu je stavio pet namaza. Allah , Azze ve Dželle, je najprije naredio pedeset namaza. Naš Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, neprestano se vraćao svome Gospodaru i molio ga za olakšanje sve dok ih On nije učinio kao pet obaveznih, ali pedeset po nagradi. Za jedno djelo dobiva se deset nagrada. Neka je zahvala Allahu na svim Njegovim blagodatima koje se ne mogu prebrojati. (Et-tahzir minel bid'a, El šejh Adulazziz Abdullah ibn Baz, 16)

U ovoj noći u kojoj se desio Isra (noćno putovanje) nema nikakve proslave, niti se obilježava nečim posebnim od ibadeta koji nisu propisani, iz sljedećih razloga:

Prvo: Za ovu noć u kojoj su se desili El-Isra i Miradž nema vjerodostojne predaje koja govori o preciznom datumu, ni u redžebu ni u drugim mjesecima. Rečeno je da je ova noć bila petnaest mjeseci poslije Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva. Rečeno je da je to dvadesetsedma noć mjeseca rebiul-ahira, na godinu prije Hidžre. Rečeno je također da je bila pet godina poslije njegovog poslanstva. Rečeno je da je to dvadesetsedma noć mjeseca rebiul-evvela. Imam Ebu Šame kaže: „Neki prenosioci kažu da je Isra bio u redžebu, a to je kod onih koji se bave provjerom vjerodostojnosti šerijatskih tekstova čista laž.“

(Kitab el baas ala inkar el bid'a vel havadis, Imam Ebi Šame, 232; Tebjinu el adžeb bima verede fi šehri redžeb, Ibn Hadžer, 9,19)

Imam Ibnul-Kajjim spominje da se ne zna koje je noći bio El-Isra.“ (Zadul mead, Ibnul Kajjim, 58/1)

Učenjak AbdulAziz ibn Baz, Allah mu se smilovao, kaže: „O ovoj noći u kojoj se desio El-Isra i Mi'radž nema vjerodostojnog hadisa koji je precizira, da li je bila u redžebu ili nekom drugom mjesecu. Sve što se navodi o njenom preciziranju nije vjerodostojno prenešeno od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kod učenjaka u hadisu. Allah je dao veliku mudrost u zaboravu datuma ove noći među ljudima. Da je potvrđen njen tačan datum ne bi bilo dozvoljeno da se išta u njoj odredi kao poseban ibadet, bez argumenta.“

(Et-tahzir minel bid'a, Adulazziz Abdullah ibn Baz, 17)

Drugo: Ni kod jednog muslimana, sljedbenika znanja i imana nije poznato da je noći El-Israa, u odnosu na ostale ,dao posebnu vrijednost. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, njegovi ashabi, tabiini i njihovi sljedbenici po dobru nisu je

proslavljali i nisu je specifično odredili nekim ibadetom, čak je nisu ni spomenuli. Da je proslavljanje ove noći bilo utemeljeno Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, bi to pojasnio Ummetu, ili govorom ili djelom. Da je o njoj izdata kakva naredba bila bi poznata i ashabi bi to nama prenijeli.

(Zadul mead, Ibnul Kajjim, 58/1)

Treće: Allah , Azze ve Dželle, je upotpunio ovom Ummetu vjeru i usavršio Svoju blagodat. On kaže u prijevodu značenja:

„Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera.“ ***(El-Maide, 3)***

„Zar oni da imaju ortake koji im propisuju da vjeruju ono što Allah nije naredio? Da nije riječi odluke, među njima be već bilo presuđeno. A zalime, doista, čeka patnja nesnosna.“

(Eš-Šura,21)

Četvrto: Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je upozorio na novotarije i jasno rekao, da je svaka novotarija zabluda i da će se vratiti onome koje čini. U oba Sahiha, Buharije i Muslima, od Aiše , radijAllahu anha, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Ko u ovu našu vjeru uvede nešto što nije od nje, to mu se odbacuje.“***

U predaji od Muslima stoji: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi, ono mu se odbacuje.“***

Ispravni prethodnici (selefu salih) su upozoravali na novotarije, jer su one dodatak vjeri, i zakon kojeg Allah nije dozvolio, a ni Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Novotarije su vid oponašanja Allahovih neprijatelja kršćana i Židova koji su unosili dodatke u svoju vjeru.

Proslava petnaeste noći mjeseca ša'bana (lejletul-beraet) te njeno određivanje za klanjanje i određivanje njenog dana za post

Imam Muhammed ibn Veddah el-Kurtubi sa lancem prenosilaca od AbdurRahmana ibn Zejda ibn Eslema prenosi da je rekao: „Nisam zatekao nijednog od naših učenjaka, niti islamskih pravnika da se obaziru na petnaestu noć mjeseca ša'bana. Nisam nijednog od njih zatekao da spominje Mekhulov hadis." (Ibn ebi Asim fi es-sunneh, 512; Ibn Hibban, 5665; Taberani fi el kebir, 109/20; Ebi Neim fi el hilajeh, 191/5; Bejheqi fi iman, 272/5,6628)

Nije vidio da ona ima posebne vrijednosti u odnosu na ostale noći. (Imam Ibn Veddah, El bid'a ve nahia anha, 119)

Imam Ibn Veddah sa svojim lancem prenosilaca prenosi da je Ibn Ebu Mulejki rečeno da Zijad En-Numejri govori da je nagrada u petnaestoj noći ša'bana poput nagrade u noći Lejletul-kadr. Ibn Ebu Mulejke je rekao: „Da sam ga čuo i da je u mojim rukama bio štap, udario bih ga njime." A Zijad je bio kadija.
(Ibn Veddah, El bid'a, 125, El havadis vel bid'a, Ebi Bekr et-Tartuši, 235)

Imam Ebu Šameh , Allah mu se smilovao, kaže: „Što se tiče elfijje to je namaz u petnaestoj noći ramazana koji je nazvan tako zato što se u njemu hiljadu puta prouči Kul huvallahu ehad. Ovaj namaz ima stotinu reka'ta. Na svakom reka'tu se po jedanput uči Fatiha, sura El-Ihlas deset puta. To je dug i zamarajući namaz o kojem nema nikakve predaje, osim slabe ili apokrifne. Obični ljudi su uveliko zaneseni njime. Zbog njega se u mnogim džamijama u pokrajinama koristilo osvjetljenje. On se klanja čitavu noć, a sa njim se dešavaju grijesi i nepokornosti, miješanje muškaraca i žena. Ima različitih smutnji čije strasti ne dozvoljavaju da se opišu. Pobožnjaci iz reda običnih ljudi u pogledu ovog namaza imaju čvrsto uvjerenje. Šejtan im je uljepšao tako što im ga je načinio temeljnim obredom muslimana."

(Kitab el baas ala inkar el bid'a vel havadis, Imam Ebi Šame, 124)

Hafiz Ibn Redžeb , Allah mu se smilovao, također ima vrijedan govor. On kaže: „ Većina učenjaka iz Hidžaza je to negirala, a oni su Ata, Ibn Ebu Mulejke, isto prenosi Abdurrahman b. Zejd b. Eslem od islamskih pravnika iz Medine. To je mišljenje i Malikovih sljedbenika i drugih. Rekli su: 'Sve je to novotarija'.

Pokuđeno se okupljati u džamijama radi namaza ili pričanja anegdota i učenja dova. Nije pokuđeno da čovjek sam po sebi klanja. To je mišljenje El-Evzaija, imama stanovnika Šama, njihovog islamskog pravnika i učenjaka. Ovo mišljenje je najbliže, inšaAllahu Teala. (Et-Taife el marife, Ibn Redžeb el Hanbeli, 263)

Učenjak AbdlulAziz ibn Abdullah ibn Baz , Allah mu se smilovao, kaže: „El-Evzaijev odabir pohvalnosti klanjanja pojedinačno i odabir Hafiza Ibn Redžeba je sasvim čudan i slab. Ništa od ovoga nije potvrđeno šerijatskim dokazima, kao utemeljeno. Nije dozvoljeno muslimanu da ovo uvodi u Allahovu vjeru, svejedno radio to pojedinačno ili zajednički, tajno ili javno, zbog općenitog Vjerovjesnikovog, sallallahu alejhi ve sellem, hadisa u kome se kaže: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi, ono mu se odbacuje.***“ Postoje i drugi dokazi koji ukazuju na negiranje novotarija i upozorenje na njih.“ (Et-tahzir minel bid'a, El šejh ibn Baz, 26)

Prema onom što je rečeno u govoru Imama Ibn Veddaha, Imama Et-Tartušija, i Imama Abdurrahmana ibn Ismaila, pozantog kao Ebu Šameh, te Hafiza Ibn Redžeba i Imama ovog vremena AbdulAziza ibn Baza , jasno je da je posvećivanje, petnaeste noći mjeseca ša'bana, namazu ili nekom drugom ibadetu, neutemeljeno i novotarija je koja nema osnove ni u Knjizi ni u Sunnetu, niti je to činio ijedan od ashaba Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem.

Teberruk – traženje blagoslova

Teberruk, je traženje blagoslova, a traženje blagoslova nečim označava traženje blagoslova uz njegovo posredovanje.

(Et-teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 30)

Nema sumnje da su dobro i bereket u Allahovoj , Azze ve Dželle, Ruci. Allah, Azze ve Dželle, je Svojim stvorenjima kojima je htio dao posebnu vrijednost i bereket. Riječ istog korjena „tebareke", specifična je samo za Allaha, Azze ve Dželle. Ovo značenje je veliko i njime se naziva samo Allah, Azze ve Dželle. U značenjima terminologije Kur'ani-Kerima može se vidjeti da se bereket odnosi na nekoliko stvari:

1. Potvrda dobra i njegova stalnost.
2. Mnoštvo dobra i njegovo povećanje, te njegova trajnost jednog iza drugog.
3. Riječju "Tebareke " – " Uzvišen je ", opisuje se samo Allah, samo se Njemu pripisuje "Tebareke ".

Imam Ibnul-Kajjim, kaže: „ Tebarekehu Subhanehu ve Te'ala "- tj., Njegovo konstantno dobro, mnogo dobro, Njegov ponos i uzvišenost, veličina, svetost. Sva dobra dolaze od Njega. On daje blagoslov (bereket) kome hoće od Svojih stvorenja. Ovo je uzeto iz kur'anskih termina koji ukazuju na više značenja. "

(Tejsir el kerimir-rahman fi tefsir kelamu el mennan, El šejh Es- Sadi, 39/3)

Blagoslovljenih (mubarek) stvari ima više vrsta:

1. Kur'ani-kerim je blagoslovljen, tj. ima mnogo blagoslova i dobara. U njemu je dobro dunjaluka i Ahireta. Traženje bereketa iz Kur'ana biva njegovim učenjem u pravom smislu riječi i postupanjem po njemu na način kako to voli Allah, Azze ve Dželle.
2. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je mubarek, tj.

blagoslovljen. Allah je u njemu učinio blagoslov, a on je dvojak:

a) Značenjski blagoslov, a to su blagoslovi njegovog poslanstva na dunjaluku i Ahiretu. Allah , Azze ve Dželle, ga je poslao kao milost svim svjetovima, izveo je ljude iz tmina na svjetlo, dozvolio im je lijepe, a zabranio ružne stvari, njime je pečat stavio svim poslanicima. Njegova vjera sa sobom nosi olakšanje i toleranciju.

b) Čulni blagoslov, a on je dvojak: Blagoslov u postupcima Poslnika, a to je ono čime ga je Allah počastio od nadnaravnih djela koja ukazuju na njegovu iskrenost, te blagoslov u samome njemu i njegovim pojavnim tragovima. To je ono što mu je Allah dao blagoslova u samom njemu. Zato su ashabi u njemu tražili blagoslov za njegovog života, i u tragovima njegovog tijela koji su ostajali poslije njegove smrti.

(Et-teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 21-69)

Traženje blagoslova u Vjerovjesniku tokom njegovog života neusporedivo je sa bilo kojim Allahovim , Azze ve Dželle, stvorenjem. Allah je u njemu dao blagoslov. Nema sumnje da je Allah u vjerovjesnicima, alejhimus-salatu ves-salam, dao blagoslov, kao i u melecima i dobrim ljudima. Međutim, putem njih se ne traži blagoslov zbog nepostojanja dokaza. Također, neka mjesta su blagoslovljena kao što su tri džamije: El-Mesdžidul-Haram, Poslanikov mesdžid i El-Mesdžidul-Aksa, a zatim ostali mesdžidi.

Allah, Azze ve Dželle, je u nekim vremenima učinio bereket, kao što je ramazan, lejletul-kadr, deset dana zul-hidžeta, sveti mjeseci (redžeb, zul-kade, zul-hidže, muharem), ponedjeljak, četvrtak, petak, doba Allahovog spuštanja u zadnjoj trećini noći i druga balgoslovljena vremena u kojima musliman ne traži bereket od samih njih, nego u njima traži bereket od Allaha , Azze ve Dželle, izvršavanjem dobrih, utemeljenih djela.

(Et-teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 70-182)

Utemeljeno traženje blagoslova biva sljedećim stvarima:

1. Traženje blagoslova spominjanjem Allaha (zikr) i učenjem Kur'ani kerima. To biva na utemeljen način. Podrazumijeva traženje blagoslova od Allaha , Azze ve Dželle, spomenom srca i jezika i postupanjem po Kur'anu i Sunnetu na utemeljen način. Blagoslov toga se ogleda u smiraju srca, jačini srca u pokornosti, liječenju od mahana, sreći na dunjaluku i Ahiretu, oprostu grijeha, spuštanju smiraja. Kur'an će biti zalagač za one koji su ga učili na Sudnjem danu. Ne traži se blagoslov putem Mushafa tako što se stavi u kuću ili u auto, nego traženje blagoslova biva putem učenja i postupanja po nje mu. (Et-teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 201-241)

2. Utemeljeno traženje blagoslova samim Vjerovjesnikom, sallallahu alejhi ve sellem, tokom njegovog života, jer je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, blagoslovljen, kao što je blagoslovljeno sve ono što je za njega vezano. Zato su ashabi tražili blagoslov samim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem.

Ashabi su tražili blagoslov u Vjerovjesnikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, odjeći i tragovima njegovih prstiju, vodi njegovog abdesta, ostatku vode nakon pijenja i toga je mnogo. Tražili su blagoslov u stvarima koje su od njega bile odvojene, kao što su kosa, i stvari koje je upotrebljavao, a poslije njega su ostajale, kao što je odjeća, posuđe, obuća, i sve drugo što je imalo kontakta sa njegovim, sallallahu alejhi ve sellem, tijelom.

Sa njim se ne može niko drugi porediti i od njega se ne prenosi da je naredio traženje balgoslova putem nekog drugog od ashaba i slično. Nije prenešeno da su ashabi to radili sa drugima, niti u toku njegovog života niti poslije njegove smrti. To nisu činili ni sa prvim prethodnicima iz reda muhadžira i ensarija, niti sa ispravnim i upućenim halifama, niti sa destericom kojima je obećan Džennet. (Teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 248)

Imam Eš-Šatibi kaže: „Ni od jednog ashaba poslije smrti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nije se desilo da je, neko tražeći bereket to radio, u pogledu nekoga nakon njega. Jer Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, poslije sebe ovom Ummetu nije ostavio boljeg od Ebu Bekra es-Siddika. On je bio njegov nasljednik, ali to nije činjeno sa njim (nije tražen bereket), a ni s Omerom, a on je bio najbolji pripadnik Ummeta poslije Ebu Bekra, a isto tako ni sa Osmanom ni sa Alijjem, a ni sa ostalim ashabima od koji nema boljih u ovom Ummetu. Zatim, ni za jednog od njih ispravnim putem nije potvrđeno da je neko putem njih tražio blagoslov ni na jedan od tih načina.“

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 8/2)

Nema sumnje da u prihvatanju znanja od učenjaka, slušanju njihovih predavanja, dove i zadobijanja vrijednosti sa njima na mjestima okupljanja gdje se Allah, Subhanehu ve Teala, spominje, ima dobra i bereketa i velike koristi. Međutim, ne traži se bereket putem samih njih, nego se postupa po njihovom ispravnom znanju i povodi za sljedbenicima Sunneta od njih.

(Et-teberruk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 269-278)

3. Traženje bereketa pijenjem vode Zemzema, jer je to nabolja voda na zemlji. Ona zasićuje onoga ko se napije i nadomještava mu hranu. Ona može biti i lijek od bolesti kada se pije sa ispravnim nijjetom, jer je ova voda za ono za što se i pije.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, o vodi Zemzema kaže: ***„Ona je blagoslovljena, ona je hrana za gladnoga i lijek za bolesnoga.“*** (Muslim, Fadail es-sahabah, 1922/4,2473)

Od Džabira , radijAllahu anhu, se prenosi da je rekao: ***„Voda Zemzema je za ono za što se pije.“***

(Ibn Madže, Kitabu el menasek,1018/2,3062; Albani Sahih fi Sunnen, 183/2)

Prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, nosio vodu u posudama i mješinama, posipao bi njome bolesne

i napajao ih. (Tirmizi, el hadždž, 286/3,963; Bejheqi, 202/5; Albani sahih fi Sunnen)

Zabranjeno traženje bereketa je prema sljedećem:

1. Traženje bereketa Vjerovjesnikom poslije njegove smrti. Zabranjeno je osim u dva slučaja.

Prvi: Vjerovanjem, pokornošću i njegovim slijeđenjem. Ko to bude činio zadobio je veliko dobro i veliku nagradu, te sreću i na dunjaluku i na Ahiretu.

Drugi: Traženje bereketa u onome što je ostalo iza Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je njegova odjeća, kosa, posuđe. To je već prethodno pojašnjeno.

Sve što je mimo toga traženje bereketa nije utemeljeno. Zato nema traženja bereketa putem njegovog kabura, niti se poduzimaju putovanja radi posjete njegovog kabura, nego se poduzimaju radi posjete jednog od tri mesdžida: El-Mesdžidul-Harama, El-Mesdžidul-Aksaa i Vjerovjesnikovog mesdžida.

Posjeta njegovog kabura, onome ko je u Medini je samo pohvalna, ili ako se posjeti džamija da se posjeti i kabur. Opis posjete je sljedeći: Kada se uđe u Poslanikovu džamiju klanjat će se tehijjetul-mesdžid. Potom će se otići do kabura i učtivo stati, okrenuvši se prema odaji i učtivo tiho reći ‘’Neka je selam na tebe Allahov Poslaniče’’. Ibn Omer , radiAllahu anhu, na to ne bi ništa dodavao. Ako bi se dodalo ‘’Neka je selam na tebe, Allahov Poslaniče, Allahov odabraniče od stvorenja, svjedočim da si ti uistinu Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, da si dostavio poslanicu, izvršio pojvereno, borio se radi Allaha istinskom borbom i savjetovao Ummet“, nema smetnje jer su to njegove osobine.

(Medžmu’u fetava El šejh Ibn Baz, El Hadž vel umra, 289/5)

Neće upućivati dovu kod kabura, misleći da je dova kod kabura uslišana. Neće od njega tražiti zalaganje (šefa'at), niti će potirati po kaburu, ljubiti ga ili ljubiti jedan od njegovih zidova. Neće tražiti bereket u mjestima na kojima je sjedio ili klanjao, putevima kojima je hodio, mjestima na kojima mu je objavljena Objava, mjestu na kojem je rođen, niti u noći u kojoj je rođen, niti u noći u kojoj je poveden na El-Isra, niti sjećanjem na hidžru, kao i ostalim djelima koje Allah a i njegov Poslanik, alejhi sellam, nisu propisali. (Et-teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 315-380)

2. U zabranjeno traženje bereketa ulazi i traženje bereketa putem dobrih ljudi. Bereket se neće tražiti samim njima niti njihovim tragovima, niti mjestima njihovog ibadeta, niti na mjestima njihovog boravka, niti njihovim kaburovima, niti će se poduzimati putovanja da bi se oni posjetili. Kod njih se neće klanjati, niti tražiti potrebe kod njihovih kaburova, radi bereketa. Neće se po njima potirati, niti kod njih boraviti. Neće se tražiti bereket u njihovim rođendanima i sl..

Ko od toga nešto učini, približavajući im se, počinio je veliki širk Allahu, ako je uvjeren da oni donose štetu ili korist, da daju ili uskraćuju. Onaj ko to učini, tražeći bereket od Allaha, u njima, počinio je ogavnu novotariju i uradio ružno djelo. (Et-teberuk:Enva'ahu ve ahkamuhu, dr. Nasir el Džedia, 381-418)

3. Zabranjeno traženje bereketa jeste traženje bereketa putem brda i određenih mjesta, jer je to u suprotnosti sa onim na čemu je bio Vjerovjesnik, alejhi sellam. Traženje bereketa putem toga je uzrok za veličanja ovih brda i mjesta. Nije dozvoljeno to činiti upotrebljavajući analogiju sa Hadžerul-Esvedom ili tavafom oko Ka'be. To je ibadet Allahu, Azze ve Dželle, koji je precizno određen, i o njemu nema rasprave. Neće se potirati ništa drugo osim Hadžerul-Esveda i jemenske strane Ka'be, jer je Vjerovjesnik, alejhi sellam, doticao samo dvije jemenske, prema konsenzusu učenjaka. (Iktidau es-siratil musteqim, Ibn Tejmijje, 799/2)

Ibnul-Kajjim kaže: „Nema na zemlji mjesta za koje je utemeljeno ljubljenje ili dodirivanje, kod kojeg se skidaju tereti, osim kod El-Hadžerul-Esveda i jemenskog rukna.“ Govoreći o osobenostima Mekke kaže: „Nema na zemlji nijednoga mjesta u koje je obavezno otići svakom ko je u mogućnosti i kružiti oko Kuće koja se nalazi u tom mjestu.“ (Zadul mead, Ibnul Kajjim, 48/1)

Šejhul-islam Ibn Tejmijje, o propisu kruženja oko drugih mjesta mimo Ka'be, kaže: „Tavaf oko drugih mjesta mimo Ka'be, je jedna od najvećih zabranjenih novotarija. Ko to uzme kao vjerski obred zatražit će se od njega pokajanje. Ako se ne pokaje bit će ubijen.“

(Medžmu'u fetava šejhul-islam Ibn Tejmijje, 121/26)

Nije dozvoljeno potiranje, niti ljubljenje Mekami Ibrahima, a ni Hidžru Ismaila, kao ni jednog zida džamije. Neće se tražiti bereket na brdu Hira, a naziva se i brdo En-Nura. Nije propisno posjećivati ga, penjati se ka njemu, niti s namjerom na njemu klanjati. Neće se tražiti bereket u brdu Sevr, niti je propisano posjećivati ga, niti na brdu Arefat, niti na brdu Ebu Kubejs, niti na brdu Subejr, niti će se tražiti bereket u kućama, kao što je Erkamova kuća i sl.. Nije propisano posjećivati brdo Et-Tur, niti se poduzimaju putovanja ka njemu. Neće se tražiti bereket u drveću, kamenju i sl.. (Teberuk:Enva'ahu ve .., Nasir el Džedia, 419)

Povodi zabranjenog traženja bereketa su nepoznavanje vjere, pretjerivanje u pogledu dobrih ljudi, oponašanje nevjernika i veličanje tragova na određenim mjestima.

Posljedice zabranjenog traženja bereketa su mnogobrojne, a od njih su veliki širk, On je najveća i najopasnija posljedica, jer je traženje bereketa od nekog drugog mimo Allaha, Subhanehu ve Te'ala, samo po sebi širk. Ako traženje bereketa vodi širku, onda je ono jedno od sredstava do velikog širka. U negativne posljedice zabranjenog traženja bereketa jeste i novotarstvo u vjeri, činjenje nepokornosti, zapadanje u raznolike laži, iskrivljavanje tekstova i davanje značenja

koja se ne mogu uzeti kao validna, zapostavljanje Sunneta, obmanjivanje neznalica, zapostavljanje budućih generacija. Sve ove stvari su negativne posljedice zabranjenog i pokuđenog traženja blagoslova.

Sredstva za borbu protiv zabranjenog traženja blagoslova su širenje znanja, pozivanje na Put istine, odstranjivanje sredstava pretjerivanja i manifesta traženja bereketa, uništenje svakog puta od ovih spomenutih.

(Iktidau es-siratil musteqim, Ibn Tejmijje, 795-802.; Kitabu tevhid, šejh Fevzan)

Učenjak AbdurRahman Nasir Es-Sa'di komentarišući ''Kitabut-Tevhid'', poglavlje: '' **Ko traži bereket preko drveta, kamena i tome slično**'', kaže:

„To je širk, **jedno od djela mušrika.** Učenjaci su se usaglasili da nije utemeljeno tražiti bereket putem drveća, kamenja, mjesta, mešheda i sl.. Ovo traženje bereketa je pretjerivanje, što postepeno vodi u upućivanje dove i ibadeta ovim stvarima, a to je veliki širk. Kao što je prehodno spomenuto. Ovo je općenito za svaku stvar, pa čak i za Mekami Ibrahim, Vjerovjesnikovu odaju, Kubbetus-Sahra u Bejtul-Makdisu i ostala vrijedna mjesta.

Dodirivanje i ljubljenje Hadžerul-Esveda i dodirivanje jemenskog rukna Ka'be je vid ibadeta i veličanja Allaha, te pokornosti Njegovoj veličini. To je duh obožavanja.

Veličanje Stvoritelja i ibadet Njemu, a ostalo je veličanje stvorenja i pripisivanje božanskih osobina njemu. Razlika između ove dvije stvari je kao razlika između dove Allahu, koja predstavlja iskrenost i tevhid, i dove upućene stvorenju u kojoj se od tog stvorenja nešto moli, koja je širk i prizivanje takmaca Allahu , Azze ve Dželle.**“**

(El qavlu es-sedid fi meqasid et-tevhid, 51.Sejh Abdurrahman Nasir Es-Sadi)

Loše novotarije su različite i mnogobrojne

Navest ćemo neke novotarije kao primjer, a ne kako bismo ih sve pobrojali.

1. **Glasno izgovaranje nijjeta**, kao da musliman kaže: Odlučih da klanjam Allahu to i to. Ili da kaže: Odlučih da postim ovaj dan kao farz ili dobrovoljno djelo Allahu Uzvišenom. Ili da kaže: Odlučih da uzmem abdest, ili odlučih da se okupam i sl.. Ovo izgovaranje nijjeta je novotarija, jer to nije Vjerovjesnikova, sallallahu alejhi ve sellem, Uputa. Mjesto nijjeta je srce. Nijjet je srčano djelo, a ne djelo jezika. Ibn Redžeb , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Nijjet je namjera srca i nije obavezno izgovarati ono što je u srcu ni u jednom od ibadeta.**“**

(Džamiul ulum vel hikem, Ibn Redžeb el Hanbeli, 92/1)

2. **Zajednički zikr poslije namaza.**
Utemeljeno je da svako izgovori spomenuti zikr ponaosob (pojedinačno), kao što je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, spominjao Allaha, Azze ve Dželle, iza propisanih farz namaza i kao što su radili ashabi. Oni su prakticirali njegov Sunnet. Stoga nema sumnje da je zajednički zikr novotarija suprotna Vjerovjesnikovoj, sallallahu alejhi ve sellem, Uputi.

3. **Traženje da se uči El-Fatiha za duše umrlih**, **ili da se uči umrlima**, ili njeno učenje poslije dove za mrtve, ili prilikom hutbe vjenčanja. Sve su to ružne novotarije koje se ne navode od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i koje nisu činili ashabi. Oni su ljudi koji su najbolje poznavali Vjerovjesnikovo stanje, pa se time zna da je ovakav postupak uvedena ružna novotarija.

4. **Sazivanje sakupljanja prilikom smrti nekoga i spravljanje hrane**, **unajmljivanje učača Kur'ana misleći da je to vrsta saučešća i da koristi mrtvome.** Sve su to novotarije i tereti o kojima Allah, Azze ve Dželle, nije objavio dokaza.

5. Sufijski[2] **raznoliki zikrovi koji su suprotni Muhammedovoj**, **sallallahu alejhi ve sellem**, **Uputi**, svjedeno bili suprotni u izrazu, obliku, vremenu, jer Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi, ono mu se odbacuje.“*** (Muslim)

---

[2] Šejh Muhammed Salih el Munedždžid kaže:**„Ako sufije govore istinu, neka se pokore Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i neka se drže onoga što je On propisao...Daleko je, daleko ono čemu se nadaju. “**

(Fetava fil aqide - Šejh Muhammed Salih el Munedžid)

Kaže **Imam Šafija:„Ako čovjek uđe u sufizam početkom dana, neće doći podne a postaće ludak. Neće se niko družiti sa sufijama četrdeset dana, a da će mu se pamet vratiti.“** (Telbis, 371)

Kaže Imam Ukajli: **„Allah, Allah, čuvajte se slušanja njihova govora. Oni su heretici (otpadnici od vjere) koji sastaviše dronjke, vunu, bezumna i nevjernička djela. Jelo, piće, ples, pjesma i zapostavljanje šerijatskih propisa. Heretici se nisu usudili odbaciti Šerijat dok ne dođoše sufije.“** (Ibid, 374)

Kaže bivši šejhul-Azhar, AbdulHamid Mahmud: **„Sve sufije i filozofi, još od Pitagore i Platona do dana današnjeg proklamiraju jedan te isti pravac, zajedno ga potvrđuju i potpuno su u njega uvjereni.“** (El Kešf 75)

Kaže Hafiz Ibn Hadžer: **„Njihovo željeno treba suprotno uzimati, i čitati loše umjesto najboljeg.“** (El Feth, 2/513)

Kaže Imam El Bika'i: **„Onaj ko vjeruje da neko ima put ka Allahu, Azze ve Dželle, bez slijeđenja Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, on je nevjernik i prijatelj šejtanov, prema mišljenju sve uleme (idžma'u).“** (El Džam'iu li ahkami El Kur'an, 11/16)

6. Izgradnja na kaburovima i njihovo uzimanje za džamiju. Izgradnja džamija na kaburovima, ukopavanje mrtvih u njima i namaz na kaburovima. Posjeta kaburova radi traženja bereketa, uzimanje mrtvih kao sredstva približavanja Allahu, traženje bereketa putem namaza na njihovih kaburovima, činjenje dove kod njih, posjeta žena kaburovima, osvjetljavanje kabura. Sve su ovo ružne novotarije.

(Kitabu tevhid, El šejh Salih el Fevzan, 94)

Učenjak AbdurRahman Nasir Es-Sa'di, komentarišući ''**Kitabut-Tevhid**'', poglavlje: '' **Ko traži bereket preko drveta**, **kamena i tome slično**'', kaže:

„To je širk, **jedno od djela mušrika.** Učenjaci su se usaglasili da nije utemeljeno tražiti bereket putem drveća, kamenja, mjesta, mešheda i sl.... **“**

(El qavlu es-sedid fi meqasid et-tevhid, 51, Sejh Abdurrahman Nasir Es-Sadi)

Pokajanje novotara

Nema sumnje da je novotarija opasnija od grijeha. Kada se grijesi sastave kod jednog čovjeka i on bude ustrajan u njima, unište ga.

Novotarija više uništava od grijeha, kao što je rekao Sufjan Es-Sevri:**„**Novotarija je draža Iblisu od grijeha. Od grijeha se može pokajati, od novotarije se ne može pokajati.**“**

(Šerh es-sunneh, El Begavi, 216/1)

(prim. rec.: zato što je grijeh ružan i zdrave ga duše odbacuju makar nakon izvjesnog vremena, dok novotariju onaj koji je čini smatra lijepom, pa kako da se od nje pokaje.)

Šejhul-islam Ibn Tejmijje kaže: **„**Značenje njihovih riječi „Od novotarije se ne može pokajati.“, jeste da novotar uzima vjeru koju Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nisu propisali. Njemu je uljepšano njegovo djelo i on ga smatra dobrim, sve dok ga vidi dobrim neće se od njega pokajati, jer uslov pokajanja jeste da se zna da je počinio loše djelo kako bi se pokajao od njega i da je ostavio dobro koje mu je naređeno kao obavezno ili pohvalno. Sve dok svoje djelo vidi dobrim i on je loš u isto vrijeme i neće se pokajati.**“**

Zatim kaže: **„**Međutim, pokajanje je moguće tako što će ga Allah uputiti i voditi sve dok mu se ne očituje Istina, kao što je Uzvišeni uputio nevjernike i munafike, te grupacije sljedbenika novotarija i zablude.**“** Također, on kaže: **„**Ko kaže da se pokajanje novotara apsolutno ne prima, počinio je ružnu pogrešku.**“** (Medžmu’u fetava Šejhul-islam Ibn Tejmijje, 9-10/10., 685/11)

Šejhul-islam Ibn Tejmijje je protumačio hadis o uskraćivanju pokajanja onome ko čini novotariju na sasvim jasan način, a Allahu pripada zahvala. Od Enesa , radijAllahu anhu, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Allah je uskratio pokajanje svakom novotaru.“***

Et-Taberani, 62/8,4713; Albani sahih fi Silsile, 154/4,1620)

Značenje ovog hadisa je pojašnjeno prethodnim govorom Ibn Tejmijje. Nema sumnje da šerijatski tekstovi tumače jedni druge. Allah , Azze ve Dželle, je pojasnio Svojim robovima da prima pokajanje pokajnika kada se ustegnu od svojih zlodjela, pokaju i odluče da se više na njeg ne vrate, i vrate prava onima kojima i pripadaju, ako postoje. Allah Uzvišeni, nakon spomena mnogobožaca, ubica i bludnika i prijetnje poniženjem kaže u značenju prijevoda ajeta:

„.. osim onih koji se pokaju i uzvjeruju i dobra djela čine, Allah će njihova hrđava djela u dobra promijeniti, a Allah prašta i milostiv je.“ ***(El-Furkan,70)***

Allah , Azze ve Dželle, kaže u značenju prijevoda ajeta: ***„ Ja ću sigurno oprostiti onome ko se pokaje i uzvjeruje i dobra djela čini, i koji zatim na Pravom putu istraje.“*** ***(Ta-ha,82)***

„Reci:”O robovi Moji, koji ste protiv sebe u grijesima pretjerivali, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehe oprostiti. On, doista, mnogo prašta i On je milostiv.“ ***(Ez-Zumer,53)***

„ A ko učini kakvo zlo, ili prema sebi nasilje učini, a zatim Allaha moli da mu oprosti, naći će da Allah prašta i da je milostiv!“ ***(En-Nisa,110)***

Ovo pokajanje je blagodat za onoga ko se pokaje iz reda ateista, nevjernika, mnogobožaca, novotara i sličnih počinilaca grijeha pod uslovom da se upotpune uslovi pokajanja, a Allahu pripada zahvala.

Posljedice i štete novotarija

Novotarije imaju opasne posljedice i loše završetke i kobne štete, od kojih su sljedeće:

1. **Novotarije su glasnik nevjerstva.** Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Neće nastupiti Sudnji dan sve dok se moj Ummet ne prihvati djela prijašnjih generacija (naroda) pedalj po pedalj, lakat po lakat.“ Rečeno je: „Allahov Poslaniče, kao Perzijanci i Bizantinci?“ Odgovorio je: „A ko su ljudi osim njih.“*** (Buhari, El itisam bil kitabi ves sunneh, 191/8,7319)

Od Ebu Seida El-Hudrija se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Sigurno ćete slijediti običaje onih prije vas, pedalj po pedalj, lakat po lakat, čak i kada bi ušli u gušterovu rupu vi biste ih slijedili.“ Rekli smo: „Allahov***

Poslaniče, židovi i kršćani?" Odgovorio je: „Pa ko drugi."

(El Buhari, Kitabu el itisam, 191/8,7320; Muslim, Kitabu el ilm, 2054/4,2669)

2. **Govor o Allahu bez znanja. Onaj ko pogleda u životopis novotara vidjet će da su to ljudi koji najviše lažu na Allaha i Njegovog Poslanika**, **sallallahu alejhi ve sellem.** Allah Uzvišeni upozorio je na iznošenje neistine o Njemu rekavši u prijevodu značenja ajeta:

„A da je on o Nama kojekakve riječi iznosio, Mi bismo ga desnicom kaznili, a onda mu žilu kucavicu presjekli,.."

(El-Hakka,44-46)

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je upozorio na laž na njega i izrekao oštru prijetnju, oštrom kaznom za onoga ko to čini. On kaže: ***„Ko bude namjerno na mene iznosio laž neka sebi pripremi mjesto u vatri."***

(El Buhari, Kitabu el ilm, 41/1,108; Muslim, El muqadimeh, 7/1,2)

3. **Mržnja novotara prema Sunnetu i njegovim sljedbenicima.** To je dokaz opasnosti novotarija. Imam Ismail ibn AbdurRahman Es-Sabuni , Allah mu se smilovao, kaže: „Znakovi sljedbenika novotarija su očiti i na njima prepoznatljivi. Jedan od najuočljivijih dokaza i znakova kod njih, jeste žestoko neprijateljstvo prema onima koji nose predaje (hadise) od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i njihovo potcjenjivanje."

(Aqidetu selef ve ashabul hadis, Imam es-Sabuni, 299)

4. **Odbacivanje novotarovog djela**, jer Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ko u ovu našu vjeru uvede ono što nije od nje to mu se odbacuje."*** Hadis kod Buharije. A u Muslimovoj predaji stoji: ***„Ko uradi neko djelo koje nije u skladu sa onim na čemu smo mi, ono mu se odbacuje."***

5. **Loše posljedice i ishodi za novotara**, jer šejtan želi da pobijedi čovjeka na jednoj od više prepreka. Prva prepreka jeste širk Allahu Uzvišenom. Ako se spasi od ove prepreke

šejtan od njega zahtijeva da počini novotariju. To potvrđuje da su novotarije opasnije od grijeha. (Medaridžu salikin, Ibnul Kajjim, 222/1)

Zbog toga je Sufjan es-Sevri , Allah mu se smilovao, rekao: „Novotarija je draža Iblisu od nepokornosti. Za grijeh se može pokajati, a od novotarije se ne može pokajati.“

Ovo je u većini slučajeva, a Allah, Azze ve Dželle, upućuje koga hoće na Pravi put.

6. Iskrivljeno shvatanje novotara. On vidi dobro lošim, a loše dobrim. Sunnet kao novotariju, a novotariju kao Sunnet. Od Huzejfe ibn El-Jemana prenosi se da je rekao: „Tako mi Allaha, proširit će se novotarije, pa kada jedna od njih bude ostavljena reći će: Ostavljen je Sunnet.“ (Imam Ibn Vedah, El Bida, 162)

7. Neprimanje svjedočenja i predaje od novotara. Učenjaci hadisa, islamski pravnici i islamski metodologičari su se usaglasili da se od novotara koji postane nevjernik svojom novotarijom predaja ne može primiti. Onaj koji ne postaje nevjernik svojom novotarijom, postoji razilaženje u primanju njegove predaje. Imam En-Nevevi je dao prednost mišljenju da se predaja od takvog prima ukoliko ne poziva u svoju novotariju, a ne prima se ukoliko je propagira. (Serh Nevevi Sahihu Muslim, 176/1)

8. Novotari najviše zapadaju u smutnje. Allah , Azze ve Dželle, je upozorio na smutnje.

„***I čuvajte se iskušenja koja neće pogoditi samo one među vama koji su zulum činili, i znajte da Allah žestoko kažnjava.***“ ***(El.Enfal,25)***

Azze ve Dželle, kaže: „ ***Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju njegovu (Poslanikovu), da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih bolna patnja ne snađe.***“ ***(En-Nur,63)***

Ima li opasnije smutnje od suprostavljanja Sunnetu

Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ne pokornosti njegovoj naredbi. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je podstakao na dobra djela, prije nego što se desi smutnja, rekavši: ***„Požurite sa djelima prije nego što dođu smutnje poput dijelova tamne noći. Čovjek će osvanuti kao vjernik, a omrknuti kao nevjernik, ili omrknuti kao vjernik, a osvanuti kao nevjernik. Prodat će svoju vjeru za ovodunjalučku korist.“***

(Muslim, Kitabu iman, 110/1, 118)

9. Novotar pravi dopunu Šerijatu, jer je svojom novotarijom sebe postavio kao zakonodavca i upotpunitelja vjere. Allah , Azze ve Dželle, je upotpunio vjeru i usavršio blagodat. On kaže u prijevodu značenja ajeta:

„ Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera.“

(Maide,3)

Uzvišeni je pojasnio da je u Kur'ani Kerimu razjasnio sve, rekavši u prijevodu značenja ajeta:

„I sjeti se onog Dana kada protiv svakog naroda dovedemo po jednog svjedoka od njega samog i tebe dovedemo kao svjedoka protiv njih.“ ***(En-Nahl,89)***

10. Novotaru se miješa Istina i neistina. Znanje je svjetlost, kojim Allah upućuje koga želi od Svojih robova. Novotar je lišen bogobojaznosti kojom biva pomognut njen posjednik da dođe do istine. Uzvišeni kaže u prijevodu značenja ajeta:

„ O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti, i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam. A Allahova dobrota je neizmjerna.“ ***(El-Enfal,29)***

11. Novotar nosi svoje grijehe i grijeh onoga ko ga slijedi. Od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„*Ko poziva na uputu imat će nagradu poput nagrade onoga ko ga slijedi, a ništa se od njihovih nagrada neće umanjivati. Ko poziva u zabludu imat će grijeh poput grijeha onih koji ga slijede, a od njihovih grijeha se ništa neće oduzimati.*“

(Muslim, 2060/4, 2674)

12. Novotarija njenog počinitelja vodi u prokletstvo. U hadisu kojeg bilježe Buharija i Muslim, a kojeg prenosi Enes, radijAllahu anhu, se kaže da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao o onima koji uvedu nove stvari u Medini, sljedeće: **„...ko u njoj uvede nešto novo (novotariju) ili da utočište novotaru, neka je na njega Allahovo prokletstvo, prokletstvo meleka i svih ljudi. Allah od njega neće primiti ni obavezno ni dobrovoljno djelo.“**

(El Buhari, Kitabu itisam, 187/8,7306, Muslim, Kitabu hadz, 994/2, 1366)

Imam Eš-Šatibi kaže: „Ovaj hadis u općenitom kontekstu obuhvata svaku uvedenu stvar suprotnu Šerijatu, a novotarije su najružnije uvedene stvari.“

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 96/1)

13. Između novotara i pijenja sa Vjerovjesnikovog, sallallahu alejhi ve sellem, Izvora će biti postavljena pregrada na Sudnjem danu. Od Sehla ibn Sa'da , radijAllahu anhu, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

„*Ja sam vaš predvodnik na Izvoru (Havdu), Ko mu priđe napit će se, a ko se napije nikada neće više ožednjeti. Prići će mi ljudi koje poznajem i koji mene poznaju, a zatim će se između mene i njih staviti pregrada.*“

(El Buhari, Kitabu reqaiq, 264/7, Muslim, Kitabu fedail, 1793/4,229)

U drugoj verziji kaže: ***„Oni su od mene.“, pa će se reći: „Ti ne znaš šta su oni poslije tebe uveli novo.“ Reći će: „Neka je daleko onaj koji je poslije mene mijenjao.“***

(El Buhari, Kitabu reqaiq, 264/7,6583)

Od Šekika a on od Abdullaha prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Moj Gospodaru, moji ashabi, moji ashabi. Pa će se reći: „Ti ne znaš šta su oni poslije tebe uveli novo.“*** (El Buhari, Kitabu reqaiq, 262/7,6575. Muslim, Kitabu fedail, 1796/4,2297)

Od Esme bint Ebu Bekr , radijAllahu anhuma, se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Bit ću na Izvoru i gledati ko mi od vas prilazi. Ljudi će ispred mene biti odvođeni, pa ću reći: „Gospodaru, od mene iz moga Ummeta:“ Pa će se reći: „Jesi li znao šta su radili poslije tebe? Tako mi Allaha, neprestano su se vraćali svojim starim stopama.“*** Ibn Ebu Mulejke bi govorio: „Allahu, mi Ti se utječemo da se vratimo svojim stopama ili da budeno dovedeni u smutnju u našoj vjeri.“ (El Buhari, Kitabu reqaiq, 266/7,6593. Muslim, Kitabu fedail, 1794/4,2293)

14. Novotar se udaljava od Allahovog spomena, jer nam je Allah , Azze ve Dželle, propisao zikrove i dove u Svojoj Knjizi, jezikom Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Neki od njih su ograničeni, kao što su zikrovi poslije namaza, jutarnji i večernji zikr, zikr prije spavanja i poslije buđenja. Neki od njih su neograničeni, tj. nisu precizirani vremenom i prostorom. Allah , Azze ve Dželle, kaže u prevodu značenja ajeta:

„ O vjernici, često Allaha spominjite i hvalite, i ujutro i naveče Ga veličajte,..“ ***(El-Ahzab,41-42)***

Novotari se udaljavaju od ovih zikrova, ili su zaokupirani i općinjeni svojim novotarijama ili zamjenjuju propisane zikrove novotarskim zikrovima. Tim zikrovima su neovisni o onome što je propisao Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, putem njih su se udaljili od Allahovog zikra (spomena).

(Tenbihu uli ebsari ila kemal el din ve ma fi el bid’a, šejh es-Suhejmi, 189)

15. Novotari skrivaju istinu i utajuju je pred svojim sljedbenicima. Allah je zaprijetio ovakvima i njima sličnima prokletstvom. On kaže u prijevodu značenja ajeta:

„One koji budu tajili jasne dokaze koje smo Mi objavili, i Pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a proklet će ih i oni koji imaju pravo da proklinju.“

(El-Bekare,159)

16. Djelo novotara udaljava od Islama. Kada postupa po novotarijama koje su neutemeljene to je razlog da se neprijatelji Islama ismijavaju sa vjerom Islamom, a ustvari Islam je čist od ovih novotarija.

(Tenbihu uli ebsari, El šejh Salih Seid es-Suhejmi, 195)

17. Novotar razjedinjuje Ummet. Svojom novotarijom, on i njegovi sljedbenici, razjedinjuju muslimane. Zbog toga se pojavljuju različite stranke i grupacije. Allah , Azze ve Dželle, kažeu prijevodu značenja ajeta:

„Tebe se ništa ne tiču oni koji su vjeru svoju raskomadali i u stranke se podijelili, Allah će se za njih pobrinuti. On će ih o onome što su radili obavijestiti.“ ***(El-En'am,159)***

18. Dozvoljeno je ogovarati novotara koji javno iznosi svoju novotariju kako bi se Ummet na njegovu novotariju upozorio.

Nema sumnje da je onaj koji javno obznani svoju novotariju daleko opasniji od onoga ko javno obznani svoj grijeh.

Ogovaranje je zabranjeno po Kur'anu i Sunnetu, ali je dozvoljeno sa šerijatskim ciljem iz šest razloga: Zboga nanešene nepravde, traženje pomoći za izmjenu zla, traženje fetve, upozorenja muslimana na zlo, javnog činjenja grijeha i novotarije, te radi prepoznavanja određene osobe. Neki su ovih šest stvari sastavili u istoznačne stihove.

19. Novotar slijedi svoju strast i inati i suprotstavlja se Šerijatu

20. Novotar je sebe stavio na poziciju oponašanja Zakonodavca, jer je Allah postavio zakone i obavezao obveznike šerijatskim tekstovima da se pridržavaju njihovih Sunneta.

Molim Allaha da meni i svim muslimanima oprosti i podari spas i na dunjaluku i na Ahiretu. Neka je salavat i selam na našeg Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem.

El Velid Muhammed Nebijjuhu

ŠERH USULIS-SUNNE

Imama Ahmeda ibn Hanbela

Dio o Sunnetu i bida'atu, iz:

KOMENTAR TEMELJA SUNNETA

Imam Ahmed ibn Hanbel je rekao :

„Temelji Sunneta kod nas su: Pridržavanje onoga na čemu su bili ashabi Allahovog Poslanika, **sallallahu alejhi ve sellem**, **slijeđenje njihovog primjera**, **ostavljanje bid'ata (novotarija)**, **jer svaka novotarija je zabluda.**

1. **Pridržavanje onoga na čemu su bili ashabi Allahovog Poslanika**, **sallallahu alejhi ve sellem**, **slijeđenje njihovog primjera**,

Dokaz za to su riječi Uzvišenog : **„** ***A ko se suprotstavi Poslaniku nakon što mu se jasno pokaže Pravi put, i slijedi put koji nije put vjernika, Mi ga okrenemo onome što je naumio, i bacit ćemo ga u Džehennem, a loše je to stjecište.*** **“** ***(En-Nisa, 115)***

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Onaj koji od vas bude dugo poživio vidjet će mnoga razilaženja, pa se pridržavajte moga Sunneta i sunneta ispravnih halifa. Čvrsto se za njih uhvatite.“*** (Sahihu Ebi Davud, 3851)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, opisuje i **Spašenu skupinu**, govoreći: ***„Ona je na onome na čemu sam ja danas i moji ashabi.“*** (El-Albani, Es-Sahiha, 1/361)

Ibn Mes'ud , radijAllahu anhu, kaže: **„**Ko se od vas povodi neka se povodi i uzima uzor u ashabima Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Oni su od ovog Ummeta bili najdobrostivijih srca, najdubljega znanja, najmanje su se prikazivali drugima, najbolje su ustrajavali na uputi, najbolje su se pokazali u svim situacijama, bili su narod kojeg je Allah odabrao za druženje sa Njegovim Vjerovjesnikom. Spoznajte njihovu vrijednost i slijedite ih u njihovim predajama. Oni su bili na ispravnoj Uputi.**“**

(Ibn Abdulberr, Kitabu džami'a bejanil-'ilm, 1810)

Ibn Avn je govorio : „Neka se Allah smiluje čovjeku koji se pridržava i koji je zadovoljan ovom predajom, pa makar je smatrao teškom ili nedostižnom.“ (Ibn Betta, El-Ibane, 291)

Ibrahim En-Nehai je rekao: „Da su ashabi Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, potirali po noktu ja ga ne bih prao tražeći tako vrijednost njihovog slijeđenja.“ (Ibn Betta, El-Ibane, 254

Od Omera ibn AbdulAziza prenosi se da je nekom svom namjesniku dao oporuku u kojoj je stajalo: „Preporučujem ti bojazan od Allaha i umjereno slijeđenje Njegove naredbe, slijeđenje Sunneta Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ostavljanje onoga što su uveli novotari poslije njega nakon što je uspostavljen njegov Sunnet. Allah ih nije obavezao da nose terete novotarstva. Znaj da čovjek neće unijeti novotariju a da za nju već prije nije donesen dokaz i pouka iz nje. **Zato, pridržavaj se Sunneta jer ti je on, s Allahovim odobrenjem, zaštita.** Znaj da je onaj koji je uspostavio Sunnete znao šta se nalazi u onome što je suprotno njima u vidu greške, spoticaja, bespotrebnog zalaženja u stvari i nedoličnosti. Prethodnici (selefu salih) su se držali granica znanja i pronicljivim pogledi-ma su se ustegnuli od novotarija. Oni su bili daleko jači da bi mogli tragati za novim stvarima, ali nisu (za njima) tragali.“ (Sahihu Suneni Ebi Davud , 4612; Tahridžuš-šeri'a, 292)

Imam El-Berbehari kaže: „Znaj, Allah ti se smilovao, da Islam čovjeka neće biti potpun sve dok ne bude slijedio, potvrđivao i bio pokoran. Ko tvrdi da je od Islama preostalo nešto što ashabi Muhammeda nama nisu dostavili, slagao je na njih. Dovoljno je grijeha da se oko toga pojavi razilaženje i da se oni vrijeđaju. Takav čovjek je zalutali novotar koji u islam unosi ono što nije od njega.“ (Imam Berbehari, Šerhus-sunneh, 7)

Imam El-Berbehari, također, kaže: „Pridržavaj se predaja (hadisa) i sljedbenika predaja. Njih pitaj, sa njima sjedi i od njih uzimaj.“

Ko želi još saznanja o ovome pitanju neka pogleda knjigu „El-I'atisam" od Imama Eš-Šatibija , Allah mu se smilovao, jer je to vrijedna knjiga koja u sebi nosi velike koristi. Nema bolje knjige o ovoj tematici.

2. ostavljanje bid'ata (novotarija), jer svaka novotarija je zabluda.

Uzvišeni kaže: ***„Slijedite ono što vam se od Gospodara vašeg objavljuje i ne uzimajte, pored Njega, nekog drugog kao zaštitnika! A kako malo vi pouku primate! "*** ***(El-E'araf, 3)***

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Čuvajte se uvedenih stvari, jer je svaka uvedena stvar novotarija."***

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ko u ovu našu vjeru uvede ono što nije od nje, to se odbacuje."***

Ibn Mes'ud, radij Allahu anhu, kaže: „Čuvajte se novotarstva, pretjerivanja i bespotrebnog zadubljivanja u stvari. Pridržavajte se prvih izvora Islama (Kur'ana i Sunneta)."

(Darimi,1/54; Ibn Betta)

Od Ibn El-Musejjiba prenosi se da je vidio čovjeka kako poslije nastupanja zore klanja više od dva reka'ta na kojima se više puta pregibao, pa mu je to zabranio. Čovjek je rekao. „Ebu Muhammede, zar će me Allah kazniti zbog namaza?" Rekao je: **„Ne, ali će te kazniti zbog suprotstavljanja Sunnetu."**

(El-Bejheki. El-Irvau, 2/236)

Imam Hasen ibn Alijj el-Berbehari (umro 329.g.h.) kaže: „Čuvajte se malih uvedenih stvari, jer male novotarije rastu sve dok ne postanu velike. Svaka novotarija koja je uvedena u ovaj Ummet na početku je bila malena i slična istini. Time su bili obmanjeni oni koji su je prihvatili, pa nisu imali izlaza iz nje. Tako je , ta novotarija, postala dio vjere koja se ispovijeda i onda su skrenuli sa pravog puta

i izašli iz Islama. Pogledaj, Allah ti se smilovao, kada čuješ govor od bilo koga posebno u tvome vremenu, nemoj žuriti. Nemoj ni u šta ulaziti sve dok ne pitaš ili ne pogledaš da li je o tome govorio neki od ashaba Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, ili jedan od učenjaka. Ako to djelo budu u skladu sa predajom od njih, onda ga se pridržavaj i ni radi ćega ne prelazi preko njega i nad njim ne preferiraj ništa drugo, jer ćeš pasti u vatru.“

(Šerhus-sunneti, Imam Berbehari, 68)

Omer ibn AbdulAziz je rekao: **„Niko nakon Sunneta nema opravdanja za zabludu u koju je ušao i za koju misli da je Uputa.“** (Es-Sunnetu lil-Mervezi , 95)

Ibn Veddah sa lancem prenosilaca koji su povjerljivi prenosi od Ebu Osmana en-Nehdija da je rekao: „Sakupljač zekata Omera ibn El-Hattaba , radiAllahu anhu, napisao mu je da ovdje ima ljudi koji se okupljaju i upućuju dove za muslimane i namjesnika. Omer mu je napisao. „Dođi sa njima!“ Došao je. „Omer je vrataru rekao: „Pripremi bič!“ Kada su ušli kod Omera, njihovog namjesnika je udario bičem.“ El-Bida’u ven-nehju anha, 26)

Imam Malik kaže: **„Onaj koji uvede nešto novo u ovaj naš Ummet, na čemu nisu bili prethodnici ovog Ummeta, tvrdi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, iznevjerio poslanicu, jer Uzvišeni Allah kaže: „*Danas sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera* “ Ono što tada nije bilo od vjere to nije od vjere ni danas.** Posljednje generacije Ummeta će biti ispravne samo sa onim s čime su bile ispravne prve generacije.“

Upitan je, Imam Malik, Allah mu se smilovao, tako što bi neki čovjek rekao: „Ebu Abdullahu, odakle ću obući ihrame?“ Rekao mu je: „Od Zul-Hulejfe odakle je i Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, oblačio ihrame.“ Rekao mu je: „Ja želim

da obučem ihrame od džamije, tj. od kabura." Rekao je: „Nemoj to činiti jer se ja pribojavam smutnje za tebe." Upitao je: „A kakve smutnje ima u tome? To je samo nekoliko milja koje ću ja dodati." Rekao je: „**Ima li veće smutnje nego da pomisliš da si ti prestigao u dobrom djelu kojeg Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nije uspio učiniti**?! Čuo sam Allahove riječi: ***„ Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju njegovu (Poslanikovu), da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih patnja bolna ne snađe." (En-Nur, 63) "***

(Ibn Abduberr, Džami'ul-bejanil-'ilm; Ibn Bettah, El-Ibane, 1/261)

Hafiz El-Ismaili (umro 371 g.h.) , Allah mu se smilovao, kaže: **„Imami u hadisu smatraju da treba izbjegavati novotarije i grijehe. Smatraju da se treba ustegnuti od uznemiravanja, ostaviti ogovaranje, osim onoga koji javno iznese svoju novotariju ili strast u koju poziva. Govor o takvom čovjeku, kod njih, ne smatra se ogovaranjem."** (I'tikad eimettil-hadis, 78)

3. Ostavljanje rasprave i sjedenja sa sljedbenicima strasti – zabluda.

Uzvišeni kaže: ***„On vam je već u Knjizi objavio: "Kada čujete da se Allahove riječi poriču i da im se izruguje, ne sjedite s njima dok ne stupe u drugi razgovor, inače, bit ćete kao oni. Allah će sigurno sastaviti u Džehennemu sve licemjere i nevjernike. " (En-Nisa, 140)***

Šejh Rešid Rida , Allah mu se smilovao, kaže, komentarišući ovaj ajet: "U ovaj narod, skupinu koje se treba kloniti, ulazi svaki onaj koji unosi nove stvari u vjeru i svaki novotar."

(El-Menar, 5/463; Tenbihu ulil-ebsar, 76)

U vjerodostojnom hadisu od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, prenosi se da je rekao: ***„Ko čuje za Dždždžala neka se udalji od njega koliko može. Čovjek će mu doći smatrajući da je***

vjernik i biti sa njim sve dok ga ne počne slijediti zbog sumnji koje kod njega vidi.“ (Imam Ahmed, Ebu Davud, Sahihul-džami'a,6301)

Šejh Ibn Bettah, komentarišući ovo kaže: **„**Ovo je Poslanikov, sallallahu alejhi ve sellem, govor. Čuvajte se Allaha, skupino muslimana, i neka nikoga od vas njegovo lijepo mišljenje o sebi, te njegova spoznaja o ispravnosti njegovog pravca, ne natjera da riziku izlaže svoju vjeru sjedenjem sa sljedbenicima zabluda i da kaže: 'Ja sam sa njim da bih se raspravljao, ili da bi od njega saznao njegov pravac'. **Oni su veći smutljivci nego Dedžal, a njihov govor je zarazniji od šuge i više spaljuje srca nego što to vatrena luč može uraditi.** Vidio sam grupu ljudi koja ih je proklinjala i grdila na svojim mjestima okupljanja, negirajući i odbacujući ono što oni zastupaju. Neprestano su jedni prema drugim blagonakloni bili krijući spletke i u dubini duše poricanje, sve dok se nisu njima priključili.**“**

(Ibn Bettah, El-Ibane, 3/470)

Od Enesa, radijAllahu anhu, se prenosi da mu je došao neki čovjek i rekao: **„**O Ebu Hamza, susreo sam ljude koji niječu šefa'at i patnju u kaburu.“ Rekao je: „To su lašci pa sa njima nemoj sjediti.**“** (Ibn Bettah, El-Ibane, 2/448)

Od Ibn Abbasa , radijAllahu anhu, se prenosi da je rekao: **„Nemoj sjediti sa sljedbenicima zabluda, jer sjedenje sa njima uzrokuje bolest srca.“**

(El-Adžurri, Eš-Šeri'a, 455. Ibn Betta, El-Ibane, 619)

Ebul-Dževza, bio je jedan od velikih tabi'ina, kaže: **„Da u mojoj blizini budu majmuni i svinje draže mi je nego da bude ijedan od sljedbenika zablude.“**

(El-Lalikai, Šerh ittiqad ehlis sunnet vel džemat, 231)

El-Fudajl ibn Ijad kaže: **„Nemoj sjediti sa sljedbenikom novotarija, jer se bojim da se na tebe ne spusti prokletstvo.**“

Ibn Sirinu su došla dva čovjeka od sljedbenika zablude. Rekli su: **„**Ebu Bekre, hoćeš da ti ispričamo hadis?“ Odgovorio je: „Ne.“ Rekli su: „Hoćeš da ti proučimo jedan ajet iz Allahove Knjige?“ Odgovorio je: „Ne. Ili ćete od mene ustati ili ću ja ustati.“ Pa su njih dvojica otišli. Neko je rekao: „Ebu Bekre, šta ti je smetalo da ti taj prouči ajet iz Allahove Knjige?“ Odgovorio je: „**Bojao sam se da mi prouči ajet, pa da ga iskrive i da to uđe u moje srce.“** (Ed-Darimi, 397; Šerh ittiqad, El-Lalikai)

Od AbdurRezzaka prenosi se da je rekao: **„**Rekao mi je Ibrahim ibn Ebi Jahja: „Vidim da su mu'tezile kod vas mnogobrojne.“ Rekao sam: „Da. Oni tvrde da si i ti od njih.“ Rekao je: „Hoćeš sa mnom ući u ovu trgovinu da ti nešto kažem?“ Rekao sam: „Ne.“ Rekao je: „Zašto?“ Odgovorio sam: „Srce je slabo, a vjera ne pripada onome ko nadvlada.**“**

(Ibn Bettah, El-Ibane,401; El-Lalikai, Šerh ittiqad ehlissunne,249)

Od Mubeššira ibn Ismaila el-Halebija se prenosi da je rekao: **„Imamu El-Evzaiji je rečeno: „ Neki čovjek je rekao: Hoću li sjediti sa sljedbenicima Sunneta i sa sljedbenicima novotarija?“ Imam El-Evzaija je rekao: „Ovaj čovjek želi da izravna Istinu i neistinu.“** (Ibn Bettah, El-Ibane, 2/456)

Sljedbenici novotarija i zabluda imaju znakove po kojima se raspoznaju. Od njih su:

a. Vrijeđanje Sljedbenika predaja (prenosioci hadisa, izreka ashaba i prvih generacija – selefu salih).

Ebu Hatem er-Razi , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Znak po kojem se raspoznaju sljedbenici novotarija jeste vrijeđanje sljedbenika predaja.**“** (Akidetu Ebi Hatim Er-Razi, 69)

b. Opako neprijateljstvo prema Sljedbenicima hadisa, a šutnja o sljedbnicima zablude i neistine.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o njihovom opisu kaže: *„Ubijaju sljedbenike Islama, a ostavljaju idolopoklonike.“*

(El-Buhari, 13/416, Fethul-Bari; Muslim, 1064)

Imam Ebu Osman Es-Sabuni (umro 449. h.) kaže: „Znakovi novotarija kod njihovih sljedbenika su sasvim jasni i očiti. **Najuočljiviji dokaz i znak jeste njihovo opako neprijateljstvo prema onima koji prenose predaje (hadise) od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i potcjenjivanje takvih ljudi nazivajući ih marginalistima, neznalicama, bukvalistima i antropomorfistima** (oni koji poistovjećuju Allaha , Azze ve Dželle, sa Njegovim stvorenjima). Oni to čine iz uvjerenja da su predaje od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, odvojene od znanja, a da je znanje ono što im šejtan ubacuje kao produkt njihovih neispravnih razuma i šejtanskog poigravanja u njihovim tamnim prsima i mislima u njihovim srcima koja su odgoljena od dobra, iskvarenim argumentima. To su oni koje je Allah prokleo.“

(Akidetu selef ashabil-hadis, Imam Es-Sabuni,102)

El-Hakim sa ispravnim lancem prenosilaca od Ahmeda ibn Sinana el-Kattana prenosi da je rekao: **„Nema na dunjaluku nijednog novotara a da ne mrzi sljedbenike hadisa. Kada čovjek počini novotariju slast hadisa biva iščupana iz njegovog srca.“** (Ibid, 103.)

Ebu Nasr el-Fekih kaže: „Nema ništa teže i mrže sljedbenicima nevjerstva od slušanja hadisa i njegova prenošenja lancem prenosilaca.“ (Ibid, 104.)

Imam Ebu Osman Es-Sabuni kaže: „Vidio sam sljedbenike novotarija u ovim imenima koja su nadjenuli sljedbenicima Sunneta. U pogledu ovih imena krenuli su putem mušrika u pogledu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Oni su se međusobno izdijelili u njegovom opisu pa su ga neki nazvali čarobnjakom, neki vračarem, neki pjesnikom, neki luđakom, neki

opsjednutim a neki lašcem koji izmišlja. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, od tih mahana je bio dalek i čist. Bio je samo poslanik i odabrani vjerovjesnik. Allah , Azze ve Dželle, kaže: ***„Vidi šta o tebi oni govore, pa onda lutaju i ne mogu da nađu Pravi put. “*** ***(El-Isra, 48)***

Isto tako novotari, Allah ih ponizio, podijelili su se u nazivima onih koji prenose vijesti od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i predaje od njega i koji traže uputu u njegovom Sunnetu nazvali su ih marginalistima, a neki antrpomorfistima. **Sljedbenici hadisa su čisti od ovih optužbi. Oni su samo sljedbenici svijetloga Sunneta i životopisa Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ispravnih puteva, jakih argumenata. Allah , Azze ve Dželle, ih je uputio na slijeđenje Njegove Knjige, objave i obraćanja, te slijeđenje Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u njegovim predajama.** Pridržavanju njegovog životopisa i uputi na slijeđenje Sunneta pomogla ih je njihova širokogrudnost i ljubav prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kao i prema imamima njegovog Šerijata i učenjacima njihovog Ummeta. Ko zavoli neke ljude sa njima će biti na Sudnjem danu.“ (Imam Es-Sabuni, Akidetu selef ashabil-hadis, 105)

c. Traženje pomoći od namjesnika i vladara

Zbog slabosti argumenta sljedbenika novotarija, nemoći njihovog pravca i pomanjkanja snalažljivosti, radi pobjede svoga poziva pomažu se namjesnicima i vladarima, jer se time vrši jedna vrsta prisile i zastrašivanja, zbog straha od namjesnika da one koji se bune ne zatvore, fizički kazne ili ubiju. Tako su Bišr El-Mevrisi u doba vladavine El-Me’muna i Ahmed ibn Ebu Davud za vladavine El-Vasika ljudima postavili pravce koji nisu imali utemljenje u Šerijatu. Na njih su ih podsticali dobrovoljno i iz prisile, sve dok bolest tih pravaca nije zavladala među ljudima i duže vremena bila potvrđena. Kada novotaru nema odaziva na njegov poziv, onda pokušava podignuti vladare kako bi ojačao svoj poziv. Zato je broj onih koji se odazivaju na ovakve pozive

velik, jer su duše mnogih ljudi slabašne. (El-I'atisam, Imam Eš-Šatibi)

Nije nam čudno ono što je historija zabilježila kao iskušenje Imama Ehlis-Sunneta **Ahmeda ibn Hanbela** i šejhul-islama **Ibn Tejmijje**, šejha **Muhammeda ibn AbdulVehhaba** i općenito svih sljedbenika Istine u svakom vremenu i prostoru.

Imam Eš-Šatibi , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Zar ne vidiš stanje novotara u doba tabi'ina i poslije njih? Okružili su se vladarima i utočište našli kod dunjalučara. Ko to nije mogao sakrio se sa svojom novotarijom i s njome pobjegao ne mješajući se sa masama praktikujući je uz korištenje pretvaranja (tukja-tekijja).**"** (El-I'atisam, Imam Eš Šatibi, 1/167)

d. Novotar povećava svoj trud kako bi na dunjaluku postigao respekt, ugled, poziciju i druge vrste strasti, pa čak tome daje prednost nad ovosvjetskim strastima.

Zar ne vidiš kako se monasi osamljuju u manastirima udaljavajući se od svih naslada i prijeko se posvećujući različitim obredima izbjegavajući strasti. Oni će i pored toga vječno biti u Džehennemu, jer Uzvišeni kaže u prevodu značenja ajeta: ***„Neka lica toga dana bit će potištena, premorena, napaćena, u vatri užarenoj pržena."* *(El-Gašijeh, 2)***

„Reci: " Hoćete li da vas obavijestim o najvećim gubitnicima djela, čiji će trud u životu na ovom svijetu uzaludan biti, a koji će misliti da je dobro ono što rade. " ***(El-Kehf, 103-104)***

Sve to je zbog toga što u tome nalaze na kraju olakšice i pored zalaganja kojima se izlažu, kojima olakšavaju otežano ostvarujući strasti u dušama. Kada se novotaru ukaže ono na čemu je, on to vidi kao privrženo njemu. Šta će ga tada odvratiti od pridržavanja i uvećavanja toga? On misli da su njegova djela bolja od djela drugih, a njegova uvjerenja na većoj uputi i poziciji.

(El-I'atisam Imam Eš Šatibi, 1/165)

„Tako Allah skreće u zabludu onoga koga hoće, i na Pravi put upućuje koga hoće. A vojske Gospodara tvoga samo On zna. I ona – Vatra je ljudima samo opomena.* “** ***(El-Muddessir, 31).

Neki ljudi bivaju zavarani novotarima jer kod njih vide skrušenost i skromnost, plač i sl., uz mnoštvo ibadeta. Međutim, ovo nije ispravno mjerilo za spoznaju Istine.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u opisu sljedbenika novotarija svojim ashabima rekao: ***„Jedan od vas će potcjenjivati svoj namaz u odnosu na njihov i svoj post u odnosu na njihov post.* “** (Imam Sabuni, Akidetu selef ashabil-hadis, 106)

Od Imama El-Evza'ija se prenosi : **„**Do mene je došlo da onaj koji uvede novotariju zablude, šejtan će mu ibadet dragim učiniti ili će ga opasati skrušenošću i plačem kako bi putem njega druge zavodio.**“**

Najjači znak sljedbenika novotarija

Imam Ebu Osman es-Sabuni kaže: **„Jedan od znakova Ehlis-Sunneta je ljubav prema imamima, učenjacima i pomagačima Sunneta i njihova mržnja prema vođama novotarija koji pozivaju u Vatru i svoje sljedbenike upućuju na kuću propasti. Allah , Azze ve Dželle, ukrasio je i osvijetlio srca sljedbenika Sunneta ljubavlju prema učenjacima Sunneta, a to je posebna blagodat od Njega.“**

Ebu Bekru ibn Ajjašu rečeno je: **„**Ebu Bekre, ko je Sunnija?“ Odgovorio je: „Onaj, kada se spomenu zablude, ni radi jedne od njih se ne rasrdi.**“** (Imam Eš-Šatibi, El-'Iatisam , 1/114)

4. Ostavljanje polemike, rasprave i razmirica u Vjeri.

Dokaz za to su riječi Uzvišenog, u prevodu značenja ajeta: ***„Predano Mu se obraćajte! Bojte se Njega i obavljajte namaz, i ne budite od onih koji mu druge ravnim smatraju, od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili, svaka stranka radosna onim što ima!* “** ***(Er-Rum, 31-32)***

„O Allahovim ajetima raspravljaju samo oni koji ne vjeruju, pa neka te ne obmanjuje to što se oni po svijetu kreću.“(Gafir, 4)

***„Da li su naša božanstva bolja ili on! A naveli su ti ga kao primjer samo zato da bi spor izazvali, jer su oni narod svađalački.* “**

(Ez-Zuhurf, 58)

U hadisu Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ljudi nakon upute na kojoj su bili nisu zalutali, a da im nije dato raspravljanje.“*** Potom je proučio ovaj ajet.

(Et-Tirmizi i Ahmed. Sahihu tergib, 137)

U hadisu stoji***: „Allahu najmrži čovjek jeste onaj koji se mnogo raspravlja.“*** (El-Buhari, 4523; Muslim, 2668)

Omer ibn AbdulAziz kaže: **„**Ko svoju vjeru učini metom razmirica i parničenja mnogo će mijenjati pravce.**“**

(Ed-Darimi, 204; El-Adžurri, Eš-Šeri'a, 39)

El-Hasan je nekome čovjeku koji je htio da se sa njim raspravlja, rekao: **„**Što se mene tiče ja sam sagledao svoju vjeru, a ako si ti svoju vjeru izgubio, onda je traži.**“**

(El-Adžurri, Eš-Šeriah, 241)

Od Ahmeda ibn Ebu El-Havarija se prenosi da je rekao: **„**Rekao mi je Abdullah ibn El-Bisri, a inače je bio skrušen: **„Sunnet kod nas nije da repliciraš sljedbenicima zablude, nego je Sunnet kod nas da ne pričaš ni s jednim od njih.“**

(Ibn Bettah, El-Ibaneh, 2/471)

Od Hanbela ibn Ishaka se prenosi da je rekao: „Neki čovjek je Ebu Abdullahu (tj. Ahmedu ibn Hanbelu), napisao pismo u kojem je tražio dozvolu da napiše knjigu u kojoj će pojasniti repliku sljedbenicima novotarija, te da se nađe sa apologetičarima i da se sa njima raspravlja i iznese dokaze protiv njih.

Ebu Abdullah mu je odgovorio:

„S imenom Allaha Milostivog Samilosnog. Neka ti Allah dadne lijepe posljedice i neka od tebe odvrati svaku nezgodu i zabranu za koju smo čuli. **Oni koje smo zatekli od učenjaka prezirali su priču i polemisanje sa sljedbenicima zablude.** Naređeno je da se pokoravamo i zastajemo na onome što je u Allahovoj , Azze ve Dželle, Knjizi ne prelazeći to.

Učenjaci i dalje smatraju pokuđenim uvođenje kakve knjige ili sjedenje sa novotarima, koji bi mogli navesti neke stvari i time mu pomutiti vjeru**. Spas je, inšaAllah, u ostavljanju i izbjegavanju sjedenja sa njima i polemisanja o njihovim novotarijama i zabludama.** Neka se čovjek pribojava Allaha , Azze ve Dželle, i neka se pozabavi onim što će mu sutra donijeti korist u vidu dobrog djela koji ide njemu u prilog. Neka ne bude od onih koji unose nove stvari, a kada iz njih izađe želi da argumentira, a onda se optereti onim što ne može podnijeti i traga za argumentom istinitim ili neistinitim kako bi uljepšao svoju novotariju i ono što je nanovo uveo. Najgore od toga svega jeste da ostavi kakvu knjigu iz koje će se uzimati, jer to želi uljepšati istinom i neistinom, pa makar mu istina bila jasna iz drugih knjiga. Molimo Allaha da nas i vas uputi, a i sve muslimane. Neka je selam na tebe.“

(Ibn Bettah, El-Ibane, 2/338)

Ovo je ozbiljnost od strane Ahmeda ibn Hanbela , Allah mu se smilovao, negiranja uvedenih stvari. **Činjenica koja je uspostavljena i koju su potvrdili svi učenjaci Islama, prema onome što znam, jeste da je dozvoljeno pisanje knjiga, a čak i neke o njima je obavezno napisati, jer to spada u opće koristi, kako bi se sačuvalo pet nužnih postavki, a prva od**

njih je Vjera.

Šejhul-islam Ibn Tejmijje , Allah mu se smilovao, kaže: „...poput vođa novotarija iz reda sljedbenika izreka suprotnih Kur'anu i Sunnetu ili fraza oprečnih Kur'anu i Sunnetu. **Pojašnjenje njihovog stanja i upozorenje Ummeta na njih je obaveza prema saglasnosti svih muslimana.** Čak je rečeno Ahmedu ibn Hanbelu: **„**Da li ti je draži čovjek koji posti, klanja i čini i'tikaf ili onaj koji priča o sljedbenicima novotarija?" Odgovorio je: „Kada klanja, posti i čini i'tikaf, onda to radi za sebe. Međutim, kada govori o sljedbenicima novotarija, onda je to za sve muslimane . To je, svakako, bolje! Iz ovog se očituje da je korist govora o novotarima općenita za sve muslimane u njihovoj vjeri i ulazi u kategoriju džihada na Allahovom putu, zato što je čišćenje Allahovog puta, Njegove vjere, pravca, zakona i odbijanje tiranije i neprijateljstva ovakvih novotara, kolektivna obaveza prema saglasnosti svih muslimana. Da nema onih koje Allah podržava u odbijanju štete koju ovi novotari nanose, vjera bi se iskvarila. Taj nered je veći od nereda kada neprijatelj zavlada. Kada ovi zavladaju, neće upropastiti srca i vjeru koja se u njim nalazi, a ovi novotari u principu upropaštavaju srca.**"**

(Medžmu'u fetava šejhul islam Ibn Tejmijje, 231-232/28)

5. Sunnet su kod nas predaje od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

6. Sunnet pojašnjava Kur'an i dokaze Kur'ana.

Dokaz za to su riječi Uzvšenog: **„** ***A tebi objavljujemo Kur'an, da bi objasnio ljudima ono što im se objavljuje, i da bi oni razmislili.*"** ***(En-Nahl, 44)***

Mekhul Eš-Šami kaže: **„**Kur'an je u većoj potrebi za Sunnetom, da ga protumači i pojasni, nego li Sunnet za Kur'anom.**"**

(Džami'u bejanil-'ilmi, Ibn Abdulberr, 2352)

7. U Sunnetu nema analogije.

Tj., u ispravnom islamskom vjerovanju nema analogije. Svi kategorički šerijatski tekstovi se slijede bez polemisanja, jer se ne mogu shvatiti putem čistog razuma, jer ga nadilaze i prevazilaze.

8. Sunnetu se ne navode slični primjeri.

U hadisu od Ebu Hurejre , radijAllahu anhu, prenosi se da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **„ Abdest se uzima za ono što je vatra dotakla." Jedan od ashaba mu je rekao: „Zašto im nisi naredio da uzimaju abdest poslije korištenja vruće vode?" Odgovorio je: „Bratiću, kada ti pričam od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nemoj navoditi nikakvih primjera."** (Sahihu Et-Tirmizi, 68)

U hadisu od Ebu Hurejre, radijAllahu anhu, stoji: „Dvije žene iz plemena Huzejl su se potukle. Jedna je na drugu bacila težak predmet, pa ju je ubila, a i dijete u njenoj utrobi. Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, presudio je da je krvarina za njeno dijete rob ili ropkinja, a krvarinu za ovu ženu su morali isplatiti njeni širi srodnici, te da je nasljeđuje njeno dijete i oni sa njim." Hamel ibn En-Nabiga el-Huzeli je rekao: „Allahov Poslaniče, kako će neko biti kažnjen za onoga koji ne pije niti jede, ne priča a i ne plače? Zar se može neko za njega sankcionisati?" Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: „Ovaj je brat astrologa zbog poezije koju je ispjevao." (El-Buhari, Muslim, Irvaul-galil, 2205)

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ga je prekorio zbog suprostavljanja presudi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, svojim mišljenjem i govorom koji je sličan govoru astrologa i njihovim stihovima.

Ebu Muavija je pričao hadis od Ebu Hurejre (pa je Adem nadgovorio Musaa) na mjestu okupljanja na kojem je bio i Harun

Er-Rešid. Isa ibn Dž'afer je rekao: **„**Kako to može biti, a koliki je vremenski period između Adema i Musaa?“ Harun je skočio i rekao: „On ti priča od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a ti mu se opireš sa 'kako'.**“**

Imam Ebu Osman es-Sabuni, komentarišući ovo što je učinio Harun Er-Rešid kaže: **„**Ovako je potrebno da čovjek respektuje vijesti od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, primajući ih i predajući im se i potvrđujući ih. Oštro će kritikovati onoga koji ne ide putem kojim je išao Harun Er-Rešid , Allah mu se smilovao, protiveći se ispravnoj predaji sa 'kako?', negirajući je i udaljavajući se od nje i ne prihvatajući je kao što je potrebno prihvatiti sve što se navodi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.**“** (Imam Sabuni, Akidetu selef ashabil-hadis, 12)

-Te predaje ne mogu se shvatiti razumom ili strastima, nego smo ih dužni slijediti i ostavljati zablude.

Prema vjerodostojnim predajama od Alija ibn Ebi Taliba prenosi se: **„**Da se vjera postiže mišljenjem bilo bi preče potrati donji dio mestvi u odnosu na gornji.**“**

(Ebu Davud, Ibn Hazm, Hafiz, Bulugul-meramu hasenom. El-Albani, sahih, 103)

Omer , radijAllahu anhu, kaže: **„Sljedbenici mišljenja (racionalisti) su postali neprijatelji Sunneta. Nisu mogli shvatiti hadise niti ih prenositi, pa su potrčali da ih tumače svojim mišljenjima.“** (Džamiu bejanil-'ilmi, Ibn Abdulberr, 975)

9. Čovjek ne biva sljedbenik Sunneta ako izostavi, ne primi i ne vjeruje u jedan od obaveznih Sunneta.

(Sunnet je ovdje u značenju pravca, puta i ispravnog vjerovanja)

10. Vjerovanje u određenje dobra i zla, potvrđivanje hadisa koji govore o tome i vjerovanje u njih. Ne kaže se „zašto“ niti „kako“ nego se potvrđuju i vjeruje u njih. Ko ne bude znao tumačenje hadisa, a ima razuma, to mu je dovoljno i sasvim

potvrđeno. Dužan je da u njega vjeruje i da mu se preda, poput hadisa: „*Onaj koji je iskren i potvrđen kao iskren.*“

-Makar to uši odbile, a slušalac se veoma nelagodno osjećao.

-Onaj koji to sluša dužan je vjerovati, a ne smije odbaciti ni jednog harfa iz tih predaja. Isto se odnosi na hadise koji se prenose od pouzdanih osoba. Ne treba se ni sa kim raspravljati niti ulaziti u polemike. Neće se učiti raspravama. Polemisanje o kaderu, viđenju Allaha, Kur'anu i slično od Sunneta koji su vezani za ispravno islamsko vjerovanje pokuđeno je i zabranjeno.

Ispravni prethodnici (selefu salih) su nekada ispravno islamsko vjerovanje nazivali Sunnetom. Zato su pisali knjige i nazivali ih npr.: ‘’ Sunnet ‘’, kao što je Es-Sunneh od Ibn Ebi Asima, Es-Sunneh od Abdullaha ibn Ahmeda, Es-Suneh od El-Mirvezija, Es-Sunneh od Ibn Mešahina i Es-Sunneh od El-Hallala.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, također kaže: ***„U mom će Ummetu doći do razilaženja i razjedinjavanja. Bit će ljudi koji će lijepo govoriti a ružno raditi. Učit će Kur'an a neće prelaziti njihove ključne kosti.“*** (Sahihul-džami'a, 3668)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Ljudima će doći varljive godine u kojima će se lažljivac smatrati iskrenim, a iskreni utjerivati u laž. Prevarantu će se davati povjerenje, a povjerljivi će se smatrati varalicom. U njima će progovoriti er-ruvejbida.“ Rečeno je: „Šta je to er-ruvejbida?“ Odgovorio je: „Neuki čovjek koji će govoriti o pitanjima svih ljudi.“***

Allahu, pokaži nam Istinu Istinom, i opskrbi nas slijeđenjem Istine. Pokaži nam neistinu neistinom, i opskrbi nas njenim izbjegavanjem. Uputi nas na ono oko čega se razišlo na Istini Tvojom dozvolom. Ti upućuješ koga hoćeš na Pravi put.

ODRICANJE EHLUS-SUNNETA VEL-DŽEMA'ATA OD NOVOTARIJA I SLJEDBENIKA NOVOTARIJA

Dr. Ahmed AbdulKerim Nedžib

Hvala Allahu Gospodaru svjetova, neka je salavat i selam na Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu porodicu i sve ashabe.

Prijateljstvo i odricanje predstavljaju jedno od temeljnih pravila i oslonaca u Islamu. Čovjekov Islam neće biti ispravan sve dok ne bude prijateljevao u ime Allaha, i dok ne bude izražavao neprijateljstvo u ime Allaha, dok ne bude prijatelj sljedbenicima Istine, a neprijatelj sljedbenicima neistine, bez osvrta na sve prepreke na tom putu.

„Ehlus-sunnet vel-džema'at su prijateljstvo i odricanje postavili kao veliko pravilo i ono je vezano za uvjerenje (akidu). Pojam ovog časnog pravila kod njih predstavlja ljubav i mržnju u ime Allaha. Oni prijateljuju sa štićenicima Milostivog, a neprijetelji su prema štićenicima šejtanovim, a sve to shodno postojećem dobru i zlu, i u skladu s pravilima. Jedan od prvih rezultata kojeg iziskuje ovo pravilo i za koje će, onaj koji ga izvršava biti nagrađen, a onaj koji ga ostavlja biti kažnjen, je odricanje od sljedebnika novotarija i zabluda.**“**

(Hidžr el mubtedi'i, El šejh Bekr Ebu Zejd, 18,19)

Prijateljevanje iziskuje ljubav u ime Allaha, a odricanje, mržnju u ime Allaha. Šejhul-islam Muhammed ibn AbdulVehhab , Allah mu se smilovao, kaže: **„**Pod riječima: „Nema drugog boga osim Allaha“, misli se na njihovu spoznaju srcem, ljubav prema ovim riječima i ljubav prema onima koji zastupaju ove riječi, te mržnja prema onima koji im se protive i koji izražavaju neprijateljstvo.**“** (Tefsir kelimetu tevhid, Muhammed ibn Abdulvehhab, 363/1)

Suština ljubavi u ime Allaha, je da se ta ljubav ne

povećava dobročinstvom niti da se umanjuje zapostavljanjem. (Fethul bari, Hafiz Ibn Hadžer, 62/1)

Suština odricanja i mržnje u ime Allaha je: „Da se ne povećava zapostavljanjem, niti da se smanjuje dobročinstvom.“

Doktor Ibrahim Er-Ruhajli kaže: „Potvrdili smo da se pod ljubavlju u ime Allaha treba misliti na Allahovo lice (zadovoljstvo). Tako određenu osobu treba voliti samo u ime Allaha i ta ljubav ne treba da se povećava dobročinstvom voljenoga od strane onoga koji ga voli, niti da se umanjuje njegovim zapostavljanjem. Također, pod mržnjom treba da se misli na Allahovo zadovoljstvo, tj., da bude samo radi Allaha, a ne iz nekog drugog razloga. Treba mrziti osobu zbog njenog nevjerstva, novotarstva ili griješenja. Ovo su razlozi mržnje u ime Allaha.“ (Mevqaf Ehlu sunne min ehlul ehva vel bida, Ibrahim Ruhajli, 462)

Ovo veliko pravilo potvrđeno je i utemeljeno kod učenjaka argumentima iz Knjige, Sunneta i ostalih predaja, pa čak i konsenzusom.

U Allahovoj Knjizi stoji: „ ***Ne treba da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju, budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprostavljaju, makar im oni bili, očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi.***“ ***(El-Mudžadele, 22)***

Šejh Muhammed ibn AbdulVehhab, Allah mu se smilovao, kaže: „Ko se pokorava Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i ispoljava jednoću Allahu, nije mu dozvoljeno da bude prijatelj sa onima koji se bore protiv Allaha i Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, makar se radilo o najbližem rodu, makar bili i njihovi očevi, djeca, braća i porodica.“ (Selasetul usul, Muhammed ibn Abdulvehhab, 183/1)

Ajet ukazuje na prekid veza ljubavi između onoga ko vjeruje u Allaha i Sudnji dan i onoga koji se bori protiv Allaha i

Njegovog Poslanika, sallahu alejhi ve sellem, makar bili najbliži rod.

Također, ovaj časni ajet primjenjuje se i na sljedbenike novotarija i zabluda i iziskuje mržnju, neprijateljstvo i neumilan (nemilosrdan) odnos prema njima. Novotarstvo predstavlja protivljenje Allahu i Njegovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Svaka novotarija je oprečna Šerijatu.

Tako je Es-Sujuti , Allah mu se smilovao, u definiciji novotarije rekao: „Novotarija predstavlja čin koji se kosi sa Šerijatom, ili iziskuje da se njome nešto doda ili oduzme.“

(El emru bi ittibai, Es Sujuti, 24)

Ovo je značenje spomenutog suprostavljanja u časnom ajetu. Ispravni prethodnici (selefu salih) su iz ovog ajeta shvatili ono što smo i mi shvatili.

Imam El-Kurtubi , Allah mu se smilovao, u svome Tefsiru kaže: „Malik , Allah mu se smilovao, je ovim ajetom argumentirao neprijateljstvo prema kaderijama i izbjegavanje druženja sa njima. Ešheb od Malika prenosi: „Nemoj se družiti sa kaderijama i budi im neprijatelj u ime Allaha, jer Uzvišeni kaže: „ ***Ne treba da ljudi koji u Allaha i u onaj svijet vjeruju, budu u ljubavi sa onima koji se Allahu i Poslaniku Njegovu suprostavljaju, makar im oni bili, očevi njihovi, ili sinovi njihovi, ili braća njihova, ili rođaci njihovi.***“““

(El džamiul ahkam el Kur'an, El Kurtubi, 308/17)

U Sunnetu se navodi više hadisa koji ukazuju da ovaj pravovjerni Šerijat zahtijeva prijateljstvo u ime Allaha, te neprijateljstvo i odricanje od novotara i sljedbenicika zablude. Od Enesa se prenosi da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: „***Ko bude imao tri osobine, osjetit će slast imana: Da mu Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, budu draži od svega ostalog, da zavoli čovjeka samo u ime Allaha, i da zamrzi da se vrati u nevjerstvo kao što mrzi da bude bačen u Vatru.***“

(Buhari, Kitabu iman; Muslim, Kitabu iman; Ahmed, Tirmizi; Ibn Madže)

Kada je potvrđena obaveznost ljubavi u ime Allaha i radi Allaha, nužno se tada saznaje opasnost ljubavi i prijateljstva sa novotarima, jer je to ljubav u ime nečega drugoga mimo Allaha, Tebareke ve Teala.

Pametan čovjek neće reći da je ljubav prema novotaru, uz svo njegovo suprostavljanje i borbu protiv Šerijata, ljubav radi Uzvišenog Allaha.

Od Mu'aza ibn Enesa el-Džuhenija prenosi se da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ***„Ko bude davao radi Allaha, uskraćivao radi Allaha, volio radi Allaha, mrzio radi Allaha i ženio radi Allaha, njegov iman je upotpunjen.“***

(Tirmizi, 521;Hakim, 164/2; Ebu Davud, 4681; Albani Sahih fi Silsile)

Pošto se iman neće upotpuniti sve dok se ne bude mrzilo u ime Allaha, dužnost čovjeka je da mrzi nevjernike, novotare i grješnike u ime Allaha. Nevjerstvo, novotarstvo i nepokornost razlog su mržnje u ime Allaha, kao što je prethodno rečeno.

U svjetlu onoga na što ukazuju tekstovi Kur'ana i Sunneta, učenjaci sljedbenici Sunneta, primijenili su pravilo prijateljstva i odricanja na sljedebnike novotarija i strasti.

Imam Et-Tahavi , Allah mu se smilovao, kaže: „Molimo Allaha da nas učvrsti u vjerovanju, da nam njime zapečati naša djela i sačuva nas od različitih strasti, razjedinjenih mišljenja, loših pravaca, onih koji su se suprostavili Sunnetu i Džematu muslimana, a vezali se za zabludu. Mi ih se odričemo, oni su za nas zalutali i prezreni su.“ (Šerh aqidetu Tahavijje, Ibn Ebi el Izz el Hanefi, 520)

Imam El-Begavi, Allah mu se smilovao, kaže: „Ashabi, tabi'ini, njihovi sljedbenici i učenjaci Sunneta neprestano su bili u saglasnosti u pogledu neprijateljstva i izbjegavanja sljedbenika

novotarija.“ (Šerhu Sunne, El Begavi, 227/1)

Imam Eš-Šatibi kaže: „Spašena grupa su sljedbenici Sunneta kojima je naređeno da budu neprijatelji prema sljedbenicima novotarija, da ih progone i da kažnjavaju one koji im se priključe u njihovom pravcu. Nama je naređeno da im budemo neprijatelji, a njima je naređeno da nam budu prijatelji i da se povrate u Džemat.“ (El Itisam, Imam Šatibi, 120/1)

Imam Ebu Osman Ismail Es Sabuni, Allah mu se smilovao, prenosi priču o sljedbenicima Sunneta: „ Oni mrze sljedbenike novotarija koji su unijeli u Vjeru ono što nije od nje. Ne vole ih niti se sa njima druže.“ (Aqidetu selef ashabul hadis, Imam Sabuni, 118)

Opisao ih je: „Međusobno se vole radi vjere i mrze se radi vjere. Čuvaju se rasprave o temeljima vjere i razmirica u vjeri. Izbjegavaju sljedbenike novotarija i zabluda. Bore se protiv novotara i sljedbenika ružnih i sramotnih strasti.“

(Aqidetu selef ashabul hadis, Imam Es Sabuni, 117)

Značenje odricanja od sljedbenika strasti ostvarilo se kod naših ispravnih prethodnika (selefu saliha), pa su se udaljili od njih i javno ih se odrekli. Među ljudima su javno obznanili da ih preziru i mrze.

Od Ibn Abbasa , radiAllahu anhu, prenosi se da je rekao: „Nema mi na zemlji mržih ljudi od kaderija koji mi dođu pa se sa mnom parniče o kaderu. To je samo zato što oni ne znaju Allahovo određenje i da Allah , Azze ve Dželle, neće biti pitan za ono što čini, a oni će biti pitani.“ (El Adžurri, Eš Šeria, 213)

Od Ibn Omera , radijAllahu anhu, prenosi se da je rekao o kaderijama: „Obavijesti ih da se ja njih odričem i da su oni od mene čisti.“ (Šerhu Sunne, El Begavi, 227/1; El Adžurri, Eš Šeria, 205; Lalikai, 588/2)

El-Fudajl ibn Ijad kaže: „Duše su sjedinjene vojske. One koje se upoznaju, spoje se. One koje se ne poznaju, raziđu se. **Nije moguće da se sljedbenik Sunneta druži sa sljedbenikom**

novotarije, osim iz licemjerja.“ El Ibane,456/2; Lalikai

Također, rekao je: „Ko zavoli novotara Allah će mu njegovo djelo upropastiti i izvaditi svjetlo islama iz njegovog srca.“ (El ibane, Ibn Batta,440;Lalikai,263; Šerhu Sunne, Berbehari,138; Ebi Neim,103/8)

Govorio bi: „Volio bih da između mene i novotara bude pregrada od željeza. Da jedem sa židovom i kršćaninom draže mi je nego da jedem sa novotarom.“

(Šerh usulu ittiqad ehli sunne vel džemat, Imam Lalikai, 638/2)

Od Evsa ibn Abdullaha Er-Reb'ija prenosi se da je govorio: „Da sa mnom u kući budu majmuni i svinje draže mi je nego da sa mnom bude čovjek sljedbenik strasti.“

(Šerh ittiqad, Lalikai, 131/1; El ibane, Ibn Batta, 467/2)

Abdullah ibn Avn kaže: „Nije bilo mržih ljudi Muhammedu ibn Sirinu, od onih koji su uveli o kaderu ono što su uveli.“ (El Adžurri, Eš Šeria, 219)

Ejjub Es-Sihtijani pozvan je da okupa mrtvaca. Krenuo je sa ljudima i otkrio lice mrtvaca, pa ga je prepoznao. Rekao je: **„Priđite ovom vašem prijatelju. Ja ga neću gasuliti. Vidio sam ga kako zajedno hoda sa novotarima.“**

(El Ibane Kubra, Ibn Batta, 467/2)

Odricanje od sljedbenika strasti i novotarija nije samo ograničeno na srčano uvjerenje ili govor jezikom, nego je to životni pravac koji ima svoja znamenja i znakove.

Od znakova odricanja od ljudi novotara, je i suprostavljanje njima. Čovjek neće uistinu odreći ih se sve dok se ne bude odricao njihovoga puta ili pravca.

Najveće suprostavljanje novotarijama je pridržavanje za Sunnet, kojeg su oni odbacili i ostavili ga iza svojih leđa.

Učenjak El-Berbehari kaže: „Ko spozna ono što su ostavili novotari od Sunneta i čemu su se suprostavili, pa ga se pridržava, on je sljedbenik Sunneta i sljedbenik Džemata. Ima pravo da bude slijeđen, pomognut i čuvan. Od onih je o kojima je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, dao posebnu oporuku.“

(Šerhu Sunne, El Berbehari, 107)

Suprostavljanje ispravnih prethodnika (selefu saliha), novotarima bilo je i u onim stvarima za koje inače nema smetnje, bojeći se za one stvari kojima bi to moglo naštetiti (preventiva). Čuvali su se djela, pa makar u njima ne bilo smetnje, bojeći se da ih ne snađe ono u čemu ima smetnje.

(El Emru bi itibai, Es Sujuti, 25)

Ebu Ejjub El-Ensari kaže: „Prinosili smo kurbane za naše žene i porodice, pa kada su se ljudi počeli u tome nadmetati, ostavili smo to.“ Pogledaj, , kako su ostavili kurban za žene i porodice, što je najmanje Sunnet, kada su ljudi uveli natjecanje u tome. Imam Tartuši,kaže: „Ashabi su iz opreza prvi ostavljali Sunnet, kako ljudi određeni propis ne bi protumačili u pogrešnom smislu.“ (El Havadisu vel bida, Et Tartuši, 25)

Od znakova odricanja od novotara jeste da se umanjuje njihova vrijednost, da se potcjenjuju, omalovažavaju i otkrivaju njihove mahane. Potrebno je pojasniti ono zbog čega će ih se ljudi čuvati i ne pokazivati im poštovanje, kako obični ljudi ne bi bili zavarani njima i stavljali ih na poziciju koje oni nisu dostojni.

Zato su Imami, iz reda ispravnih prethodnika (selefu saliha), omalovažavali i potcjenjivali novotare. Imam Es-Sabuni priča: „Da su se sljedbenici Sunneta usaglasili oko mišljenja o ponižavanju, udaljavanju i potcjenjivanju sljedbenika novotarija. To podrazumijeva i udaljavanje od njihovog druženja i rasprave s njima, te približavanje Allahu , Azze ve Dželle, mržnjom i izbjeg

avanjem." (Aqidetu selef ashabul hadis, Sabuni,130)

Ko spozna potcjenjivanje novotara, njihovo nepoštivanje i veličinu onoga što proiziskuje, ubrojat će to u obavezne stvari.

Imam Eš-Šatibi , Allah mu se smilovao, o respektu prema novotaru i odlasku k njemu, kaže: „Odlazak kod novotara, njegovo poštivanje i respektovanje zbog njegove novotarije... Znamo da Šerijat naređuje kuđenje, ponižavanje i omalovažavanje novotara, kao i ono što je veće od toga, udaranje i ubistvo. Poštivanje novotara predstavlja udaljavanje od djela naređenog propisima islama i prilazak onome što mu je suprotno i s čime se kosi. Islam se ruši ostavljanjem djelovanja po njemu i vjerovanjem u ono što mu je suprotno. Poštivanje novotara povlači dvije moguće štete koje uzrokuju rušenje islama:

Prva: Skretanje pažnje običnih ljudi i neznalica ka tom poštivanju. Oni su uvjereni da je novotar najbolji čovjek i da je ono na čemu je on bolje od onoga na čemu su drugi. To je uzrok slijeđenja novotarije, a sljedbenici Sunneta će ostati po strani.

Druga: Ako bude bio poštivan zbog svoje novotarije, to će mu biti podstrek da unosi novotarije u svemu i u svakoj situaciji. Novotarija će zaživjeti, a Sunneti zamrijeti. To je rušenje islama." (El Itisam, Imam Eš Šatibi, 114/1)

Zato je Ibrahim b. Mejsere rekao: **„Ko bude poštivao novotara pomogao je rušenje islama."**

(Šerh usulu, Lalikai,273; El Emru bi ittibai, Es Sujuti, 18; El Baas, Imam Ebi Šame, 17; El Itisam, Eš Šatibi, 113/1)

Sufjan Es-Sevri kaže: „Ko sluša novotara Allah mu neće dati koristi od onoga što je slušao, a ko se sa njim bude rukovao postepeno prekida veze islama." (El Emru bi ittibai, Sujuti, 19)

Zbog ovoga je Tavus, vidjevši Ma'beda El-Džuhenija kako kruži oko Ka'be, rekao: **„**Ovo je Ma'bed, pa ga omalovažite!**"**

(Šerh usulu ittiqad, Lalikai, 114/1)

Zato nema poštivanja i rukovanja, nego novotar ostaje prezren, pa makar bio i na najsvetijim mjestima, makar ispod prekrivača Ka'be. Kako je njegov grijeh samo velik !

Kada bi se sljedbenici Sunneta odrekli novotara, udaljili se od njihovog respektovanja i poštivanja, novotari bi ostali prezreni.

Imam Eš-Šatibi kaže: **„**Svako ko unese novotariju u Allahovu vjeru, ponižen je i prezren zbog svoje novotarije, pa makar na početku izgledao ponosan i superioran. Međutim, oni su u svojim dušama poniženi. Zar ne vidiš stanje novotara u doba tabiina i poslije, kako su se vezali za vladare i utočište našli kod stanovnika zemlje. Ko to od njih nije mogao, sakrio se sa svojom novotarijom i sa njom pobjegao ne miješajući se sa masama.**"** (El Itisam,Eš Šatibi, 126/1)

Nakon što su se odabrani odrekli novotarija i pozivača u njih, novotari su im uputili selame želeći da sjede s njima i da ih poštuju. Neki su čak i dalje otišli odričući se nauka novotara. Nisu ih podučavali niti od njih učili iz bojazni da se njihove sumnje ili strasti uvuku kod drugih.

Bojeći se ove štete i odbijajući ono od čega su se udaljili, ispravni prethodnici nisu imali povjerenja ni u čemu kod novotara u pogledu nauka Allahove vjere. To je potvrdio i šejhul-islam **Ibn Tejmijje: „Pozivaču u novotarije se ne prima svjedočenje, neće se klanjati iza njih, niti će se od njih uzimati znanje."**

(Medžmu'u fetava, šejhul islam Ibn Tejmijje, 20528)

Jusuf ibn Esbat kaže: **„**Ne bih razmišljao o razlici grijeha da upitam novotara o svojoj vjeri, ili da počinim blud.**"**

(El Ibane el kubra, Ibn Batta, 459/2)

Od Selama b. Ebi Mutia prenosi se da je neki čovjek, sljedbenik strasti, rekao Ejjubu Es-Sihtijaniju: **„**Ebu Bekre, da te pitam za jednu riječ?“ Ejjub je gestikulirajući svojim prstom odgovorio: „Ni pola riječi, ni pola riječi.**“**

(El Ibane el kubra, Ibn Batta, 447/2; Šerhu Sunne, El Begavi, 227/1)

Od Esme, nane Seida b. Amira, prenosi se da je rekla: **„**Dva čovjeka sljedbenika strasti su ušla kod Muhameda ibn Sirina i rekla: „Ebu Bekre, da ti ispričamo jedan hadis?“ Odgovorio je: „Ne.“ Rekli su: „Da ti proučimo jedan ajet iz Allahove Knjige?“ Odgovorio je: „Ili ćete vi ustati ili ću ja ustati.**“** (El Ibane el kubra, Ibn Batta, 446/2)

Pošto su sumnje, zablude, neispravna mišljenja bila proširena po knjigama novotara, koje su se gotovo prihvatile i sve preplavile, naši ispravni prethodnici su se odrekli knjiga sljedebnika novotarija, osudili su ih i obezvrijedili.

Ibn Kudame kaže: **„Ispravni prethodnici** (**selefu salih**) **su zabranjivali druženje sa novotarima i gledanje u njihove knjige.“** (Adabu eš šeria, Ibn Muflih, 232/11)

Imam Ibnul-Kajjim kaže: **„**Neće se nadoknaditi šteta za spaljivanje i uništavanje zabluđujućih knjiga.**“** Od Muhammeda El-Mirvezija prenosi se da je rekao Ahmedu: **„**Osudio sam knjigu u kojoj ima loših stvari. Šta misliš, da li da je poderem ili spalim?“ Rekao je: „Da, spali je**.“** Vjerovjesnik, alejhi sellam, u Omerovoj ruci je vidio knjigu koju je prepisao iz Tevrata, a zadivila ga je njegova suglasnost sa Kur’anom. Lice Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, zacrvenilo se, pa ju je Omer ponio do peći i ubacio je u nju. Sve knjige koje sadrže suprostavljanje Sunnetu nisu dozvoljene, već ih je dozvoljeno uništiti. Za Ummet nema ništa štetnije. Ashabi su palili sve mushafe koji su se razlikovali od Osmanovog Mushafa bojeći se razilaženja. Šta bi tek bilo kada bi vidjeli ove knjige koje su uzrokovale razilaženje i razjedinjavanje Ummeta.“ (Et Tariku el hakimijje fi es sijasetu eš šeria, Ibnul Kajjim, 275)

Pogledaj, Allah ti se smilovao, kako je odricanje od novotarije i novotara uzrokovalo odricanje i od njihovih nauka i knjiga kada su u njima prošireni otrovi i zablude.

STAV EHLUS-SUNNETA VEL-DŽEMA'ATA PREMA SLJEDBENICIMA STRASTI I NOVOTARIJA

Neka je zahvala Allahu, salavat i selam na Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Jedno od najgorih zala koje se proširilo u Ummetu i koje se zakompliciralo i postalo nejasno mnoštvu ljudi jesu zabluđujuće novotarije. Njima se želi dopuniti ono što, navodno, Allah nije dopunio. Želi se reći da vjera nije upotpunjena. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u svakom svome obraćanju (hutbi) upozoravao je na novotariju govoreći: ***„Najgore su uvedene stvari, a svaka uvedena stvar je novotarija, svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda vodi u Vatru.“***

Također Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„U zadnjim generacijama moga Ummeta bit će ljudi koji će vam pričati ono što niste čuli ni vi ni vaši očevi. Zato ih se čuvajte!“*** (Muslim, 12/1)

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže o Medini: ***„...ko u njoj uvede nešto novo (novotariju) ili da utočište novotaru, neka je na njega Allahovo prokletstvo, prokletstvo meleka i svih ljudi. Allah od njega neće primiti ni obavezno ni dobrovoljno djelo.“***

(El Buhari, Kitabu itisam, 187/8,7306, Muslim, Kitabu hadz, 994/2, 1366)

Imam Eš-Šatibi kaže: „Ovaj hadis u općenitom kontekstu obuhvata svaku uvedenu stvar suprotnu Šerijatu, a novotarije su najružnije uvedene stvari.“

(El Itisam, Imam Eš-Šatibi, 96/1)

Izbjegavanje i odbacivanje sljedbenika novotarije je jedan od najvećih temelja vjere kojim se muslimanu čuva Vjera i čime se štiti od zla, propasti novotarija i zabluda.

Kako da ne, kada Allah pojašnjava ovo veliko pravilo govoreći: ***„ Kada vidiš one koji se riječima Našim rugaju, neka si daleko od nji sve dok na drugi razgovor ne prijeđu. A ako te šejtan navede da zaboraviš, onda ne sjedi sa zalimima kad se sjetiš.“*** ***(El-En'am,68)***

Ibn Avn kaže da je Muhammed ibn Sirin smatrao da se od Islama najbrže odmeću sljedbenici strasti. Smatrao je da je ovaj ajet o njima objavljen. (El Ibane kubra, Ibn Batta, 431/2)

Mnogobrojne su predaje od ispravnih prethodnika (selefu saliha) koje upozoravaju na novotarije i njihove sljedbenike. Njihovi životopisi su ispunjeni izbjegavanjem sljedbenika novotarije, njihovim ponižavanjem i potcjenjivanjem. Kada bi prenio sve ono što se o njima navodi, to bi dostiglo jedan tom, a možda i više tomova.

Ibn Abbas, radijAllahu anhu, kaže: „Nemoj se družiti sa sljedbenicima strasti, jer od druženja sa njima obolijevaju srca.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 438/2)

Imam El-Evzai kaže: „Bojte se Allaha, skupino muslimana! Primajte savjete savjetodavaca i preporuke onih koji vam ih upućuju. Znajte da je ova nauka vjera i pogledajte šta činite, od koga je uzimate, koga slijedite i u koga imate povjerenja u pogledu vaše vjere. Svi sljedbenici novotarija negiraju i iznose potvore, grješnici su, ničemu ne posvećuju pažnju, ništa ne razmatraju, niti se čuvaju....“, sve do riječi: „Zato ih se pazite, držite ih pod sumnjom, odbijajte ih i izbjegavajte! Vaši prvi učenjaci, a i ispravni nasljednici, su tako činili i naređivali.“

(Tarihu dimiški, 362/6)

El-Fudajl ibn Ijad kaže: „Allah ima meleke koji tragaju za halkama zikra. Zato pogledaj s kime ćeš sjediti. Neka to ne bude sa novotarom, jer Allah ne gleda u novotare. Znak licemjerja je da čovjek ustane i sjedne sa novotarom. Sreo sam odabrane ljude, a svi su bili sljedbenici Sunneta, koji su zabranjivali druženje sa sljedbenicima novotarija.“ (Hilajetu evlija, 104/8)

El-Fudajl ibn Ijad ima mnoge vrijedne izreke o pokuđenosti sljedbenika novotarija i upozorenja na njih, a od njih su:

„Nemoj sjediti sa novotarom, jer se bojim da se ne tebe ne spusti prokletstvo.“

„Ko zavoli novotara, Allah će mu njegova djela poništiti i izvaditi svjetlost islama iz njegovog srca.“

„Jedem sa židovom i kršćaninom, ali ne jedem sa novotarom i volim da između mene i sljedbebnika novotarije bude pregrada od željeza.“ (El Ibane kubra, Ibn Batta, 460/2)

Od Ibn Sirina prenosi se da je od nekog novotara čuo neku riječ, pa je stavio svoje prste u uši rekavši: „Nije dozvoljeno da sa njim pričam sve dok ne ustane sa svog mjesta.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 473/2)

Neki čovjek je rekao Ibn Sirinu: „Taj i taj želi da ti dođe, ali neće ništa govoriti.“ Odgovorio je: „Reci mu neka mi ne dolazi, jer je čovjekovo srce slabo, a ja se bojim da ne čujem kakvu riječ, pa mi se srce neće vratiti na ono na čemu je prije bilo.“ (El Ibane kubra, Ibn Batta, 446/2)

Ma’mer kaže: „Ibn Tavus je sjedio pa mu je došao neki mu’tezila i počeo govoriti. Ibn Tavus je stavio prste u uši i rekao svome sinu: „Stavi svoje prste u uši i dobro ih začepi. Ne slušaj

ništa od njegovog govora!“ (El Ibane kubra, Ibn Batta, 446/2)

Jahja ibn Ebi Kesir kaže: „Kad susretneš novotara na jednom putu kreni drugim putem.“ (El Ibane kubra, Ibn Batta, 475/2)

Abdullah Ibnul-Mubarek kaže: „Na licu novotara je tama, pa makar se mazao uljem trideset puta dnevno.“

(Šerh usulu ittiqad ehli sunne, Imam Lalikai, 284)

Također je rekao Ibnul Mubarek: „Allah Uzvišeni je uskratio pokajanje svakom novotaru.“ (Silsiletu sahiha, 1620)

Imam Ahmed kaže: „Kaburovi sljedbenika Sunneta koji su bili veliki griješnici su vrtovi. Kaburovi pobožnjaka sljedbenika novotarija su provalije. Grješnici iz reda sljedbenika Sunneta su Allahovi štićenici, a evlije, isposnici iz reda sljedbenika novotarija su Allahovi neprijatelji.“

(Tabaqatu hanabile, 184/1)

Imam Ahmed, također kaže: „Nije nikome potrebno da se druži, miješa i bude prijazan prema sljedbenicima novotarija.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 475/2)

Imamu Ahmedu došao je neki čovjek i rekao da je iz Mosula i da su većina stanovnika te pokrajine džehmijje. Rekao mu je da ima mali broj sljedbenika koji ga vole i da se počelo pričati o pitanju El-Kerabisija. Imam Ahmed je rekao: „Čuvaj se! Čuvaj se tog El-Kerabisija! Nemoj sa njim pričati niti pričaj sa onim ko sa njim priča.“ To je rekao četiri ili pet puta.

(Tarihu Bagdad, 65/8)

Mifdal ibn Muhelhel kaže: „Kada bi ti novotar sa kojim sjediš govorio o svojoj novotariji, ti bi ga se čuvao i od njega pobjegao. Međutim, on prvo navede predaju iz Sunneta na početku sjedenja, a zatim ti uvede svoju novotariju koja možda uđe u tvoje srce, pa kada će onda izaći iz njega?“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 444/2)

Imam Ibn Bettah El-Akberi kaže: **„Od Sunneta je izbjegavanje svakog onoga koji nosi uvjerenje o onome što smo spomenuli (tj., novotarijama), njegovo izbjegavanje i mržnja prema njemu. Također, treba izbjegavati one koji sa njima prijateljuju, pomažu ih, brane i druže se sa njima, makar se takav pokazivao da slijedi Sunnet.“**

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 282)

Neka se Allah smiluje Imamu Ibn Bettai ! On govori po znanju i mudrosti, jer nakon pojašnjenja da je izbjegavanje sljedbenika strasti i novotarija i mržnja prema njima jedan od temelja Sunneta, upozorava na one koji pomažu, prijateljuju, štite i druže se sa sljedbenicima novotarija, makar pokazivali privrženost ispravnim prethodnicima (selefu salih). Oni se pripisuju novotarima, spadaju pod istoimeni propis i istovjetno se sa njima postupa u pogledu izbjegavanja i dr..

Ovo su također pojasnili mnogi imami. Uporište za to im je predaja u hadisu Aiše, radiAllahu anha, u kojem Allahov Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: ***„Duše su vojske sastavljene. Koje se od njih upoznaju, sjedine se, a koje se ne poznaju, raziđu se.“*** (El Buhari, 3336)

Ibn Mes’ud kaže: „Čovjek hoda i druži se sa onim koga voli, i ko je poput njega.“ (El Ibane kubra, Ibn Batta, 476/2)

El-Evzai kaže: „Ko od nas sakrije svoju novotariju, onda za nas nema bojazni zbog druženja sa njim.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 479/2)

Od Ukbe ibn Alkame prenosi se da je rekao: „Bio sam kod Ertae ibn Munzira, pa je jedan od prisutnih upitao: „Šta kažete za čovjeka koji se druži i miješa sa sljedbenicima Sunneta, a kada se spomenu sljedbenici novotarija kaže: ‘’Pustite njihovo spominjanje, nemojte ih spominjati.’’ Ertaa je rekao: „On je od

njih. Nemojte da vam pomuti svoje stanje.“ Ukbe kaže: „Negirao sam Ertaine riječi, a kasnije otišao kod Evzaija, a on bi ove stvari otkrivao javno kada bi do njega došle. Rekao je: „Istinu je rekao Ertae i njegovo mišljenje je ispravno. Ovaj zabranjuje da se spominju, a kako će biti na opreznosti ako ih neće spomenuti.“

(Tarihu Dimiški, 15/8)

Imam Ahmed kaže: **„Ako čovjek poselami novotara, on ga voli.“** (Tabaqatu hanabile, 196/1)

El-E’ameš kaže: „Za čovjeka nisu pitali poslije tri stvari: njegovog hodanja, ulaska i druženja sa ljudima novotarima.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 476/2)

Musa ibn Ukbe Es-Suveri došao je u Bagdad, pa je to spomenuto Imamu Ahmedu ibn Hanbelu, a on je rekao: „Pogledajte kod koga će odsjesti i kod koga će naći utočište.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 479/2)

Ebu Davud Es-Sidžistani kaže: „Rekao sam Ebu Abdullahu Ahmedu ibn Hanbelu: „Vidim čovjeka iz Ehlu-bejta sa čovjekom od sljedbenika novotarija. Hoću li prestati sa njim pričati?“ Odgovorio je: „Ne. Nego obavijesti da je onaj što si ga vidio sa njim novotar. Ako ne ostavi govor sa njim, onda ga priključi njemu.“ Ibn Mes’ud kaže: „Čovjek je onakav kakav mu je prijatelj.“ (Tabaqatu hanabile, 160/1)

El-Fudajl ibn Ijad kaže: „Ko poštuje novotara pomogao je rušenje Islama. **Ko se nasmije u lice novotaru omalovažio je ono što je Allah objavio Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem.** Ko svoju kćerku uda za novotara, prekinuo je svoje rodbinske odnose sa njom. Ko slijedi dženazu novotara neprestano će biti pod Allahovom srdžbom sve dok se ne vrati.“

(Šerhu Sunne, El Berbehari, 139)

Imam Eš-Šatibi kaže: „Poštivanje novotara za sobom

povlači dvije moguće štete koje uzrokuju rušenje Islama.

Prva: Usmjeravanje pažnje običnih ljudi i neznalica ka tom poštivanju. Oni su uvjereni da je novotar najbolji čovjek i da je ono na čemu je on bolje od onoga na čemu su drugi. To je uzrok slijeđenja novotarije, a sljedbenici Sunneta će ostati po strani.

Druga: Ako bude bio potšivan zbog svoje novotarije to će mu biti podstrek da unosi novotarije u svemu i u svakoj situaciji. Novotarija će zaživjeti, a Sunneti zamrijeti. To je rušenje islama.“ (El Itisam, Imam Eš Šatibi, 114/1)

El-Fudajl ibn Ijad kaže: „Duše su vojske sastavljene. One koje se upoznaju i spoje se. One koje se ne poznaju, raziđu se. **Nije moguće da se sljedbenik Sunneta druži sa sljedbenikom novotarije, osim iz licemjerja.“**

(El Ibane el Kubra, Ibn Batta, 456/2; Lalikai, 138/1)

Ibn Bettah komentarišući govor El-Fudajla, kaže: „Istinu je rekao El-Fudajl, Allah mu se smilovao! Mi to vidimo svojim očima.“ (El Ibane kubra, Ibn Batta, 456/2)

Ibn Avn kaže: „Onaj koji sjedi sa sljedbenicima novotarija za nas je gori od sljedbenika novotarija.“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 473/2)

Kada je Sufjan Es-Sevri došao u Basru razmatrao je stanje Er-Rebi’a (tj., Ibn Sabiha) i njegov ugled kod ljudi. Upitao je o njegovom pravcu. Rekli su: „Njegov pravac je isključivo Sunnet. Pitao je o njegovoj družbi i saradnicima. Odgovorili su: „Kaderije.“ Rekao je: „I on je kaderija!“

(El Ibane kubra, Ibn Batta, 453/2)

Imam El-Berbehari kaže: „Kada vidiš nekog čovjeka kako sjedi sa drugim čovjekom iz reda sljedbenika strasti upozori ga i upoznaj ga. Ako bude sjedio nakon što je saznao za to, onda ga se čuvaj, jer je i on sljedbenik strasti.“

(Šerhu Sunne, El Berbehari, 121)

Ibn Tejmijje, o onima koji su se družili sa panteistima (vahdetul-vudžud), a ova izreka je inače općenito pravilo za sve sljedbenike novotarija, kaže: „Potrebno je kazniti svakoga onoga ko im se pripisuje, brani ih, hvali ih, veliča njihove knjige, poznat je po podršci i ispomoći njima, prezire da se govori o njima, počne se opravdavati u ime njih da ne zna kakav je to govor, ili da kaže da je on napisao tu knjigu i slična opravdanja, koje govori samo naznalica ili munafik. Svakako, obavezno je kazniti svakoga onoga koji zna njihovo stanje, a ne pomaže u borbi protiv njih. Ustajanje protiv ovakvih je jedna od najvećih obaveza, jer su oni upropastili razume i vjerovanje ljudima iz reda šejhova i učenjaka, kraljeva i namjesnika. Oni šire nered po zemlji i odvraćaju od pravoga puta.“ Medžmu'u fetava Ibn Tejmijje, 132/2)

Šejh AbdulAziz ibn Baz u komentaru knjige „Vrijednosti islama“, upitan je da li se pod njihov propis, svrstava onaj koji hvali sljedbenike novotarija. Odgovorio je: „Da, u to nema sumnje. Ko ih hvali on poziva ka njima. On je njihov propagator. Molimo Allaha za ispravnost.“

Ispravni prethodnici (selefu salih), kada bi vidjeli mladića na početku njegovog stasavanja sa sljedbenicima Sunneta, nadali bi se njegovom dobru. A kada bi ga vidjeli sa sljedbenicima novotarija, izgubili bi nadu u njegovo dobro.

Imam Ahmed ibn Hanbel kaže: „Kada vidiš mladića na početku svoga stasavanja sa sljedbenicima Sunneta i Džema'ata, nadaj se dobru za njega. Kada ga vidiš sa sljedbenicima novotarija, nemoj se dobru nadati, jer mladić će biti onakav kako je i započeo.“ (El adabu eš šeria, 77/3)

Amr ibn Kajs El-Menai kaže: „Mladić odrasta, ako bude davao prednost druženju sa učenjacima to mu može biti znak ispravnosti. A ako se prikloni drugima, to može biti znak

propasti." (El Ibane kubra, Ibn Batta, 481/2)

Ertae ibn El-Munzir kaže: „Da moj sin bude jedan od velikih grješnika draže mi je nego da bude sljedbenik strasti (zabluda)." (El Ibane kubra, Ibn Batta, 446/2)

Imam Ahmed kaže: „Ogovaranje sljedbenika novotarija ne povlači nikakve posljedice." (Tabaqatu hanabile, 274/2)

Imam Ibn Ebu Zemenejn kaže: „Neprestano sljedbenici Sunneta iznose mahane sljedbenika zabluđujućih strasti i zabranjuju sjedenje sa njima. Pribojavaju se njihove smutnje i druge obavještavaju o njihovom ponašanju. To ne smatraju ogovaranjem niti uvredom." (Usulu sunne, 293)

El-Fudajl kaže: „Ko uđe kod novotara nema više neprikosnovenosti." (Šerh usulu ittiqad, Lalikai, 140/2)

Ebu Salih El-Ferra kaže: „Ispričao sam Jusufu El-Esbatu, prenoseći od El-Vekie nešto o smutnjama. Rekao je: „On liči svome učitelju El-Hasenu b Hajju." Rekao sam Jusufu: „Zar se bojiš da to ne bude ogovaranje?" Rekao je: „Zašto, glupane? Ja sam za njih bolji od njihovih očeva i majki. Ja ljudima zabranjujem da čine ono što su uveli kao novotariju, ali ih njihovi tereti prate. Ko ih u zvijezde zakiva, on je gori od njih." (Es Sijer, 364/7)

Bišr El-Haris kaže: „Zaide je sjedio u džamiji i upozoravao je ljude na Ibn Hajja i njegove sljedbenike."
(Tezkiretul hifaz, 216/1)

Sufjan Es-Sevri ušao je u džamiju i vidio Hasena Hajja kako klanja. Rekao je: „Utječemo se Allahu od licemjerne skrušenosti!" Uzeo je svoju obuću i vratio se. (Et Tehzib, 249/2)

Ebu Kilabe kaže: „Sljedbenici strasti su sljedbenici zablude i smatram da je njihovo konačno stjecište Vatra. Zato ih

iskušaj! Nijedan od njih neće prihvatiti mišljenje ili hadis, a da se njime neće nadmetati bez sablje. A kada se raziđu u mišljenju onda se ujedine oko sablje." (Ed Darimi, 58/1)

Ejjub kaže: „Tako mi Allaha, Ebu Kilabe je bio veoma pronicljiv islamski učenjak."

Se'id ibn Anbese kaže: „Neće čovjek izumjeti novotariju, a da se u njegovim prsima ne pojavi zloba prema muslimanima i iz njih ne izvuče povjerenje." (El Ibane kubra, Ibn Batta, 256/2)

Ispravni prethodnici su rigoroznost prema sljedbenicima novotarija smatrali vrlinama i koristima. Koliko je bilo samo imama da je u njihovom životopisu spomenuto: „Bio je žestok prema sljedbenicima novotarija." Motiv za ovakvu rigoroznost im je bila samo ljubomora i velika privrženost ovoj vjeri, te upućivanje savjeta radi Allaha. Ibn El-Dževzi o Imamu Ahmedu kaže: „Imam Ahmed zbog žestokog pridržavanja za Sunnet i zabrane novotarije govorio bi među skupinom odabranih ljudi, kada bi se kod njih pojavilo ono što je suprotno Sunnetu. Taj njegov govor se tumači kao savjet u vjeri."
(Menaqibu imam Ahmed, 253)

Evo i primjera: Alijj b. Ebi Halid kaže: „Rekao sam Ahmedu ibn Hanbelu: Ovaj šejh, (tj., onaj koji je bio sa njima), je moj komšija i zabranio sam mu da se druži sa čovjekom novotarem. Volio bih da čuje tvoje mišljenje o njemu." To je bio Haris El-Kasir, odnosno Haris El-Muhasibi. Bio sam sa njim od još prije nekoliko godina. Rekao sam sebi: „Nemoj se sa njim družiti!", pa šta kažeš o njemu? Vidio sam kako se Ahmed zacrvenio iz srdžbe, a njegove vratne žile i oči su se napuhale. Nikada ga nisam vidio takvoga. Zatim se smirio i rekao: „On, Allah je sa njim učinio to i to. To se zna iz informacija o njemu. Čuvaj ga se! Čuvaj ga se! Čuvaj ga se! Njega ne poznaje osim onaj ko zna vijesti o njemu. Sa njim se druži El-Megazili, Ja'kub i taj i taj. On je uveo među njih Džehmovo mišljenje, pa su zbog

njega propali.“ Šejh mu je rekao: „Ebu Abdullahu, on prenosi hadis, smiren je i skrušen. Uradio je tako i tako, uradio je tako i tako.“ Ahmed se razljutio i počeo govoriti: „Neka te ne obmane njegova skrušenost i blagost. Neka te ne obmane oborenost njegove glave. On je loš čovjek. To zna samo onaj ko zna informacije o njemu. Nemoj sa njim pričati, on nema počasti. Zar, kada god novotar priča o hadisima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sa njim ćeš i sjediti? Nema počasti, niti ćemo biti slijepi. Govorio je: „Eh, taj i taj....“ (Tabaqatu hanabile, 234/1)

Davud El-Asbehani Ez-Zahiri došao je u Bagdad. Između njega i Saliha b. Ahmeda je bio Hasen. Pričao je sa Salihom da blago zatraži dozvolu da uđe kod njegovog oca. Salih je ušao kod svoga oca i rekao mu: „Neki me čovjek pita da ti dođe.“ Pitao je: „Kako se zove?“ Rekao je: „Davud.“ „A odakle je?“ „Iz Asbehana.“ Upitao je: „Šta si ti uradio?“ Salih je na lukav način htio da ga upozna. Ebu Abdullah je neprestano ispitivao njegovo stanje sve dok nije shvatio i rekao: „O njemu mi je Muhammed Jahja En-Nejsaburi napisao da on tvrdi da je Kur’an stvoren. Neka mi se ne približava.“ Rekao je: „Oče, on će se toga proći i negirat će to mišljenje!.“ Rekao je: „Muhammed b. Jahja je iskreniji od njega. Ne mogu dozvoliti da mi dođe.“

(Tarihu Bagdad, 374/8)

Ahmed ibn Hanbel kaže: „Kada vidiš čovjeka da vrijeđa Hammada b. Selemu posumnjaj u njegov Islam, jer je Hammad bio žestok prema novotarima.“ (Tabaqatu hanabil, 199/1)

Imam El-Berbehari kaže: „Znaj da su sve strasti niske i da sve pozivaju na sablju.“

Ispravni prethodnici (selefu salih) su vrijeđanje sljedbenika Sunneta i one koji ga brane smatrali znakovima sljedbenika novotarija i zablude. Smatrao bi čovjeka sljedbenikom novotarija samo zato što bi ih uvrijedio. Ebu Zur’a kaže: „Kada vidiš

Kufljanina da vrijeđa Sufjana Es-Sevrija i Zaidu nemoj sumnjati da je on rafidija. Kada vidiš Šamliju da vrijeđa Mekhula ili Evzaija nemoj sumnjati daje on nasibija. Kada vidiš Horosanliju da vrijeđa Abdullaha ibn El-Mubareka nemoj sumnjati da je on murdžija. Znaj da su sve ove grupacije ujedinjene u mržnji prema Ahmedu ibn Hanbelu. U srcu svakog od njih je Ahmedova strelica, od koje se ne može izliječiti.“ (Tabaqatu hanabil, 199/1)

Ebu Hatim kaže: „Znak po kome se raspoznaju sljedbenici novotarija je vrijeđanje sljedbenika predaja (prenosioci hadisa, izreka ashaba, i prvih generacija – selefu salih). “

(Šerh usul ittiqad ehli sunne, Lalikai, 179/1)

Imam Ebu Osman Es-Sabuni kaže: „Znakovi novotarija su sasvim uočljivi njihovim sljedbenicima. Njihov najjasniji znak jeste žestoko neprijateljstvo prema nosiocima predaja od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, te njihovo ponižavanje i potcjenjivanje.“ (Aqidetu selef ashabul hadis, 101)

Es-Sefarini kaže: „Mi sada ne spominjemo vrline sljedbenika hadisa jer su one poznate i mnogobrojne. Ko ih potcjenjuje on je prezren i manjkav. Ko ih mrzi on je Iblisova poražena vojska.“ (El vaih .el envar, 355/2)

Imam El-Bejheki za imama Šafiju kaže: „Neka je Allah s njime zadovoljan. Bio je žestok prema zagovaračima vahdetul-vudžuda i sljedbenicima novotarija. Javno ih je mrzio i izbjegavao.“ (Menaqibu Eš Šafi, 469/1)

Isto se odnosi i na Imama Ehlis-sunneta u njegovom dobu, Ebu Muhammeda El-Husejna ibn Alijja El-Berbeharija (umro 329 g.h.). Ibn Kesir kaže: „Bio je skromni učenjak u islamskom pravu, hanbelijskog mezheba. Držao je predavanja. Bio je prijatelj El-Mirvezija i Sehla Et-Tusturija. Bio je žestok prema sljedbenicima novotarija i nepokornosti. Imao je veliki

ugled, a respektovali su ga i ugledni i obični ljudi.“

(El bidaje vel nihaje, Ibn Kesir, 213/11)

Ibn Redžeb kaže: „El-Berbehari je bio predvodnik Spašene skupine u svom vremenu i na pročelju pri negiranju djela sljedbenika novotarija, koja je protiv njih djelovala i rukom i jezikom.“ (Tabaqatu hanabile, 18/2)

El-Berbehari je imao velika zalaganja, ali i velike pozicije u vjeri, pa su protivnici ozlojedili vladarevo srce protiv njega. (El menhedžu Ahmed, 37/2)

Od njegovih izreka jeste: „Sljedbenici novotarija su poput škorpija. Svoje glave i tijela ukopavaju u zemlju, a izviruju svojim repovima. Kada se dočepaju ugrizu. Isto tako sljedbenici novotarija su skriveni među ljudima, pa kada se dokopaju, dostave ono što žele.“ (Tabaqatu hanabile, 44/2)

Rekao je također: „Kada ti se pokažu neke novotarije kod čovjeka čuvaj ga se, jer ono što ti je skriveno daleko je veće od onoga što ti se očitovalo.“ (Šerhu Sunne, El Berbehari, 123)

Također za Šejhul-islama Ebu Ismaila Abdullaha el-Ensarija el-Herevija (umro 481), Ibn Redžeb kaže: „Bio je predvodnik, velikan, imam, imao je spoznaju, bio je pobožnjak i skroman. Žestoko je pomagao Sunnet i branio ga, a bio je rigorozan prema onome ko mu se suprostavlja. Zbog toga je doživio velika iskušenja. Žestoko je pomagao i veličao Ahmedov pravac.“ (Zejalu et tabaqat, 60/3)

Ez-Zehebi kaže: „U očima novotara je bio ogroman, a za džehmije je bio isukana sablja.“ (El Iber, 343/2)

U njegovoj biografiji stoji da je rekao: „Doveden sam pred sablju pet puta. Nikada mi nije rečeno: Napusti svoj pravac, nego mi je govoreno: „Šuti o onima koji ti se suprostavljaju“. Ja

Važnost i vrijednost Sunneta, svojstva po kojima se poznaju njegovi sljedbenici, štetnost i negativne posljedice novotarija u vjeri, uzroci njihovog nastanka, vrste i savremeni oblici, kakav su odnos prema novotarijama i novotarima imali poznati učenjaci Ummeta i drugo vezano za ovu važnu tematiku, nalazi se među koricama ove vrijedne knjige. Oni koji je pročitaju sa iskrenim nijjetom osjete jačinu i snagu koju u sebi nosi Islam i daje poticaj onima koji se natječu u svakom dobru.

Neka nam Uzvišeni pomogne i učini nas istrajnim na putu Istine.

Hafiz mr. Muhammed Fadil Porča